Limonariul Maicii Domnului

Culegere de minuni ale Maicii Domnului

Culese de Bîrsan Ilie Alin

Sprijinit de Pr. Dr. Mihai Petian

Maica Domnului - puntea dintre cer şi pământ

Lumea, spune Sfântul Nicolae Velimirovici, îşi are începutul printr-o minune. De asemenea Dumnezeu are grijă de ea printr-o minune şi se va încheia tot printr-o minune.

Iată Maica Domnului a fost, este şi va fi cel mai mare dar pentru omenire, căci prin întruparea Mântuitorului, ea s-a arătat chivot poleit cu duhul, purtătoare Cuvântului lui Dumnezeu.

Ea a fost profeţită în Vechiul Testament pentru prima data în cartea Facerii: “Duşmănie voi pune între tine şi între femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei; aceasta îţi va zdrobi capul, iar tu îi vei înţepa călcâiul”(Facere 3,15). Aceasta a fost defapt prima făgăduinţă mesianică. Din neamul lui Adam, din “Femeie”(Fecioară), se va naşte Mesia, Izbăvitorul, care prin patimi, moarte şi înviere va birui boldul morţii şi va deschide uşile raiului dându-ne voie să gustăm din pomul vieţii, care nu este altceva decât Preacuratul lui Trup şi Preascumpul lui Sânge, prin care se îndumnezeieşte şi se face viu.

Să nu uităm de scara pe care a văzut-o Iacov prin care s-a adeverit faptul că Maica Domnului este legătura, scara, frânghia pe care s-a pogorât Hristos pentru a ne trage la înălţime, prin care s-a unit cerul şi pământul: <Iar Iacov ieşind din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi luând una din pietrele locului aceluia şi punându-şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Şi a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme!”>(Facere 28,10-13)

Rugul care, aprins fiind, nu se mistuia, văzut de Moise, a preînchipuit-o pe Maica Cuvântului lui Dumnezeu, căci Ea,

deşi purta în pântecele său Focul Dumnezeirii, nu s-a ars, precum cei trei tineri care, aruncaţi fiind în cuptor, se răcoreau.

Să ne amintim de minunea prin care este adeverită preoţia lui Aaron:

<După răzvrătirea lui Core, Datan şi Abiron cu 250 de căpitani cu familiile, casele şi vitele lor, după care au fost mistuiţi de un foc mare ieşit de la Domnul, aşijderea după răscoala celor 147.000 de oameni pe care i-a ars focul, Domnul Dumnezeu adevereşte preoţia lui Aaron printr-o mare minune, astfel: "Şi a grăit Domnul către Moise, zicând: Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi ia de la ei câte un toiag, un toiag din fiecare casă părintească (Prin "casă părintească" se înţelege aici "seminţie", "trib"; este vorba de cele 12 seminţii ale lui Israel), de la toţi mai-marii lor după casele lor părinteşti, întru totul douăsprezece toiege, şi numele fiecăruia scrise pe toiagul său. Cât despre numele lui Aaron, să-l scrii pe toiagul lui Levi, căci un toiag va fi pentru fiecare cap de casă părintească. Şi le vei pune în cortul mărturiei, în faţa chivotului mărturiei, acolo unde mă arăt Eu ţie. Şi omul al cărui toiag va odrăsli, el e cel pe care l-am ales; şi aşa voi risipi de la Mine cârtirea fiilor lui Israel cu care cârtesc împotriva voastră. Iar Moise le-a grăit fiilor lui Israel; şi toate căpeteniile lor i-au dat toiegele lor. Apoi Moise a pus toiegele înaintea Domnului, în cortul mărturiei. Şi a fost că a doua zi au intrat Moise şi Aaron în cortul mărturiei; şi iată că pentru casa lui Levi toiagul lui Aaron odrăslise şi-nmugurise şi-nflorise şi făcuse migdale. Atunci Moise a scos toate toiegele de dinaintea Domnului înaintea tuturor fiilor lui Israel; şi au văzut, şi fiecare şi-a luat toiagul său. Şi a zis Domnul către Moise: Pune toiagul lui Aaron în faţa chivotului mărturiei, să fie păstrat ca semn pentru fiii neascultării: vor înceta să mai cârtească împotrivă-Mi şi nu vor muri. Iar Moise şi Aaron au făcut aşa cum Domnul îi poruncise lui Moise; întocmai au

făcut. Şi au zis fiii lui Israel către Moise: Iată că ne-am topit, iată c-am pierit, iată că ne-am potopit!;tot cel ce se atinge de cortul Domnului, moare. Muri-vom oare până la unul!…" (sau Num 17,1-13).>[1]

Aici se arată evident faptul că Maica Domnului se va naşte din părinţi sterpi, asemenea toiagului uscat al lui Aaron. Desigur, datorită credinţei şi sfinţeniei lor, Sfinţi Drepţii dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana nu s-au învrednicit de un simplu copil, ci de Maica Domnului Hristos, de cea „mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii".

Sfântul Proroc David spunea: „Stătut-a Împărăteasa aproape de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi preaînfrumuseţată" (Psalm. 44,11). Iată cum cântă Biserica noastră: **„Prorocul David, cel dinspre tine dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuit, către Cel ce a făcut Ţie măriri: Stătut-a Împărăteasa aproape de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a Vieţii te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăşi să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; şi oaia cea rătăcită, pierdută prin munţi, aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă şi, după voia sa, cu Puterile Cereşti să o unească, de Dumnezeu Născătoare; şi lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare şi bogată milă."** (Octoih Mic, Dogmatica glasului IV)

Sfântul Proroc Isaia spune: „Iată Fecioara va lua în pântece şi va naşte Fiu şi vor pune numele Lui Emanuel"(Isaia 7,14-15). Aceasta este, poate, cea mai concisă profeţie despre Maica

[1] http://www.calauzaortodoxa.ro/maica-domnului/minunile-maicii-domnului-%E2%80%93-minunea-5/

Domnului. Care nu poate fi contracarată de nici un sectant. Iată avem o istorisire foarte interesantă:

<Din porunca lui Ptolemeu, regele Egiptului, Vechiul Testament a fost tradus din limba ebraică in limba greaca, de către 70 de înţelepţi din Israel. Între aceştia s-a numărat si Simeon. Când a ajuns la cuvintele profetului Isaia: „Iată fecioara va lua in pântece si va naşte fiu“, s-a îndoit, gândind ca nu este cu putinţă ca o fecioară să poată naşte şi, luând cuţitul, a voit să şteargă aceste cuvinte. Dar îngerul Domnului l-a oprit si i-a zis: „Nu fi necredincios nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naşte din Curata Fecioară, Hristos Domnul.” Dând crezare cuvintelor îngereşti, Simeon a aşteptat venirea lui Hristos în lume. La 40 de zile după naştere, Pruncul Iisus a fost adus la templul din Ierusalim de Fecioara Maria si Dreptul Iosif, după obiceiul Legii vechi. Atunci Sfântul Simeon, îndemnat de Duhul Sfânt, a luat în mâini pe Domnul şi a zis: „Acum slobozite pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta“. El a prorocit despre patima lui Hristos si despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mâhnirii şi a necazului, când va vedea pe Fiul Său răstignit pe Cruce. Tradiţia spune că Simeon a murit la vârsta de 360 de ani.>[2]

Maica Domnului a fost recunoscută şi de către Sfânta Elisabeta, Maica Sfântului Ioan Botezătorul: <Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt, şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului

[2] http://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-dreptul-simeon-73002.html

meu? Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul. Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui. Şi mila Lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de El. Făcut-a tărie cu braţul Său, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor. Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri şi a înălţat pe cei smeriţi, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi şi pe cei bogaţi i-a scos afară deşerţi. A sprijinit pe Israel, slujitorul Său, ca să-şi aducă aminte de mila Sa, precum a grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui, în veac. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.>(Luca 1,39-56)

În Prologul Evagheliei după Ioan avem: „Kai ho logos sarx egeneto kai eskinosene imin" (Ioan 1, 14)- Şi Cuvântul trup (carne, materie fragilă, sensibilă la chinuri) s-a făcut şi s-a sălăşluit întru noi. [3] Deşi nu este menţionată, prezenţa unei fiinţe omeneşti din care Mântuitorul şi-a luat trupul este absolut necesară. Această Persoană nu este altcineva decât Maica Domnului, fiindcă Ea, modelul desăvârşit de sfinţenie, a fost singura care s-a arătat vrednică de a purta pe Dumnezeu.

În pericopa evanghelică „Nunta din Cana"(Ioan 2,1-11) este menţionată din nou Maica Domnului. [4]Aici Hristos, împreună cu Preacurata Sa Maică şi cu câţiva ucenici, participă la o nuntă. După cum ştim, vinul se terminase iar Maica Domnului Îl roagă pe Fiul Ei să îi ajute. Aici se arată încă odată că

[3] Pr. Dr. Mihai Petian, Maica Domnului în Evanghelia după Ioan, în Credinţă şi viaţă în Hristos, Anuarul Episcopiei Sălajului, Zalău, 2012, pp. 584

[4] *Idem*, pp. 585-586

Maica Domnului este Mijlocitoarea noastră. Nunta evocă totodată şi vinul euharistic[5], Sângele lui Hristos de la Cina cea de Taină şi de la fiecare Sfântă Liturghie.

Aici se arată şi credinţa neclintită a Maicii Domnului în puterea Fiului Ei. Ucenici, pietrele de temelie ale Bisericii şi ale vieţii creştine, au avut şi ei la rândul lor, o piatră de temelie: Pe Sfânta Fecioară Maria şi credinţa neîntreruptă în Fiul Său dumnezeiesc.[6]

De asemenea, pe când Domnul, Dumnezeul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos propovăduia, a strigat o femeie din popor, zicând: „Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt"(Luca 11,27)

În agonia de pe Cruce, Maica Domnului a fost prezentă, plângând pentru Fiul Ei. Unele evanghelii sinoptice nu menţionează, fiindcă au socotit acest lucru evident. Era cert că mama oricărui om doreşte să fie lângă fiul ei, cu atât mai vârtos Maica lui Dumnezeu. Aici Preotul Desăvârşit a fost adus ca jertfă, nu pentru ispăşirea păcatelor Sale, ci ale lumii întregi. Â

Înainte de aş încredinţa Duhul în mâinile Părintelui Ceresc, a încredinţat-o pe Maica Domnului Sfântului Evanghelist Ioan şi, prin el, întregii omeniri, făcând-o Maica noastră, noua Eva. Precum Eva, care se tâlcuieşte viaţă, a fost tuturor pământenilor, tot aşa Maica Domnului, Eva cea nouă, s-a arătat Maica „fiilor împărăţiei".

Iată! Maica Domnului este muntele sfânt întru care s-a pogorât Hristos. Este cea din care Dumnezeu a împrumutat trup, îndumnezeindu-l şi dându-i cinstea, după Înălţarea Sa la ceruri, de a şedea de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl.

„Maică te-ai cunoscut mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, dar ai rămas fecioară, mai

[5] *Idem*, pp. 586
[6] *Idem*, pp. 590

presus de cuvânt şi de cuget. Şi minunea naşterii tale a o tâlcui nu poate limba; că neobişnuită fiind zămislirea, curată, necuprins de minte este chipul naşterii. Că unde vrea Dumnezeu se biruieşte rânduiala firii. Pentru aceasta pe tine ştiind-te toţi Maică a lui Dumnezeu, ne rugăm Ţie cu osârdie: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre."

În cultul bisericesc nu este slujbă în care să nu fie pomenită Maica Domnului, cum spune preotul la aproape fiecare ectenie: „**Pe Preasfânta, Preacurata, Preabinecuvântatei, Mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o.**"

La aceasta se răspunde „**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.**". Pe vremuri, se spunea „**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.**", obicei păstrat şi la Sfântul Munte Athos. Din păcate, acum nu se mai practică, este o diferenţă majoră între „miluieşte-ne" şi „mântuieşte-ne". Prin cel din urmă, mărturisim că Maica Domnului nu este doar rugătoare pentru noi, ci este şi chezăşuitoarea mântuirii noastre. Cel ce îşi pune nădejdea în Maica Domnului, va primi „**răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos**"

Maica Domnului este preasfântă, fiindcă asupra ei s-a pogorât Duhul Sfânt. Este preacurată, căci nu a avut nici un păcat individual. Stăpâna noastră este de asemenea binecuvântată şi preamărită („**Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii**"). Ea înainte de naştere a fost fecioară, în timpul naşterii şi după naştere, pentru că Cel ce s-a născut din Ea nu era un simplu om.

Tot timpul atunci când ne împărtăşim cu Trupul lui Hristos, devenim fii ai Maicii lui Dumnezeu şi ai Tatălui Ceresc, fraţi ai Lui Hristos şi temple ale Duhului Sfânt. Astfel, ni s-au deschis

uşile Raiului, de care să ne învrednicim şi noi pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria. Amin.

Minuni ale Preabinecuvântatei Stăpânei noastre

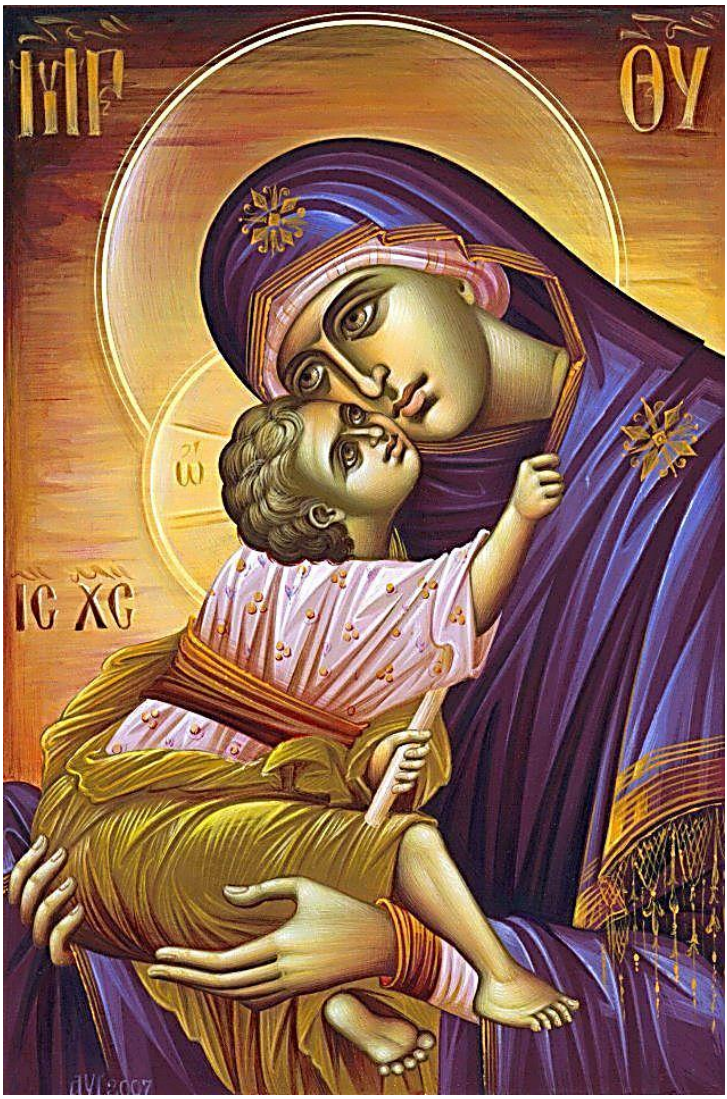

Diverse minuni ale Maicii Domnului

1.O persoană, fiind lovit de o boală grea la stomac, s-a rugat Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să-l vindece. Maica pururea Fecioară, fiind grabnic ajutătoare, l-a scăpat de aceasta boala, după două zile acesta s-a vindecat complet.

2.Mama unei persoane a fost atât de supărată, încât nu mai voia să audă de Dumnezeu. Fiul ei s-a rugat Preasfintei Fecioare Maria. Maica milostivirii nu i-a întors spatele nici de această dată. Mama lui s-a liniştit iar acum frecventează biserica.

3.În urma unei predici a părintelui Mihoc, 4 sectanţi s-au convertit la ortodoxie. Întrebaţi fiind de ce, aceştia au răspuns cămin timp ce acesta vorbea, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria s-a arătat veghind asupra sa.

4.O persoană ce nu avea acest talant al cântării, s-a rugat Preasfintei Născătoare de Dumnezeu si pururea Fecioarei Maria în timpul Sfintei Liturghii. De îndată ce a încheiat rugăciunea, Maica pururea Fecioară i-a împlinit cererea iar acesta cânta spre lauda Ei si a lui Dumnezeu.

5.Părintele Macarie de la schitul Vârtopu, fiind cuprins de deznădejde datorită greutăţii vieţii monahale, a vrut sa renunţe la haina călugărească şi să plece din Grădina Maicii Domnului. Atunci Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria, Maica milostivirii, i s-a arătat în vis şi l-a rugat stăruitor să rămână în Grădina Ei.[7]

[7] Patericul Maicii Domnului

6.O persoană anonimă mărturiseşte: „Tatăl meu era ateu încă din copilărie, nu dorea să tina predaniile Bisericii, obişnuia să facă mult rău. Rugându-mă înaintea icoanei Maicii Domnului, slăvit să-i fie numele, acesta a venit la mine şi mi-a cerut o carte de rugăciuni. I-am dat iar el a promis că va citi din ea de acum în acolo."

7.O persoană, în timp ce se afla într-un pelerinaj la Mănăstirea Sfânta Treime din Sahara. Urcând pe stânca Grimidon, pentru a se închina Urmei Maicii Domnului, s-a rugat Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioarei Maria să-l ajute să-şi găsească un loc de muncă bun şi să aibă un copil, căci după şase ani de la căsătorie îşi dorea nespus de mult unul. Ajuns acasă a fost sunat de o persoană din minister care i-a propus un loc de muncă. Acesta a acceptat fără ezitare. Pe când relata această minune, soţia s-a era însărcinată în luna a şasea. Viitorul tată slăvea pe Stăpâna noastră Preabinecuvântatei, de Dumnezeu Născătoare. (06.09.2007, 11:28:35)

Maica Domnului învie un om ucis şi tăiat în bucăţi

Sfântul Împărat Iustin a zidit Mănăstirea Saidiana la porunca Maicii Domnului. În anul 2004, luna decembrie, un arab s-a prezentat la televizor, la radio şi la alte agenţii de presă o întâmplare care i-a marcat viaţa. Această întâmplare s-a răspândit repede prin mijloacele mass-media în Arabia Saudită, în Siria, Palestina şi ţările apropiate.

Acesta se căsătorise cu un o musulmană bogată, dar care nu putea avea copii. După mulţi ani petrecuţi în căutarea unei soluţii la problema lor, după cheltuielile mari la diferiţi doctori, părinţii arabului i-au propus să se căsătorească cu o

altă femeie, nerenunţând la soţia sa (cultul musulman îngăduie poligamia-soţul poate avea mai multe soţii-).

Nu a acceptat propunerea părinţilor săi, ci a plecat în Siria împreună cu soţia sa. Ajungând în aceea ţară, au închiriat o limuzină şi un ghid turistic. Ghidul, apropiindu-se mai mult de familie, îi întreba de ce sunt atât de mâhniţi, căci se gândea că poate nu le-a plăcut excursia, că nu sunt mulţumiţi de serviciul său.

Aceştia i-au mărturisit motivul mâhnirii lor. Şoferul, fiind asemenea lor, musulman, le-a spus despre o mănăstire ortodoxă numită "Panaghia Saidnaya" (format dintr-un cuvânt grecesc ce se tâlcuieşte "Preasfânta" şi un termen arab ce înseamnă "Doamna noastră") şi mulţi oameni ce nu aveau prunci şi s-au închinat Ei s-au bucurat de această binecuvântare. Când sosesc la mănăstire, li se dă o bucăţică din fitilul candelei pe care aceştia trebuie să o mănânce. Apoi Maica Domnului le îndeplineşte dorinţa, bineînţeles dacă este rostită cu credinţă.

Plini de bucurie, au dus la Mănăstirea Saidiana făgăduindu-i solemn Preacuratei Maici a lui Hristos: "Dacă vom avea, un copil când mă voi întoarce îţi voi da 20.000 de dolari SUA, iar mănăstirii de 80.000 de dolari SUA".[8] Întorcându-se acasă, soţia sa a rămas însărcinată. Au avut un băieţel foarte frumos. A fost fără de îndoială o mare minune a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

După naşterea copilului lor, bărbatul s-a întors în Siria pentru a-şi împlini făgăduinţa. Acesta l-a sunat pe acel ghid care îi dusese în excursia precedentă spunându-i să-l aştepte la aeroport, dar şoferul era un om viclean. A mai chemat alţi doi prieteni cu gândul să-l aştepte la aeroport, să-i ia toţi banii şi să-l omoare. Arabul neştiind ce s-a plănuit, în timp ce se

[8] Patericul Maicii Domnului pp. 280

afla în maşină, le-a spus că le va da fiecăruia câte 10.000 de dolari.

Râvnind la mai mult, au schimbat traseul, ducându-l într-un loc pustiu. Aceştia, după cum au plănuit, l-au omorât şi iau tăiat capul şi celelalte părţi ale corpului în bucăţi. Au pus rămăşiţele în portbagaj şi au căutat un loc unde să scape de ele.

Pe autostrada naţională au făcut pană. Un motociclist s-a oferit să-i ajute, dar aceştia nu l-au lăsat. Urcându-se pe motocicletă, a observat cum din portbagajul maşinii picura sânge. Acesta a anunţat politia iar când au deschis portbagajul, bărbatul ucis s-a ridicat zicându-le: ”Tocmai acum această Panaghia a isprăvit să-mi coasă gâtul chiar aici (şi le-a arătat zone mărului lui Adam), după ce mi-a cusut restul trupului.”[9] Ucigaşii şi-au pierdut minţile iar când au fost duşi la spitalul de nebuni spuneau că nu este posibil ca omul ucis şi tăiat în bucăţi să fie în viaţă. A fost examinat de medici şi s-a constat că era sănătos. Urmele cusăturilor au rămas ca dovadă a minunii.

Acesta s-a convertit la ortodoxie împreună cu familia s-a şi au mers la Mănăstirea Saidnaya şi nu a mai dat 80.000 de dolari, ci 800.000 pentru Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria lăudând-o şi aducându-i mulţumire.

Vindecarea unei femei demonizate

În anul 1955 a fost adusă la Schitul Rarău o femeie demonizată. Avea părul răvăşit, faţa desfigurată, ochii înroşiţi iar diavolul o făcea să urle ca lupii, să necheze ca şi caii şi să orăcăie ca şi broaştele. Diavolul nu o lăsa să facă Sfânta Cruce.

[9] Patericul Maicii Domnului pp. 283

Stareţul, ieroschimonahul Daniil Tudor, i-a făcut Sfântul Maslu şi apoi i-a citit molitvele Sfântului Vasile cel Mare, lângă Icoana Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului.

Când a fost blestemat diavolul ca să iasă din femeie, părinţii au văzut o lumină Dumnezeiască ieşind din Sfânta Icoană, iar demonizata a deschis gura şi s-a auzit un răcnet neomenesc, care a zguduit toată biserica. Femeia a fost aruncată la un metru în sus şi apoi a căzut întru nesimţire. După câteva minute şi-a revenit şi spus pentru prima data in viaţă: ”Mamă! Mamă! M-a vindecat Maica Domnului! Ea m-a atins cu mâna şi a alungat pe diavolul care se afla în sufletul meu.”[10]

O vindecare de epilepsie

“La vârsta de 18 ani am suferit o gravă vătămare,în urma căreia am rămas bolnav atât trupeşte cât şi sufleteşte. Fratele meu (G.B.) s-a ascuns noaptea cu o furcă metalică ca să lovească pe un consătean cu care se certase la bal.

Eu neştiind acest lucru am trecut pe acolo,iar fratele meu m-a lovit de trei ori cu furca în cap, iar apoi am primit la pământ ,în stare foarte gravă. Fratele meu fugise de la locul faptei.

După două ore de inconştienţă m-am târât cu mare greutate spre casă. A doua zi mi-a paralizat partea dreaptă a corpului:cap, ochi,mână şi picioarele. După o perioadă de timp a încetat paralizia, dar aveam dureri mari de cap şi nu puteam sta decât culcat pe spate. În afară de aceste dureri trupeşti,mă chinuia şi un duh necurat.

Făceam spume la gură, ameţeam şi cădeam pe jos foarte de des, îmi era teamă şi frică tot timpul făcând crize de epilepsie

[10] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 250,251

la un interval 2-3 săptămâni. Am mers de mai multe ori la spital extrăgându-mi măduva din şira spinării, dar nu s-a constat nici o îmbunătăţire a stării mele.

M-am dus la Mănăstirea Cetăţuia din Iaşi,unde părinţii mi-au citit molitvele Sfântului Vasile cel Mare, la miezul nopţii, mi-au dat canon să citesc Paraclisul Maicii Domnului. Crizele se repetau acum mai rar. Prin darul lui Dumnezeu părintele duhovnic mi-a zis să merg la Mănăstirea Rarău, unde Maica Domnului este făcătoare de minuni şi mă poate vindeca. Aici m-am spovedit şi m-am împărtăşit şi am rămas ca frate de mănăstire. Timp de 3 ani nu am mai făcut nici o criză şi am simţit cum Maica Domnului mi-a vindecat durerea trupească,a îndepărtat pe diavolul, dându-mi puterea să fac ascultare în obştea mănăstirii." Părintele este în prezent duhovnic şi slujitor.[11]

Vindecarea monahului Ilarion

Arhimandritul Cleopa Ilie,părintele nostru duhovnicesc,ne povesteşte cum a vindecat Maica Domnului piciorul cangrenat al smeritului monah Ilarion Ionică de la mănăstirea Sihăstria şi cum i-a vestit sfârşitul de un an mai înainte. În primăvara anului 1993, bătrânul călugăr a fost trimis la pădure să aducă lemne de foc pentru obşte.

Acolo a fost lovit la un picior şi rana s-a cangrenat încât suferea mult şi era îngrijit la chilie de fratele Constantin, devenit mai târziu Arhimandritul Cleopa. Într-o noapte plângea cu durere în patul său şi se ruga cu lacrimi, zicând: "Maica Domnului, miluieşte-mă şi uşurează-mi boala, că nu mai pot răbda durerea piciorului."

[11] Revista Lumină Lină octombrie,2008,anul 2,numărul 47,pp. 7 preluat din Mângâiere pentru bolnavi

După puţin timp a văzut că intră în chilia lui o Femeie foarte cuviincioasă în chipul unei doctoriţe din Târgul Neamţ şi îl întreba: ”De ce plângi,părinte Ilarion?”. Atunci el a răspuns:”Doamna doctoriţă,mi-am rupt piciorul şi mă doare foarte greu. Simt că voi muri curând şi plâng că nu m-am pocăit.”

După ce doctoriţa aceea minunată s-a atins cu mână de piciorul lui, l-a mângâiat cu aceste cuvinte: ”Nu mai plânge părinte Ilarion. De acum te vindeci la picior şi vei mai trăi încă un an de zile. După aceea te vei odihni…” Apoi a plecat aceea Sfântă Femeie şi bătrânul a adormit liniştit. Era Maica Domnului.

Dimineaţa bătrânul s-a sculat sănătos din pat,s-a dus la biserică şi spus tuturor minunea Maicii Domnului. Mai trăind exact un an de zile, la “Duminica izgonirii lui Adam din Rai”, părintele şi-a dat sufletul în mâinile Domnului şi ale Preacuratei Sale Maici şi a fost petrecut de obştea mănăstirii.[12]

Maica Domnului vindecă un orb pedepsit pe nedrept

În anul 1953, în Kerkira, aflată sub ocupaţie veneţiană, un tânăr cinstit pe nume Ştefan se întorcea din oraş în satul lui. Pe drum a întâlnit şi alţi călători şi mergeau astfel împreună. Deodată au observat în depărtare câţiva tineri care transportau făină de la moară. Cei ce-l însoţeau pe Ştefan au in-trat în ispită.

Nu le furăm făina?, îşi spuneau între ei. Nimeni nu ne vede, o vom împărţi şi o vom transporta la casele noastre. Toţi au fost de acord înafara de Ştefan.

[12] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 231,232

- Este păcat! a protestat el. Şi apoi nu vom scăpa de judecată. Vom fi pedepsiţi ca tălharii şi răufăcătorii.

Aceia erau hotărâţi însă şi, când li s-a apropiat prada, s-au năpustit asupra tinerilor şi le-au înşfăcat făina.

Tinerii,jefuiţi şi bătuţi au mers la casele lor şi au povestit ce li s-a întâmplat. Imediat a fost înştiinţat judecătorul, Simon Bailos, şi acela a trimis soldaţi ca să-i aresteze pe răufăcători. Soldaţii l-au arestat ca suspect numai pe Ştefan, deoarece ceilalţi dispăruseră. Acela a mers cu ei nepăsător, fiind convins de nevinovăţia lui.

Ştefan s-a justificat soldaţilor cu sinceritate, dar nu a fost crezut. L-au dus direct la închisoare. Când s-a prezentat în faţa judecătorului, i-a mărturisit din nou adevărul .

- Mergeam cu tălharii, dar nu am luat parte la tâlhărie. Mă acuzaţi pe nedrept.

Judecătorul nu l-a crezut însă şi l-a condamnat.

- Ce pedeapsă preferi, l-a întrebat,să-ţi taie mâinile sau să-ţi scoată ochii?

Şi acela a preferat cea de-a doua pedeapsă,deoarece i se părea mai puţin dureroasă. Cu plânsete şi lamentaţii a fost dus la locul de judecată, unde a fost executată îngrozitoarea sentinţă.

Acum Ştefan, incapabil să se deplaseze, era condus de mama lui. La 18 mile se află oraşul maritim Kasiopi. Era cunoscut datorită unei Biserici a Maicii Domnului pe la care treceau o mulţime de oameni spre a se închina icoanei Ei făcătoare de minuni.

Ştefan se hotărăşte şi pleacă în acel oraş. Va sta în biserica Maicii Dom-nului şi va cere ajutor pentru săraci. S-a închinat împreună cu mama lui icoanei făcătoare de minuni şi l-a rugat pe un călugăr să-i de o chiliuţă unde să locuiască.

Prima seară au rămas în biserică. Mama lui, foarte obosită,a adormit imediat. El însă,nu s-a putut linişti din cauza durerilor. Deodată l-a prins un somn uşor. Simte atunci cum îl

ating două mâine care îi mângâie cavităţile ochilor. Atingerea a fost atât de reală încât s-a trezit imediat, întrebându-se cine l-a atins.

Şi, deodată,vede în faţa lui o Femeie îmbrăcată în straie albe şi scăldată în lumină. S-a oprit puţin şi apoi a dispărut. Ştefan se întoarce şi vede candelele aprinse. O trezeşte pe mama lui şi o întreabă:

- Cine a prins candelele?

- Taci şi dormi, îi spune aceea crezând că fiul ei visează.

Acesta însă insista:

- Văd icoana Maicii Domnului. Nu e închipuire ceea ce-ţi spun.

Atunci mama a privit cu emoţie şi nelinişte. Într-adevăr, nu-i venea să-şi creadă ochilor. Era martora a unei minuni: cavităţile ochilor fiului ei aveau acum doi ochi albaştri, deşi mai înainte de orbire ochii lui Ştefan erau negri.

Imediat mama şi copilul i-au mulţumit cu lacrimi de bucurie Preasfintei Fecioare pentru ajutorul dat. Ştirea s-a răspândit repede şi călugării au alergat să vadă ce se întâmplă. Minunea nemaivăzută a cutremurat pe toţi şi un călugăr a plecat în grabă să-i spunea vestea judecătorului. Acela, uimit, a luat cu el persoanele marcante din Kerkira şi l-au vizitat împreună pe Ştefan. I-ai văzut ochii şi s-au minunat. Ca dovadă văzut pe pleoapele ochilor semnul provenit de la fierul încins al călăului. Judecătorul avea însă o îndoială. De aceea s-a întors în Kerkira, l-a chemat pe călăul şi l-a întrebat:

- I-ai scos, într-adevăr, ochii lui Ştefan, aşa cum ţi-am poruncit?

- Desigur că i-am scos. Se mai găsesc încă într-un vas.

Într-adevăr, în vas se aflau doi ochi şi, bineînţeles, doi ochi negri şi nu albaştri ca cei pe care îi avea acum Ştefan. Adevărul a ieşit la suprafaţă într-un mod mai elocvent şi mai convingător. Împăratul, după ce a aflat de Ştefan, şi-a cerut iertare şi l-a despăgubit cu daruri scumpe. După aceea a

refăcut zidul bisericii Sfinte a Maicii Domnului, Preabinecuvântata Stăpâna noastră.[13]

Vindecarea unui preot paralizat

Atunci când lăcustele invadaseră satul Gomati din Peninsula Halkidiki, preot paroh era părintele Hristodul.

Într-o zi i s-a făcut rău în vie şi a paralizat,astfel că rudele l-au dus în casă pe braţe. Când l-a văzut preoteasa în starea aceea de plâns,s-a repezit până la părintele duhovnic,venit de la Dochiaru să aducă Sfânta Cruce şi o icoană pictată după icoana Maicii Domnului Grabnic Ajutătoare şi să stârpească cu ele lăcustele.

Preoteasa i-a povestit ce păţise. Duhovnicul a luat Sfânta Cruce şi icoana ce o adusese cu dânsul de la mănăstire şi a alergat la casa preotului. Şi numai ce i-a citit rugăciunile de dezlegare şi Paraclisul Maicii Domnului şi doar după ce bolnavul a sărutat cu credinţă Sfânta Cruce şi Sfânta Icoană a Maicii Domnului Grabnic Ajutătoare,acesta s-a ridicat din pat ca şi cum s-ar fi sculat din somn,teafăr şi sănătos.

I-a mulţumit părintele Hristodul pururea Fecioarei Maria şi i-a preamărit minunile. După mulţumire pentru grabnica sa vindecare. I-a dăruit icoanei de la Dochiaru un florin.

Maica Domnului vindecă pe binecredinciosul împărat Leon

Împăratul Leon s-a îmbolnăvit grav. Soţia sa,Sfânta Teofana,a căzut înaintea icoane Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, Preabinecuvântatei Stăpânei noastre şi s-a rugat. După aceea a auzit un glas dulce

[13] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 226-228

care îi spunea:”Nu te întrista, Teofano, căci astăzi vine buruiana cea vindecătoare,ca să vindece pe bărbatul tău.”

După câteva ceasuri a venit o maică pe nume Agati de la biserica Preasfintei Fecioare Hrisospighisi. Aceasta auzise un glas care îi spunea: ”Agati,ia degrabă patina apă din izvorul meu, ca să duci împăratului să o bea, ca să se vindece şi el şi să înceteze durerea Teofanei iubitei mele care cu lacrimi strigă către Mine.”[14]

Ajungând la împărat, ia dat să bea. Când a luat prima înghiţitură s-a ridicat din pat ca şi cum nu ar fi fost niciodată bolnav.

Un copil evreu aruncat în foc

În părţile răsăritului era un oarecare iudeu care avea un copil în vârstă de 8 an. Acest copil s-a dus într-o zi cu nişte creştini şi mergând la biserică s-a împărtăşit cu Cinstitul Trup şi Sânge al Domnului, aşa cum ia văzut pe ceilalţi copii că se împărtăşesc.

După ce a luat anafura,a mâncat-o şi s-a îndreptat către casa sa. Această întâmplare au povestit-o apoi părinţilor lui. Tatăl său atât de mult sa mâniat, încât, după ce a mai băgat lemne pe foc, l-a apucat şi l-a aruncat în cuptorul aprins ca să se răzbune pe micul copil că a trădat legea mozaică.

Dar Cel ce i-a păzit nevătămaţi pe cei trei tineri în cuptorul haldeilor, l-a păzit şi pe acest copil, care nu a fost mistuit de flăcări, ci stătea în cuptor ca într-un loc răcoros.

Când mama acelui copil a auzit că tatăl său l-a aruncat în cuptor, cu lacrimi şi cu tânguiri a alergat la cuptor, crezând că-l va găsi prefăcut în cenuşă.

[14] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a 4-a,pp. 27,28

În acelaşi timp au alerga şi alţi iudei şi l-au găsit pe copil stand teafăr în mijlocul flăcărilor fără să-i fie vătămate hainele şi nici un fi de păr din cap. După ce au scos copilul din cuptorul de foc mirându-se de toate ce văzuseră, au spus că tatăl lui trebuie aruncat în cuptor. L-au legat şi l-au aruncat înăuntru şi îndată a fost mistuit de foc. Când copilul a fost întrebat cum a rămas nevătămat în foc,acesta a răspuns:
- Acea Femeie, pe care am văzut-o pictată în biserică în care am mâncat "Pâine" ţinând un prunc în braţe, stătea lângă mine şi mă acoperea cu acoperământul ei. Astfel flăcările nu m-au atins.

Atunci au înţeles că Maica Domnului, era Cea care îl ocrotise, pentru harul Sfintei Împărtăşanii. Astfel,după ce evreica a cunoscut adevărata credinţă, s-a botezat împreună cu copilul şi a renăscut pentru viaţa veşnică.

Dar şi alţi iudei, după ce au văzut minunea Maicii Domnului,au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos.[15]

Sfântul Roman Melodul

Sfântul era din neam din Siria,crescut în cetatea Emosei şi a fost plăcut lui Dumnezeu încă din tinereţe, petrecând în feciorie şi în curăţenie. Deci, mai întâi,a fost paracliser în biserica din Beirut, apoi, în vremea împăratului Anastasie(491-518) a mers în Constantinopol şi petrecea la biserica Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, cea din Chir,nevoindu-se în viaţa cea îmbunătăţită şi în rugăciuni şi ostenindu-şi trupul cu multe nevoinţe şi privegheri de toate noaptea.

Căci, decuseară mergea la Vlaherne şi stătea toată noapte la rugăciuni şi iarăşi se întorcea la Chir. Iar mai apoi,rânduit a

[15] Patericul Maicii Domnului pg.62,63

fost în slujba de paracliser la biserica Sfânta Sofia. Şi nu ştia carte,însa era înţelept în lucrurile cele bune, prin care întrecea pe cărturarii cei neînţelepţi. Şi, ca unul ce căuta pe Dumnezeu,mai multă înţelegere era întru dânsul decât în întru cei ce căutau înţelepciunea veacului acestuia. Că a fost ca unul din aceia despre care zice Apostolul: ”Dumnezeu Şi-a ales pe cele nebune ale lumii,ca să ruşineze pe cei înţelepţi”(I Cor. 1,27).

Şi îl iubea pe el patriarhul Eftimie pentru viaţa lui cea îmbunătăţită şi văzându-i ostenelile lui în biserică,fiindcă cu toată osârdia se silea la ascultarea sa şi pentru aceasta îi făcea lui parte cu clericii. Şi căutau clericii asupra patriarhului şi-l urau pe Roman şi supărări îi făceau.

Iar, odinioară, la Vecernie Prazniculuiui Naşterii lui Hristos, venind împăratul în biserică şi Roman aşeza lumânările, clericii de răutate cuprinzându-se, îl atrăgeau la amvon zicându-i: ”La parte asemenea noua eşti, să cânţi acum ca şi noi”.Acesta o făceau spre ruşinarea lui, ca ştiau că nu poate să facă această. Iar Roman s-a ruşinat foarte de o defăimare ca aceea şi plângea. Şi,după săvârşirea slujbei, ieşind toţi din biserică,s-a aruncat pe sine în faţa chipului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, tânguindu-se cu amar şi rugându-se. Apoi s-a sculat şi a mers la casa sa şi,neluând hrană din pricina mâhnirii a adormit puţin. Şi iată i s-a arătat în vis Preasfânta Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu,care este mângâierea tuturor celor necăjiţi,ţinând în mână o foaie mică de carte, şi a zis cu glas lin către Roman: ”Deschide-ţi gura.” Şi, deschizându-şi gura, i-a pus Stăpâna într-însa hârtia zicându-i: ”Mănânc-o pe aceasta.” Iar Roman a mâncat şi a înghiţit hârtia şi îndată s-a deşteptat şi n-a văzut pe nimeni, că s-a făcut nevăzuta Cea care se arătase.

Deci i s-a umplut inima lui de negrăită dulceaţă şi mângâiere duhovnicească şi cugeta la vedenia sa. Apoi, a simţit în mintea sa înţelegere de carte, că Fecioara i-a deschis

lui, precum oarecând Fiul ei Apostolilor „mintea, ca să priceapă Scripturile”(Luca 24,45). Şi i s-a umplut inima lui de înţelepciune mare şi a început cu lacrimi a da mulţumită Învăţătoarei sale, că întru puţină vreme l-a înţelepţit pe el, mai mult decât ar înţelege cineva învăţând mulţi ani.

Deci, venind vremea cântării cea de toată noaptea,a mers în biserică, bucurându-se şi veselindu-se de darul dat lui de la Fecioara cea cu dumnezeiesc dar dăruită. Iar, când a sosit ceasul cântării condacului,s-a suit Sfântul Roman pe amvon(că obicei era ca pe amvon,să se cânte condacul) şi a cântat cu dulce glas,al său condac,pe care în mintea sa l-a alcătuit, zicând: ”Fecioara astăzi pe Cel mai presus de fiinţă naşte, iar pământul peştera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.”Deci, toţi, văzând şi auzind acestea, cu dulceaţă au ascultat cântarea, luând aminte la puterea cuvintelor ce se cântau.

Iar după cântare, l-a întrebat patriarhul de unde are el această înţelepciune? Iar el n-a tăinuit puterea Născătoarei de Dumnezeu, ci a mărturisit darul Ei, proslăvind pe cerească Învăţătoare care l-a înţelepţit pe el. Şi s-au ruşinat clericii ce l-au mâhnit şi,pocăindu-se,au căzut la picioarele lui Roman cerându-şi iertare. Iar patriarhul l-a făcut pe el diacon. Şi curgea din gura lui,ca un râu,înţelepciunea, iar cei ce mai înainte îl defăimau pe el,pentru neştiinţă,acum de la dânsul se învăţau. Deci, a făcut Roman mulţime de condace la praznicele Domneşti şi ale Născătoarei de Dumnezeu şi la sfinţii mai de seama, încât se află condacele lui ca la o mie şi mai multe. Şi de toţi era iubit şi cinstit foarte. Şi, petrecându-şi vremea vieţii sale cu dumnezeiască mângâiere şi dreptate,

s-a mutat în veşnicele locaşuri şi acum, cu cetele îngereşti, cântare întreit sfântă cântă lui Dumnezeu, în veci Amin[16].

Virginia Crengăniş

În anul 1928, în ziua de 15 decembrie, în familia lui Gheorghe şi Elena Crengăniş, din comuna Adrieşeşti, judeţul Iaşi, s-a născut cea de-a treia fiică, căreia la Sfântul Botez i-au pus numele Virginia. Venirea ei pe lume a dezamăgit pe părinţii săi, care doreau nespus de mult să aibă un copil de parte bărbătească.

Mama ei era foarte credincioasă, iar tatăl ei, cu toate că nu era un necredincios, totuşi era un om care, faţă de credinţa în Dumnezeu şi facerea faptelor creştineşti, era indiferent şi rece până la împietrire. Virginia, crescând mai mărişoară, în sânul familiei, a primit de la mama sa o educaţie simplă şi curate,de credinţă nezdruncinată în Dumnezeu şi de rugăciune şi evlavie fierbinte către Maica Domnului. Pe măsură ce creştea,această copilă s-a arătat a fi deosebită de ceilalţi copii de seama ei. Când mama ei o lăsa liberă să se joace cu copii, ea nu era atrasă spre aceasta, ci se retrăgea totdeauna în mijlocul oiţelor ce le aveau părinţii ei şi se juca cu mieluşeii pe care îi iubea din toată inima.

Adeseori obosind de joacă,mama ei o găsea dormind în mijlocul oilor. Această apropiere a ei de oile şi mieluşeii cei necuvântători, era o mai înainte-vestire că şi ea va deveni o mieluşea binecuvântată, a Păstorului Hristos prin martiriu urmând să îndure suferinţe de o viaţă întreagă.

[16] Proloagele pe luna octombrie-întâia zi,pg.5,pomenirea Cuviosului Roman făcătorul de condace

Împreună cu mama şi cu o mătuşă a ei făceau rugăciuni pe ascuns de tatăl său care nu suporta să le vadă rugându-se şi făcea mare scandal.

După ce a început să citească,lua câte o cărticică cu rugăciuni către Maica Domnului, se ascundea într-un dud stufos şi se ruga acolo pentru a nu fi văzută de tatăl ei. La vârsta de 13-14 ani,într-o zi de Duminică, pe când se afla în biserică,a venit la sfânta slujbă o călugăriţă, de loc din satul vecin. Fiind rugată,a început să cânte şi ea precum era obişnuită la Sfânta Mănătire. Cântarea ei dulce şi plăcută, a mişcat atât de mult copila, încât i se părea că aude şi vede o persoană venită din lumea cerească. Atât de mult a fost copleşită de o emoţie deosebită faţă de măicuţă şi de cântarea ei, încât a început să verse lacrimi cu îmbelşugare. Era pentru prima dată când a văzut şi a auzit cântând o măicuţă. Din acel moment i s-a aprins dorinţa de a merge la mănăstire.

Când s-a întors acasă, i-a făcut cunoscută mamei dorinţa ei şi ea a consimţit la aceasta, dar tatăl s-a împotrivit cu totul,zicând că el nu poate trăi,ştiind că fiica lui se află închisă între zidurile unei mănăstiri. Atunci Virginia, plângând mult, a trebuit să rămână pe loc.

La vârsta de 15-16 s-a îmbolnăvit de peritonită(cu lichid) şi i s-a făcut tratament acasă. În acest timp ea ardea de aceeaşi dorinţă,de a merge la mănăstire, dar tatăl său avea acum un argument în plus spre a nu o lăsa, faptul că era bolnavă. Văzând că nu este nici o scăpare, Virginia s-a rugat cu lacrimi Maicii Domnului, făgăduindu-i că, de se va face sănătoasă, va merge la mănăstire, chiar şi fără voia părinţilor,iar de nu-şi va respecta cuvântul, sau peste voia ei va fi împiedicată de a-şi împlini făgăduinţa s-a jurat pe sine să nu mai fie om sănătos toată viaţa ei.

Între timp tatăl ei a murit şi acum lucrurile s-au complicat şi mai mult, căci nu putut să plece din cauza mamei,pe care ar fi îndurerat-o profund. În urma rugăciunii şi făgăduinţei

solemne pe care a făcut-o către Maica Domnului, situaţia ei a început să se înrăutăţească tot mai mult. A fost nevoie de mai multe internări la Iaşi,la Agigea şi Bucureşti şi de 11 intervenţii chirurgicale.

Toate încercările au fost zadarnice,fiind cuprinsă de tuberculoză osoasă la coloană, însoţită de infecţi ale căror foca nu s-a stins până la moarte. Astfel a fost condamnată la zăcere cu faţa în jos,pe timp de 23 de ani în spitalul de ortopedie Foişorul de Foc din Bucureşti,în cunoscutul salon nr.11, după ce(mai întâi) a petrecut 11 ani numai în internări şi externări. Rugăciunea pe care a făcut-o Maicii Domnului, prin care cerea ca, în caz de nu va putea merge la mănăstire, să nu mai fie om toată viaţa, s-a împlinit cu exactitate. De aceea pe parcursul anilor care au urmat, ea a primit această suferinţă fără cârtire, ca urmare a unei datorii neachitate.

Suferinţa ei îndelungată, însoţită de rugăciune permanentă şi mare răbdare, atât de mult a purificat-o sufleteşte, încât părea mai mult o fiinţă cerească decât pământească. Devenind vas ales a lui Dumnezeu,a dobândit mult dar şi dulceaţă la cuvânt, încât uimea pe toţi care o vedeau şi o ascultau. De aceea adeseori salonul ei era plin de personalul spitalului şi de pacienţi, vizitatori,care o ascultau cu multă atenţie şi plăcere. De asemenea era vizitată de mulţi credincioşi din Bucureşti iar alţii venind de la mari depărtări.

Ea afirma cu cuvântul suferinţele celor cuprinşi de întristare şi de mari dureri sufleteşti şi întorcea la dragoste de Dumnezeu şi la cinstirea Preacuratei Sale Maici, Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, pe cei care o ascultau cu sinceritate.

Prin suferinţă ea a câştigat mare sensibilitate sufletească o profundă înţelegere faţă de neputinţele omeneşti şi statornicie în apărarea dreptei credinţe. În tot timpul acestei pironiri la pat,ea a citit foarte mult şi s-a luminat la minte prin Cuvântul lui Dumnezeu. Adeseori fiind atacată de sectanţi care încercau

să o ameţească cu învăţăturile lor false, ea ştia să le răspundă politicos. Uneori tăcea şi rămânea statornică în învăţătura Sfintei noastre Biserici Ortodoxe.

Patul ei de suferinţă se afla situat într-un colţ al salonului 11 şi era de o construcţie specială(semăna cu un sicriu). Pe marginea dinspre perete avea o bancheta pe care erau aşezate: cărţi sfinte,Icoane,candelă ce ardea neîncetat şi câteva ghiveciuri cu flori naturale. Toate acestea produceau o deosebită plăcere şi atracţie vizitatorilor care simţeau iradiind din acel colţ farmecul purităţii fecioreşti şi binecuvântarea sfinţeniei ce izvora din suferinţă.

Patul acesta pe durata celor 23 de ani a fost ca şi un amvon,de la care Virginia a predicat mai puţin prin grai cât mai ales prin suferinţa, predică ce răsunat nu numai în salonul nr. 11,ci în tot spitalul şi în afara acestuia până la mari depărtări. Toate bolnavele din salonul nr. 11 şi din alte saloane se întorceau cu sufletul complet transformat,înnoit din punct de vedere duhovnicesc, socotind zilele de spitalizare ca ale frumoase din viaţa lor.

Patul său de suferinţă a fost ca o vatră caldă a credinţei creştine, care iradia căldura celei mai curate iubiri de Dumnezeu şi de oameni,la care se topea gheaţa cea mai groasă de pe inimile împietrite de necredinţă. Patul său de suferinţă era izvor duhovnicesc ce scăpa şi potolea setea sufletelor dogorite de arşiţa necazurilor.

Era cămin părintesc, în jurul căruia toţi se regăseau ca fii ai Părintelui Ceresc şi a Maicii Domnului şi fraţi ai Mântuitorului Hristos, care a suferit şi s-a răstignit pentru noi. Patul său de suferinţă era o uzină spirituală pentru spitalul Foişor, de unde întreg personalul medical şi de serviciu, primea curentul duhovnicesc de pagină si călduroasă activitate binefăcătoare.

Virginia era ca o farmacie duhovnicească de unde toţi cei ce aveau pe suflet răni ascuns şi netămăduite, primeau ca o alifie

vindecătoare curentul mângâietor al Evangheliei trăite, cuvântul dres cu sarea înţelepciunii şi dătător de pace sufletească. Lângă patul ei s-au regăsit frate şi surori întru Domnul, pentru a da slavă lui Dumnezeu şi Preacuratei Sale Maici, văzând această fiinţă nobilă, care prin dăruire şi răbdare s-a răstignit de bunăvoie pentru toată viaţa pe crucea suferinţei.

Cine a avut fericirea să o cunoască nu s-a mai putut despărţi de ea, de dulceaţa cuvântului său, de mireasma plăcută ce se afla în salonul ei. Era captivantă prin curăţia,prin dragostea faţă de aproapele, prin răbdarea şi bărbăţia cu care biruia durerile trupului. Toate aceste daruri le-a câştigat prin credinţa şi dragostea cea mare pe acare o avea către Maica Domnului, Preabinecuvântata Stăpâna noastră pururea Fecioară. Ea se ruga către Dânsa neîncetat şi îi pomenea numele cu cea mai caldă afecţiune. Dorul de casa părintească, de cele două surori, dar mai ales de mama care a născut-o,de care a trebuit să se despartă pentru totdeauna(în această viaţă trecătoare) şi l-a potolit prin neţărmurita dragoste faţă de Maica orfanilor şi a săracilor, Maica celor străini şi copleşiţi de suferinţe cumplite, Maica milostivirii, Maica Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iubind din toată inima ei feciorelnică pe Maica Domnului, Preasfânta Fecioară, a fost şi ea iubită de Dânsa şi încărcată de minunate daruri duhovniceşti. Din rândurile ce urmează se vedea cât de mult o iubea Maica Domnului şi de câtă purtare de grijă şi protecţie s-a învrednicit din partea Ei.

Era prin anul 1997,ultimul an din viaţa Virginiei, cu puţin timp înainte de cutremurul cel mare ce s-a produs pe 4 martie. În acel timp, o creştină din Bucureşti pe nume Vasilica,a avut un vis prevestitor. A văzut pe cer o Cruce mare neagră şi a auzit un glas ca de tunet care rostit „Crezul”,de la început până la sfârşit,apoi a rostit „Credeţi în Fiul lui Dumnezeu!” Această creştină, fiind adusă de Virginia la o

trăire cu adevărat creştinească, adeseori o cerceta şi îi cerea sfaturi în toate nedumeririle ce le întâmpina în viaţa creştinească pe care a început-o. Fiind foarte zguduită de acest vis,a mers la dânsa şi a întrebat-o ce ar putea să însemne aceasta. Atunci dânsa i-a răspuns profetic: „Acest vis este o prevestire a unui mare doliu ce se va abate peste ţara noastră". Peste 4 zile s-a produs cutremurul cel mare din 4 martie. În seara zilei în care s-a întâmplat marele cataclism, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu şi cu rugăciunile Maicii Domnului, salonul nr.11 era plin de bolnavi, făceau rugăciuni cu toţii. După ce s-au rugat împreună, în momentul premergător cutremurului, cântau o cântare duhovnicească, care avea drept refren: „Treziţi-vă...treziţi-vă". Pe când se cântau ultimele strofe, a început să se zguduie pământul şi toţi bolnavii au fugit afară şi a rămas în salon numai Virginia singură. Atunci ea a început să se roage şi să strige către Maica Domnului: „Maica Domnului...Maica Domnului...ajută-mă şi mă acoperă pe mine păcătoasa". Şi într-adevăr Maica Domnului a acoperit-o, căci din tot ce se afla în cameră, mai ales pe lângă patul ei: cărţi, icoane, candelă aprinsă, ghivece cu flori, nimic nu s-a răsturnat, nimic nu s-a spart. Totul a rămas intact, spre uimirea tuturor. De aici se vede că Maica Domnului i-a ascultat rugăciunea şi a protejat-o în chip minunat.

În anul 1997, prin dragostea şi bunăvoinţa credincioşilor care o iubeau, a fost adusă de trei ori la Mănăstirea Cernica,pentru a participa la Sfântul Maslu. Pe timpul oficierii rugăciunilor ea a stat pe targă cu faţa în jos şi numai ridica puţin capul pentru a fi miruită cu untdelemn. Într-unul din aceste moment, preotul N.B. din această Mănăstire, mărturiseşte că a văzut faţa ei atât de luminoasă încât semăna a fi mai mult îngerească decât omenească. Acelaşi preot mărturiseşte cum că a văzut cu o zi înainte de repauzare pe Virginia în curtea mănăstirii însoţită de o gloată foarte mare.

Pentru aceasta,după ce fost înmormântată în cimitirul mănăstirii, el de bunăvoie a tămâiat mormântul timp de 40 de zile, cu convingerea că prin aceasta slujeşte sfinţilor.

Fiind adusă la patul său de suferinţă, după cel de-al treilea Sfânt Maslu, au fost ascultate rugăciunile Sfinţiţilor slujitori ai Bisericii, care au cerut de la Dumnezeu,iertarea şi dezlegarea păcatelor roabei Sale, Virginia. Ea simţea că se apropie momentul plecării din această viaţă plină de suferinţă spre viaţa cea fericită şi odihna binemeritată. Dar un singur lucru o îngrijora cel mai mult şi anume, faptul că sora Felicia, femeia care o îngrijea cel mai mult şi avea toate cele pentru îngropare în seama ei, precum şi loc de veci promis în cimitirul mănăstirii Cernica, era plecată la Ierusalim pentru două luni şi nu avea nici o posibilitate să o anunţe spre a veni în ţară, acum că era atât de necesară prezenţa ei aici. Atunci Virginia a început să se roage Maicii Domnului,ca s-o ajute la această mare nevoie în care se afla. Maica Domnului i-a ascultat rugăciunea ei curată şi a dus-o la îndepliniri în chip minunat.

Pe când acea creştină se afla la Ierusalim,ascultând Sfânta Slujbă, un Preot slujitor, în timp ce tămâia,s-a oprit în dreptul ei şi,fără să o cunoască,i-a zis în două zile la rând: „Dumneata trebuie să te întorci în ţară numaidecât, căci te aşteaptă un necaz.” Fiind foarte zbuciumată şi neştiind ce să facă, s-a sfătuit cu maicile la care găzduise şi ele au îndemnat-o să plece imediat, căci părintele este văzător cu Duhul. Ajungând la Bucureşti, a găsit-o pe Virginia aproape de trecerea din viaţă şi a aflat cum că ea s-a rugat Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, Preabinecuvântatei noastre Stăpâne, să o trimită acasă şi rugăciunea a fost ascultată.

Fiind îngrijită sufleteşte, ea a adormit şi spre uimirea tuturor trupul ei a răspândit bunămireasmă. A fost condusă de foarte mulţi credincioşi şi preoţi,cu multă cinste şi evlavie,până la Mănăstirea Cernica. După ce s-a oficiat Sfânta

slujbă de înmormântare şi s-au rostit cuvinte de laudă prin care s-a cinstit nevoinţa ei cea ucenicească,a fost înmormântată în groapă dăruită de sora Felicia. Cu toţii aveau convingerea că au condus pe ultimul drum o persoană care,prin rugăciune şi suferinţă grea suportată cu îndelungă răbdare a dobândit de la Dumnezeu şi de la Preacurata lui Maica, Prea-sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria, Preabinecuvântata Stăpâna noastră,darul sfinţeniei.[17]

Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria

În vremea în care a voit Domnul nostru Iisus Hristos să mute din lumea aceasta pe Maica sa cea cu totul Preacurată, la viaţa cea cerească şi prea fericită, ca să împărătească cu dânsul veşnic, după cum i se cuvenea, a poruncit ca să se adune Apostolii — din toată lumea de pe unde se aflau risipiţi, propovăduind cuvântul cele de mântuire, în satul Ghetsimani, unde era prea Sfânta, ca s-o înmormânteze.

Atunci, cu dumnezeiască voie şi chemare, i-au răpit norii, şi s-au aflat toţi într-un minut de ceas înaintea pururea Fecioarei, care văzându-i pe dânşii s-a bucurat foarte. Şi a spus lor cum că s-a apropiat vremea ca să se ducă să se veselească împreună cu Fiul ei şi Stăpânul. Şi după ce a grăit câte a avut de grăit, sfătuindu-i şi învăţându-i şi i-a mângâiat, după cum se vede la povestirea cea pentru adormirea ei, aşezându-se cu trupul ei cel cu totul prea slăvit, şi cu totul prea cinstit pe patul de moarte, i-a binecuvântat pe dânşii, şi şi-a dat preasfântul ei suflet în mâinile cele prea curate ale

[17] Din minunile Maicii Domnului din culegerea Protos. Nicodim Măndiţă

veşnicului Dumnezeu. Atunci, după porunca ei, Apostolii au luat prea sfântul acela pat şi mergând cu bunărânduială şi evlavie, cântau într-un glas cântarea cea de ieşire. De asemenea şi sfinţii îngeri împreună o petreceau pe Doamna lor şi împărăteasa, şi cântau nevăzut, şi o lăudau minunat cu glasuri prea dulci, care însă se auzeau în văzduh.

Iar Iudeii cei zavistnici şi necredincioşi, arătând ca întotdeauna urâciunea pe pare au avut-o către Domnul şi răutatea lor, s-au pornit asupra patului pe care se purta trupul cel începător de viaţă al Născătoarei de Dumnezeu, gândind în mintea lor să-l arunce la pământ şi să ne cinstească lăcaşul cel cu totul cinstit şi dumnezeiesc. Dar îndată i-a ajuns dumnezeiasca osândă pe îndrăzneţii aceia,căci când s-au apropiat s-au orbit toţi. Iar unul dintre dânşii, mai obraznic, a îndrăznit cu neruşinare,nepriceputul, de a apucat sfinţitul acela pat vrând să-l arunce jos de pe umerii Apostolilor. Însă sfinţii îngeri n-au suferit ca să se facă o ocară ca aceasta la cortul cel împărătesc, ci au pedepsit cu dreptate neruşinarea şi obrăznicia lui tăindu-i nevăzut mâinile lui, care au rămas spânzurate la pat, întru privire prea înfricoşată şi jalnică a tuturor celor de faţă. Iar cel ce a pătimit aceasta plângea tânguindu-se cu amar.

Deci Petru, ca un următor al învăţătorului său, s-a milostivit şi s-a întristat pentru lacrimile acestuia, şi apropiindu-se i-a zis lui: Crede din toată inima ta cum că aceasta este cu adevărat Maica Fiului lui Dumnezeu. Carele S-a născut fără de sămânţă dintru dânsa, şi atunci vei cunoaşte puterea ei, ca să-ţi iei iarăşi mâinile tale. Iar el cu lacrimi a strigat, zicând: Cred, Doamna mea,şi mărturisesc că cu adevărat şi fără de stricăciune ai născut pe Stăpânul şi Mântuitorul meu Iisus Hristos, Fiul
adevăratului Dumnezeu şi Părintelui. Atunci sfinţitul Petru l-a apropiat la mâinile cele tăiate, şi punându-le pe dânsele la locurile lor (o înfricoşată minune!) s-au lipit mai presus de

fire, după cum şi mai înainte cu minune au fost tăiate şi toţi au slăvit pe Dumnezeu şi pe Prea Curata Stăpână. Iar ceilalţi care au orbit, auzind de minunea aceasta mare, deşi erau aspri şi vârtoşi la inimă, însă ca să-şi ia vederile au mărturisit cu lacrimi păcatul lor. Şi au crezut în Domnul. După care Petru a zis lor: apropiaţi-vă şi voi cu ochii voştri de haina ei, şi ca o Maică a milei se va milostivi ca să vă vindece. Deci după ce au făcut aşa, şi ei de asemenea au văzut. Şi cine va putea povesti slava pe care au dat-o lui Dumnezeu, şi mulţumirea către Fecioara? Toţi o lăudau, până ce au ajuns în Ghetsimani, şi îngropând trupul cel prea curat, au rămas acolo trei zile auzind laudele îngerilor. Până ce s-a luat trupul Său şi s-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta Fiului ei şi Mântuitorului nostru.

Şi să nu i se pară cuiva de mirare, cum că trupul acela primitor de Dumnezeu a murit şi a fost pus în mormânt, căci dacă Fiul ei a primit a se îngropa, Prea Sfânta lui Maică cum să nu pătimească asemenea? Cu cuviinţă era dar să intre şi ea în mormânt, şi acolo să se ducă în rai, pentru ca să credem şi noi cum că din pământ avem să ne sculăm când va voi Domnul. Dar pe când noi intrăm în mormânt spre dezlegarea trupului şi spre stricăciune, pentru ca să se dezrădăcineze păcatul din el,trupul cel prea curat şi Sfânt al Fecioarei, ca unul ce a fost din zămislire sfinţit de Duhul Sfânt, nimic n-a pătimit înmormântă, ci îndată s-a ridicat de Fiul ei la ceruri şi împărăteşte împreună cu dânsul veşnic, în slava aceea negrăită şi netâlcuită veselie de care ne-am învrednici şi noi nevrednicii, pentru sfintele ei rugăciuni. Amin.[18]

Părintele Cleopa - o minune a Maicii Domnului

[18] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a I-a,pp. 13-15

Era în vara anului 1947. Arhimandritul Cleopa pleca la Bucureşti să aducă obiecte bisericeşti pentru noul paraclis. Ajungând în capitală,părinţii de la Patriarhie l-au invitat la o întâlnire duhovnicească în casa profesorului universitar Alexandru Mironescu,unde erau deja adunaţi numeroşi preoţi,profesori şi credincioşi.

Între ei erau şi Arhimandritul Benedict Ghiuş, Dosoftei Morariu, Gherontie, Părintele Profesor Dumitru Stăniloae şi mulţi intelectuali. Se puneau întrebări şi se dădeau răspunsuri duhovniceşti, în acel moment a intrat. În acel moment a intrat în sală şi părintele Cleopa. Invitaţii s-au sculat în picioare şi, cerând binecuvântare, aşteptau ca părintele să le vorbească cuvânt de folos.

Fiind rugat,Părintele Cleopa a început să le spună un cuvânt de la Sfinţii Părinţi despre cinstirea Maicii Domnului. În timp ce vorbea el,deodată s-a săvârşit o minune!

Icoana mare a Maicii Domnului,pe care era închipuit şi prorocul David,a început să se clatine câteva minute şi să scoată sunete ca de harpă. Părinţii şi credincioşii adunaţi în sală, fiind cuprinşi de emoţie,nu ştiau ce minune să fie aceasta.

Unii plângeau,alţii îşi făceau cruce,alţii se închinau la icoana Maicii Domnului, iar se rugau cu lacrimi fiind cuprinşi de uimire. Dintre toţi, Arhimandritul Benedict Ghiuş a fost cel mai mul mişcat, repetând mereu: „Maica Domnului! Maica Domnului! O minune! O minune!”

După câteva minute,icoana s-a oprit pe loc,pendulul bătea normal şi toţi,fiind cuprinşi de emoţie,se rugau la Maica Domnului,pururea Fecioara Maria, mare făcătoare de minuni,să aibă milă de ţara şi de poporul român. Această minune a Maicii Domnului cu pruncul în braţe a întărit mult în credinţă pe toţi, cei ce erau de faţă, mângâindu-le sufletul. După ce părintele Cleopa şi-a încheiat cuvântul,au cântat cu toţii Axionul Maicii Domnului şi s-au retras fiecare cu gândul

la minunea săvârşită. Cel mai mulţi au considerat că, prin această minune, Maica Domnului a binevoit să arate un semn de îmbărbătare şi de mângâiere pentru binecredincioşii creştini, într-un moment în care urmau să vină grele încercări peste ţara noastră.[19]

Arhanghelul Gavriil învaţă pe un călugăr Axionul Maicii Domnului

În apropiere de schitul Protatului se află o chilie închinată Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu,în care vieţuia un ieromonah împreună cu ucenicul său.

Într-o sâmbătă seara,bătrânul,vrând să meargă la priveghere la schitul Protatul,a zis ucenicului său:“Fiule,eu mă duc să ascult privegherea după obicei,iar tu rămâi la chilie şi-ţi citeşte rânduiala rugăciunilor tale”.După ce a zis acestea,bătrânul a plecat. Mai târziu,cineva a bătut la uşă. Fratele,deschizând,a văzut la uşă un monah străin,pe care poftindu-l intrat în chilie unde a rămas toată noaptea…Iar la vremea Utreniei sculându-se,au cântat împreună toată rânduiala cuvenită. Când au ajuns la cântarea:“Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii…” ,monahul cel de casă a rostit numai această cântare,aşa cum a fost ea alcătuită de Sfântul Cozma Melodul.

[19] Articol preluat de pe site-ul www.creştinortodox.ro

Cântând monahul cel străin, a făcut începutul astfel: ”Cuvine-se cu adevărat să te fericim Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru”,continuând cu: ”Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii...”, până la terminare. Auzind acestea ucenicul bătrânului, a zis către monahul care părea străin: ”Noi cântăm numai “Ceea ce eşti mai cinstită”,dar “Cuvine-se cu adevărat” niciodată nu am auzit, nici noi, nici cei mai înainte de noi. Deci fă dragoste te rog şi scrie-mi cântarea aceasta,pentru ca să o cânt şi eu Născătoarei de Dumnezeu”. Acela răspunzând a zis: ”Adu-mi cerneală şi hârtie ca să scriu”.Fratele a răspuns că nu are nici cerneală,nici hârtie. Atunci monahul cel străin a cerut să I se aducă o lespede de piatră,pe care primind-o a început să scrie cu degetul pe ea,ca pe ceară moale,cântarea “Cuvine-se cu adevărat”... După aceea, dându-i lespedea scrisă, i-a zis: ”De acum încolo aşa să cântaţi şi voi şi toţi creştinii dreptcredincioşi”. Acestea zicând, s-a făcut nevăzut, căci era Sfântul Arhanghel Gavriil,precum se vede aceasta la sinaxarul lunii iunie, în 11 zile, când se prăznuieşte “Soborul Arhanghelul Gavriil”.

Venind bătrânul de la priveghere şi intrând în chilie, ucenicul a început a cânta: ”Cuvine-se cu adevărat”, după cum îl învăţase Îngerul şi i-a arătat lui şi lespedea cea scrisă în chip minunat. Bătrânul văzând şi auzind acestea a rămas uimit.

Luând amândoi lespedea cea scrisă de Înger, au mers la Protatul şi au arătat-o întâi-stătătorului Sfântului Munte şi la ceilalţi bătrâni ai obştescului Sobor, povestindu-le toate cele ce făcuseră. Auzind ei aceasta, cu toţii într-un glas au slăvit pe Dumnezeu şi au mulţumit Doamnei noastre, de Dumnezeu Născătoare, pentru această preaslăvită minune.

Ei îndată au trimis lespedea la Constantinopol la Patriarhul şi la împăratul, însemnându-le prin scrisori,toată cuprinderea minunii ce s-a făcut. Şi de atunci, această cântare a fost

primită şi a fost trimisă în toată lumea, că să se cânte de toţi creştinii dreptcredincioşi. Iar Sfânta Icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se afla în biserica chiliei aceleia, în care s-a făcut minunea,a fost dusă de Părinţii Sfântului Munte, în biserica Protatului şi acolo se află până astăzi aşezată în Sfântul Altar,deasupra sfinţitului Scaun de sus,pentru că înaintea ei s-a cântat pentru prima dată,de către Arhanghelul Gavriil, cântarea aceasta. Iar chilia aceea,de atunci a fost numită "Axion estin", adică "Cuvine-se cu adevărat", şi valea acea în care se află chilia se numeşte "Adin", care înseamnă "a cânta" sau "cântare", pentru că în acest loc s-a cântat întâia oară această cântare îngerească cu adevărat vrednică de cinste, ce se cuvine să o aducem din toată fiinţa noastră, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, speranţa şi Mângâierea noastră.[20]

Un călugăr care se îmbăta

Un monah oarecare era chelar, într-o chinovie,şi da vin fraţilor. Şi avea el multă evlavie către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria, nelipsind niciodată de la slujba bisericii, căci era osârdnic la slujbele lui cele sufleteşti, şi harnic la cele trupeşti ale călugărilor, însă iubea mult vinul,săracul! Şi fiindcă avea slujba aceea,bea de multe ori mai mult decât alţii.

Deci, într-una din zile a cinat şi a băut atâta până când s-a îmbătat şi a căzut în aşternut. Iar la ceasul Utreniei a adormit, însă,auzind toaca, s-a sculat. Cum a putut să se ducă la biserică, pentru că, după cum am zis mai înainte, el avea dor

[20] Din minunile Maicii Domnului din culegerea Protos. Nicodim Mândiţă,1994-preluat din Viaţa P. C. Păr. d. Sf. M. Athos,traducere de Arhim. Calinc Boteanu 1903,Bucureşti

de cele dumnezeieşti şi nu voia să se lipsească niciodată de adunarea cea de mântuire a fraţilor.

Deci, parcurgând o anumită distanţă, cu greu mergea înainte,căci îl durea capul de beţie, însă pentru darul care îl avea,se ducea. Atunci diavolul, prefăcându-se în chipul unui taur, venea înaintea lui şi arăta cum că vrea să-l lovească cu coarnele,însă monahul s-a speriat şi,făcându-şi Cruce,vrăşmaşul s-a depărtat puţin. Şi iarăşi închipuindu-se,s-a făcut câine negru şi-l împiedica să meargă mai departe,dar el,ca şi mai înainte,făcându-şi Sfânta Cruce şi rugându-se Măicuţei Domnului,se ducea. Iar când a ajuns la poarta bisericii,s-a făcut dracul în leu preaînfricoşat şi s-a pornit asupra lui să-l rupă.

Atunci,arătându-se o Femeie Preafrumoasă, a izgonit pe dracul mustrându-l pe dânsul cu îngrozire,cum de a îndrăznit ca să facă rău robului Ei. Apoi,apucându-l pe monah de mână, l-a dus la chilia lui zicând: ”Păzeşte-te de acum înainte să nu te mai îmbeţi ,dacă doreşti să te mântuieşti;mărturiseşte-ţi păcatul acesta la cutare duhovnic şi să faci canonul care îţi va da.”

Iar monahul a întrebat-o pe Dânsa, cine este de i-a făcut atâta bunătate?Iar Ea zis: ”Eu sunt Maica lui Iisus Hristos!”. Acestea auzindu-le el,a căzut la pământ cu frică multă ca să I se închine, dar a s-a făcut nevăzută. Deci a plâns de bucurie şi s-a aflat în ceasul Acela sănătos de beţie şi nevătămat. Şi mărturisindu-se cu sârguinţă şi cu dinadinsul,după porunca cea dumnezeiască, a păzit canonul şi s-a îndepărtat de vin, după cum se cade să facă fiecare creştin, care se biruieşte de această patimă. Care nu se mărturiseşte cu dinadinsul,să ştie că se va munci.

Toţi sunt datori să se păzească de multa băutură, ca de mare desfrânare. Deschide-ţi ochii voştri, cei ce iubiţi beţia şi vă siliţi să vă depărtaţi de ea,pentru ca să nu vă lipsiţi de veşnica veselie şi îndulcire. Pe care, să dea Dumnezeu şi Preacurata Sa

Maică, ca noi toţi să o dobândim, pentru rugăciunile cele bineprimite ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria,Preabinecuvântatei Stăpânei noastre,mare făcătoare de minuni. Amin [21]

Maica Domnului izbăveşte un prunc ce era pe moarte

Înalt Prea Sfinţite Stăpâne,

Cu adâncă evlavie vă aduc la cunoştinţă următoarele despre salvarea de la o moarte sigură a unui prunc de numai şapte luni. Minunea s-a petrecut la aducerea sfintei icoane a Maicii Domnului Portăriţa, aşa cum mi-a povestit prea cucernicul părinte Gheorghios Mamangakis, cel ce păstoreşte comunitatea ortodoxă greacă Sfinţii Constantin şi Elena din Orange, statul New York. Pruncul de şapte luni Miltiadis Stathis, fiul domnului Miltiadis Stathis şi al soţiei sale din Orange a fost adus în stare foarte gravă la spital, unde părea că-şi trăieşte ultimele clipe. Medicii specialişti nu-i dădeau nici o speranţă. Deşi fusese dus la reanimare, dădea din ce în ce mai puţine semne de viaţă şi toţi îi aşteptau din clipă în clipă sfârşitul. La rugămintea tatălui, prea cucernicul părinte Mamangakis împreună cu prea cucernicul părinte Hristos Kontoleon au adus la spital icoana cea sfântă a Maicii Domnului Portăriţa, care lăcrimează, şi au aşezat-o lângă patul micuţului. Acolo au cântat împreună Paraclisul Maicii Domnului. În timp ce cântau, pruncul îşi revenea încet-încet, sângele care-i curgea din tubul digestiv şi care-i ieşea pe gură se oprise, iar pruncul începuse să se mişte şi, curând după aceea, a putut fi hrănit. Medicii care mai înainte îşi văzuseră zădărnicite toate eforturile disperate de a-l salva, acum,

[21] Minunile Maicii Domnului pp. 61-62

împreună cu toţi cei care erau de faţă, mărturiseau că minunea o săvârşise icoana care lăcrima a Preacuratei – Portăriţa. Minunea a confirmat-o şi unul din medicii de serviciu, domnul doctor Gheorghios Hristidis, care întocmise fişa cu simptomele bolii şi care constatase înrăutăţirea treptată a stării copilului precum şi faptul că nu mai era nici o speranţă să fie salvat. Dânsul a recunoscut că, în timp ce i se citea Paraclisul, pruncul şi-a revenit complet şi că însănătoşirea lui miraculoasă se datorează sfintei icoane care plânge a Maicii Domnului[22]

Dimitrios

Un creştin sărac, spoitor de vase, numit Dimitrios, a ajuns şi dânsul la Sfântul Munte, unde spera să-şi câştige pâinea cea de toate zilele. Acolo a auzit şi el, ca mulţi alţii, de minunile Maicii Domnului Grabnic Ajutătoare. Tot lucrând şi reparând ceaune stricate, cazane găurite şi farfurii ruginite, îl frământa unul şi acelaşi gând, care-i stârnea o veche şi neîmpăcată durere, aceea de a nu avea copii. Se gândea în sinea lui dacă n-ar putea Maica Domnului să scape şi inima lui apăsată de această amărăciune? Îşi zicea în sinea sa: dacă eu, un om simplu şi fără carte, sunt meşter care repară vase stricate şi găurite la Mănăstirea Maicii Domnului Grabnic Ajutătoarea, cu atât mai mult Preacurata, Mijlocitoarea cea mai puternică în faţa lui Dumnezeu, va avea voinţa şi puterea de a da viaţă, de a învia şi de a face să zămislească pântecele mort al soţiei mele, ca să dobândim şi noi un prunc. Oare nu s-a născut şi dânsa dintr-un pântece sterp? Oare n-a fost şi dânsa un prunc zămislit prin minune? O voi ruga pe preasfânta Dochiaritissa

[22] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 232,233

să facă şi pentru mine o minune. S-a dus dar şi a căzut cu credinţă la icoana făcătoare de minuni, rugându-se să-i dăruiască copilul cel mult dorit de inima sa. A ascultat cu toată evlavia paraclisul Maicii Domnului, pe care l-a cântat pentru el ecleziarhul, a luat după slujbă puţin mir din candela icoanei şi s-a întors acasă. Peste un an, auzea plin de o bucurie negrăită răsunând în casă un plânset dulce de prunc ce părea venit dintr-o poveste. Era plânsul băieţelului, darul sfânt pe care i-l trimisese Maica Domnului.[23]

Sfântul Ioan Cucuzel

În această mănăstire s-a nevoit şi marele cântăreţ, Sfântul Ioan Cucuzel care a trăit o perioadă la curţile împărăteşti, unde era foarte iubit de împărat pentru glasul lui dulce şi frumos, având o purtare aleasă şi plină de bunăcuviinţă. Acest mare cântăreţ, care a trăit în veacul al XII-lea, iubea mult liniştea şi nu se putea împăca cu viaţa de la curţile împărăteşti. S-a întristat şi mai mult când a aflat că împăratul vrea să-l însoare. De aceea căuta prilejul să plece undeva, să poată scăpa de slava lumii şi de orice grijă lumească, pentru a-L putea slăvi pe Dumnezeu.

Atunci, din rânduiala lui Dumnezeu, a venit la palatul împăratului egumenul Lavrei din Sfântul Munte. Tânărul Ioan i-a descoperit gândurile sale, iar egumenul l-a binecuvântat pentru drumul ales. La puţin timp după plecarea egumenului, a plecat şi Ioan spre Sfântul Munte şi s-a prezentat la portarul Mănăstirii Lavra. Întrebându-l portarul cine este, i-a spus că este un simplu cioban şi că doreşte să fie călugăr.

[23] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 230,231

- Încă eşti tânăr, i-a zis portarul. Ioan i-a răspuns cu blândeţe că în tinereţe este mai bine a lua asupră-şi jugul Domnului.

Atunci, portarul i-a spus egumenului despre el şi s-a bucurat egumenul, căci în acele zile aveau nevoie de un cioban care să meargă cu ţapii mănăstirii, la păscut. După un timp, l-au trimis cu ţapii prin pustietăţile Atonului, lucru care l-a bucurat foarte mult pe Ioan, care iubea liniştea. Petrecând un timp cu ţapii, într-una din zile, uitându-se în jur şi văzând că nu este nimeni, a început să cânte aşa precum numai el putea să cânte. ţapii s-au oprit din păscut şi îl priveau ca înmărmuriţi. Avea o voce atât de frumoasă, de parcă era îngerească. Un pustnic care locuia în apropiere s-a minunat nespus de asemenea cântare şi s-a apropiat să vadă de este înger sau om. După ce l-a ascultat, s-a dus imediat la Lavra şi i-a vestit egumenului despre minunatul cioban cu glas îngeresc. Auzind acestea, egumenul a trimis imediat să-l cheme şi când l-a văzut şi-a reamintit de tânărul care îi vorbise în palatele împărăteşti. Tânărul Ioan s-a rugat egumenului să nu spună împăratului despre el. Egumenul a stat mult pe gânduri, întrebându-se ce să facă. N-ar fi vrut să spună, pentru că nu voia să piardă un asemenea om îngeresc, dar în acelaşi timp îi era frică de împărat, căci se făcuse multă cercetare pentru el atunci când părăsise palatul pe ascuns, fiind căutat chiar şi în Sfântul Munte.

După multe rugăciuni, egumenul a plecat spre Constantinopol. S-a înfăţişat înaintea împăratului, făcându-i metanie până la pământ şi cerându-i ajutorul, împăratul, uimit şi umilit de purtarea egumenului i-a spus să se liniştească şi să-i spună necazul, făgăduind că-l va ajuta. Atunci egumenul, prinzând îndrăzneală, a zis:

- Sfântă este făgăduinţa împăratului.

Apoi i-a descoperit cele despre tânărul Ioan. Când a auzit, împăratul a lăcrimat şi a zis:

- Ah, dacă aş fi ştiut despre cine este vorba! Dar acum, dacă am făgăduit, iar el a fost călugărit, facă-se voia Domnului şi să-i spui să se roage şi pentru mine.

Şi aşa a rămas Ioan în Lavră, împodobind biserica cu cântările sale. Apoi, egumenul i-a dat binecuvântare şi Ioan şi-a zidit chilie cu bisericuţă închinată Sfinţilor Arhangheli, unde se liniştea în zilele săptămânii, iar Duminicile şi la Praznice venea şi cânta la strana dreaptă.

Odată, cântând Acatistul Maicii Domnului, vineri spre sâmbătă, după Priveghere s-a aşezat puţin în strana din dreapta icoanei Maicii Domnului. Pe când era cuprins de somn, o vede pe Maica Domnului înaintea lui, care îi spune:

- Bucură-te şi tu Ioane. Cântă-mi, căci eu nu te voi lăsa!

În acelaşi timp, i-a pus în mână un galben şi s-a făcut nevăzută. Deşteptându-se, Ioan a văzut plin de bucurie că în mâna lui se afla galbenul dat de Maica Domnului. Lacrimi de bucurie şi de recunoştinţă curgeau din ochii lui pentru marea milostivire a Maicii lui Dumnezeu. Apoi, galbenul primit l-a atârnat la icoana Maicii Domnului, în faţa căreia cântase Acatistul. De la acea icoană şi de la acel galben se fac până în ziua de astăzi multe minuni.

Altădată, din cauza multei osteneli şi a statului în picioare, lui Ioan i-a putrezit un picior, din care curgeau viermi, dar iarăşi i s-a arătat Maica Domnului, în timpul Privegherii, zicându-i cu blândeţe:

- De acum, să fii sănătos! şi îndată s-au vindecat toate rănile.

Apoi, vieţuind mulţi ani întru cuvioşie, s-a dus către Domnul şi către Maica Domnului pe care Ioan a slăvit-o şi a iubit-o din toată inima şi care i-a fost ocrotitoare şi ajutătoare în toţi anii vieţuirii pe pământ. A venit în Sfântul Munte pe când avea 19

ani, dar numărul anilor pe care i-a trăit în Sfântul Munte nu se cunoaşte.[24]

Maica Domnului vindecă o soră

În Mănăstirea Sfântul Ioan Teologul o maică s-a îmbolnăvit foarte grav. Avea doar 24 de ani şi se numea Veronica. La început avea dureri de cap, apoi a început să o doară mâna dreaptă. Maicile au dus-o la un spital din Atena unde a stat patru luni şi jumătate şi, cu toate străduinţele medicilor, nu s-a văzut nici o îmbunătăţire. A fost adusă din nou la mănăstire, dar situaţia se înrăutăţea pe zi ce trecea. A fost dusă din nou la spital, dar, după o perioadă, medicii au spus că nu mai au ce-i face, deoarece nu mai are mult de trăit şi dacă vor, maicile pot să o ia la mănăstire.

Îi paralizaseră picioarele, o mână, iar capul nu mai putea să-l ridice. Permanent avea crize, iar temperatura nu scădea sub 39°. Doctorii au zis că măduva picioarelor se topise, transformându-se într-un lichid. Maica stareţă, împreună cu toate maicile, ştiind că nu mai are mult de trăit, s-au hotărât să o tundă în schima mare. Dar iată ce ne-a povestit chiar maica Veronica:

„Era în Duminica Ortodoxiei, având o criză şi dureri mari, am văzut-o pe fosta stareţă a noastră care adormise întru Domnul. A venit la mine, m-a luat în braţe şi m-a dus într-o biserică a Maicii Domnului din Patra. În biserică era o Doamnă preaslăvită. Stareţa m-a lăsat într-un colţ şi s-a dus la acea Doamnă, pentru a vorbi cu ea. Am auzit şi eu discuţia lor. Stareţa a întrebat-o: «Doamna mea, ce se va întâmpla cu acest copil şi ce va fi cu crizele?». «Nu fi supărată, aceste crize nu o să le mai aibă». «Vai ce bucurie! a zis stareţa. Dar febra şi durerile de care suferă aşa tare, ce va fi cu ele?». «Să facă puţină răbdare; nu vezi cât se întristează maicile pentru dânsa? Ia gândeşte-te, dacă o vom lua, cât se vor mâhni! Nu fi

24

http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Marea_Lavra

tristă; nu va păţi nimic!». Şi zicând acestea, a plecat fără să o mai văd.

Apoi, fosta stareţă s-a întors spre mine şi a zis: «Copilul meu, să-i spui stareţei să facă cât mai repede ceea ce s-a hotărât, deoarece va ajuta mult. Ai grijă să nu uiţi ce ţi-am spus». Era vorba despre tunderea în schima mare, dar eu nu ştiam, deoarece în ultimele zile suferisem atât de mult de pe urma durerilor, încât nu mai ştiam ce se întâmpla în jurul meu şi nu mai recunoşteam pe nimeni. Durerile au continuat, iar doctorii au zis maicilor că duminică voi muri.

Sâmbătă am avut dureri foarte mari, iar pe la patru după-amiază am rugat-o pe maica Euniki să-mi facă o injecţie calmantă şi, în curând, am adormit. Nu după mult timp am auzit bătaie în uşă, dar nu am răspuns. M-am gândit în sinea mea: «Oare maica Euniki nu le-a spus că sunt obosită şi vreau să mă odihnesc? Oare cine să fie? m-am întrebat».

Deodată se deschide uşa şi văd intrând o Doamnă preaslăvită, un episcop şi un bărbat înalt care era îmbrăcat cu o manta (astăzi nu se mai obişnuieşte să se poarte aşa ceva). Doamna, văzându-mi privirea mirată, mi-a zis:

– Cred că te întrebi cine suntem şi de unde venim la ora aceasta. Eu sunt de la Mănăstirea Malevi şi de acolo vin, iar Preasfinţitul este Sfântul Nectarie din Eghina, iar el este ucenicul cel iubit al Domnului nostru şi locuieşte aici, este ocrotitorul vostru.

Între timp, s-a apropiat de mine şi mi-a zis:

– Eu am venit şi duminică. Aveam de gând să vin peste câteva zile ca să te ajut, dar ştiind că mâine vei lua schima mare, m-am gândit să vin astăzi şi să te ajut să te ridici, ca să poţi să-ţi începi rânduiala ta şi să te pregăteşti.

– Eu, Doamna mea, nu pot să stau pe picioarele mele, nu pot să mă mişc. Vin câte două-trei maici şi nu pot să mă facă bine. Dar dumneavoastră cum o să mă ajutaţi? Cum pot să-mi fac rânduiala mea, dacă mă doare aşa de tare?

– Copilul meu, de multe ori când copilul are o durere, un necaz, inima mamei doare şi mai mult. Pe mine m-au strigat atâţia copii pentru tine şi inima mea m-a durut. Chiar dacă Dumnezeu avea în planul Lui să te lase mulţi ani la pat, eu m-

am rugat Stăpânului Hristos să vin să te vindec astăzi, pentru că inima mea nu mai suporta. Oare nu crezi în puterea lui Dumnezeu?
- Cred, i-am zis eu.
- Cele cu neputinţă la oameni sunt cu putinţă la Dumnezeu, mi-a răspuns ea.
- Atunci de ce, Doamna mea, nu m-aţi făcut bine când aţi venit cu câteva zile în urmă, după cum mi-aţi spus?
- Nu te-am făcut bine, a zis Doamna, pentru că lumea ar fi zis că criza prin care ai trecut te-a adus la sănătate când ţi-ai revenit. De aceea am lăsat pe astăzi, ca să se slăvească mai mult numele lui Dumnezeu.

În chilie aveam un dulăpior şi pe el aveam diferite iconiţe. Ducându-se, Doamna a luat o iconiţă şi venind lângă mine, a zis:
- Uite! Ia această iconiţă ca să înţelegi cine sunt!
Era a Maicii Domnului de la Malevi. În continuare mi-a zis:
– Veronico, acum ai să-mi aprinzi candela?
Asta mi-a zis-o pentru că atunci când eram în spital, am văzut în somn că mă aflam pe un loc înalt şi necunoscut. Era o bisericuţă a Maicii Domnului. Am vrut să merg, dar nu am putut şi atunci am zis: «Preasfânta mea, dacă nu mă faci bine, nu-ţi voi mai aprinde candela». Pentru aceasta mi-a zis cele de mai sus. Atunci eu, ca şi cum mi-aş fi revenit, am strigat:
– Preasfânta mea, tu eşti?

Zicând aceasta, s-a întors zâmbind, şi apoi a dispărut. În momentul acela revenindu-mi, nu-mi dădeam seama dacă am dormit sau nu, dar am văzut în mâinile mele iconiţa Maicii Domnului de la Malevi. Această iconiţă mi-o adusese un arhimandrit, pe când eram bolnavă în spital.

După ce mi-am revenit, m-am ridicat în picioare, iar în clipa aceea trecea prin dreptul geamului meu maica Nectaria. Am strigat-o să vină înăuntru. În clipa aceea, am sărit în picioare şi am îmbrăţişat-o, înţelegând că s-a făcut o minune cu mine.

Atunci maica Nectaria s-a dus să vestească şi maicilor minunea, dar nu era de găsit niciuna, căci erau toate la Vecernie. În cele din urmă s-a dus în biserică şi a strigat:

«Maicilor, veniţi! S-a făcut o minune cu maica Veronica! Este complet sănătoasă!».

Când au venit să mă vadă, eu stăteam în uşă, iar ele au început să plângă şi se pierdeau de emoţie. M-am dus în biserică şi am stat la Vecernie, iar când am ieşit, au tras clopotele ca să-i mulţumim Maicii Domnului. Au fost anunţate rudele şi toţi cunoscuţii. Apoi s-a făcut Acatistul Maicii Domnului şi alte slujbe de mulţumire. În ziua următoare am fost tunsă în schima mare, primind numele de Magdalena".

După câteva zile a mers toată obştea de la Mănăstirea Sfântul Ioan Teologul, împreună cu maica Magdalena, la Mănăstirea Malevi, ca să mulţumească Maicii Domnului pentru minunea făcută.[25]

Maica Domnului vindecă o femeie bolnavă de cancer

Nu trecuse nici un an de la căsătoria Erminei, când s-a îmbolnăvit foarte grav. Ea însăşi medic, licenţiată şi cu carieră, ştia foarte bine ce înseamnă cancerul. Durerea, mică la început, creştea cu timpul, până când a doborât-o. Eric, soţul ei, în loc să o consoleze, o dojenea mereu:

- Să te ia naiba! Rău că m-ai găsit!

- Ai răbdare şi speranţă, fiul meu, îl sfătuia bunica Erminei. Dumnezeu este mare.

- Dacă este mare, de ce găseşte de cuviinţă să se măsoare cu noi, cei mici, protesta acela.

Boala se întindea pe o perioadă lungă de timp. Eric nu suporta să o vadă pe soţia lui în acea stare, dar nici nu o încuraja. Ermina era foarte palidă. Singurul ei sprijin era

[25] http://www.manastireacrasna.ro/sfantul-nectarie-si-minunile-zilelor-noastre/sfantul-nectarie-vindeca-o-sora-de-manastire-muribunda

bunica ei. Datorită acesteia devenise şi Ermina cuviincioasă, serioasă şi smerită.
- Bunico, te oboseşti aşa de mult acum când, de fapt, eu ar trebui să te ajut!
- Nu te necăji, fetiţa mea! Prea Sfânta noastră Fecioară face minuni. Seara şi dimineaţa o rog cu lacrimi să-ţi dea sănătate. Roag-o şi tu!

La spitalul unde a fost internată, starea ei s-a înrăutăţit.
- În starea în care se află, boala nu ne dă prea multe speranţe, erau de părere medicii şi plecau tăcuţi de la patul bolnavei.
- Bunico, a rugat-o într-o zi Ermina. Mergi la preotul spitalului şi spune-i să se roage pentru mine. După aceea vreau să vină să mă spovedească şi să-mi dea Sfânta Împărtăşanie.
Bunica i-a îndeplinit dorinţa. I-a adus şi o icoană a Celei Milostive şi i-a spus:
- Întoarce-te, fata mea, să o priveşti, să-i vorbeşti şi să prinzi curaj.

Într-o seară, bunica mergea pe holul spitalului. Deodată îi apare înainte o femeie plăcută, îmbrăcată cu o uniformă albă, de asistentă şefă. I s-a părut ciudat. Nu era dintre cele pe care le cunoştea deja.
- Vă văd pentru prima dată, doamnă asistentă, a spus bătrâna.
- Eu sunt Maica Domnului, i-a răspuns necunoscuta. V-am auzit rugăciunile şi am sosit să vă ajut. Mâine dimineaţă Ermina se va face bine. Numai să slujească mai mult Fiului şi Dumnezeului meu. Acestea a spus şi s-a făcut nevăzută.

Femeia vârstnică a rămas înmărmurită. Toate se roteau în jurul ei. A plecat la nepoata ei, pe care a găsit-o foarte bucuroasă şi căreia i-a povestit ceea ce i se întâmplase.
- Da, bunico. Şi pe mine m-a vizitat Maica Domnului. M-a mângâiat pe creştet şi mi-a dat curaj. Nu mă mai doare nimic. Mă simt uşoară.

La ultima lor vizită, medicii au fost surprinşi: bolnava stătea pe scaun, îmbrăcată. Îndată ce i-a văzut, s-a ridicat bucuroasă să-i întâmpine.

- Ciudat!, vorbeau între ei. Cu siguranţă este vorba de vindecare prin autosugestie. Se pare că s-a activat energia psihologică şi parapsihologică.

- Dragi colegi, a spus atunci Ermina, vă aduc la cunoştinţă că nu s-a întâmplat nimic din cele ce afirmaţi. Vindecarea mea o datorez în întregime Maicii Domnului.

Eric află şi el vestea. Avea însă unele îndoieli.

- Cu siguranţă este vorba de o îmbunătăţire trecătoare, a spus. Bolile de acest gen revin. Nu am încredere.

- Dar aici nu s-a întâmplat ceva obişnuit: a fost o minune!, i-a explicat cea vindecată.

- Eu nu cred în minuni!

- Şi atunci ce se va întâmpla?

- Asumă-ţi singură responsabilitatea pentru viaţa ta! Aşa a spus, şi a plecat.

Pe Ermina a luat-o însă ameţeala. Era ceva fără răspuns. Însă imediat şi-a amintit de recomandarea Maicii Domnului: să se pună în slujba Fiului şi Dumnezeului ei!

- A, Doamne, Prea Sfântă Fecioară!, a strigat. Numai dragostea Ta este statornică. De asta am nevoie. Acest fel de dragoste îmi va umple sufletul.

A plecat departe de Patra, la o mănăstire cunoscută, şi acolo călugărindu-se sub numele Ermiona, s-a dăruit, şi cu tot sufletul s-a pus în slujba lui Hristos.[26]

Hristos mântuieşte un călugăr pentru mijlocirea Preacuratei Sale Maici

[26] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 233,236

Cuviosul Pavel mărturiseşte:

"Am avut un ucenic foarte leneş, care mai cădea şi în alte păcate felurite, fără ca eu să ştiu. După ce a murit mă rugam lui Dumnezeu şi Maicii Domnului, să-mi descopere în care loc se afla. Rugându-mă eu aşa fierbinte multe zile, am văzut în vedenie pe ucenic ţinându-se de doi oarecare. Nefericitul ucenic era ca o piatra, sau cărămida, de la cap până la picioare, neavând nici cum vreo lucrare, a sufletului sau a trupului. Aceasta văzând-o eu, m-am mâhnit mult.

Îndată mi-am adus aminte de cuvintele Stăpâneşti, când a poruncit să-i lege mâinile şi picioarele aceluia care nu avea haina de nuntă şi să-l arunce în întunericul cel mai dinafară. Venindu-mi în sine din uimire, am început sa mă mâhnesc mult şi să mă amărăsc. Dădeam milostenie, făceam Liturghii, rugam ziua şi noaptea pe prea Puternica Împărăteasa si pe iubitorul de oameni Dumnezeu ca să-l miluiască. Am postit de multe ori, cu toate bătrâneţile mele. După multe zile, văd pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu si Pururea Fecioara Maria, zicându-mi: “Ce ai Pavele de te mâhneşti?”Eu i-am răspuns: “Pentru fratele, Stăpâna mea, că l-am văzut muncindu-se”. Ea mi-a zis: “Nu m-ai rugat ca sa ţi-l arăt? Iată am ascultat rugăciunea ta”. Eu am răspuns: "Aşa este Doamna mea, dar nu vreau sa-l vad şi să mă mâhnesc".Atunci mi-a zis iarăşi Prealăudata: “Du-te dar şi, pentru ostenelile tale, smerenia, lacrimile si dragostea ta, am să ţi-l arat iarăşi ca să te veseleşti”.

Trecând o zi, vad pe fratele venind către mine, cu totul vesel si plin de bucurie. El îmi zise plin de veselie: "Rugăciunile tale Părinte au mijlocit către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu (ca mult te iubeşte), şi a rugat pe Mântuitorul si m-a dezlegat din legăturile vrăjmaşului, în care eram legat mai înainte. Acestea zicându-mi, văd si pe Preasfânta, zicând către mine: ”Te-ai încredinţat acum,rugătorule pentru fiul tău?”.Eu am zis: ”Aşa Stăpână! Foarte mulţumesc iubirii Tale de oameni".

Atunci iarăşi mi-a zis: "Du-te, dar adu-ti aminte totdeauna de fratele tău, în rugăciunile tale, milostenii şi aduceri (de jertfe) făcând ca pre mult foloseşte pe mort milostenia si aducerea (de jertfa la Sfântul Altar) cu credinţă**.**"[27]

Maica Domnului ascultă ruga unui preot smerit

Mănăstirea Dochiaru are un alt metoc, în Halkidiki. Economul mănăstirii, părintele ieromonah Teofan, povestea adeseori sătenilor multele minuni şi faptele cele mari ale icoanei Maicii Domnului Grabnic Ajutătoarea precum şi despre grija pe care o arată credincioşilor săi creştini.

Preotul satului de multe ori a avut prilejul să asculte aceste povestiri şi se simţea de fiecare dată copleşit de atotputernicia Preacuratei şi de marea iubire pe care ea o arată prin minunile sale credincioşilor. La un moment dat preoteasa s-a îmbolnăvit şi trăgea să moară. Durerea preotului era de nedescris şi îndoită, o dată pentru moartea grabnică a soţiei şi a doua oară pentru cei patru copilaşi, care urmau să rămână orfani.

Preotul, în marea lui deznădejde, şi-a amintit de rugăciunile Maicii Domnului şi de trecerea pe care dânsa o are la Fiul său. Cu inima zdrobită şi cu lacrimi fierbinţi a început să se roage cu nădejde celei Grabnic Ajutătoare şi să o cheme în ajutor, implorând-o s-o însănătoşească pe preoteasă. Odată, în timp ce se ruga, a adormit şi în vis a văzut o femeie care l-a întrebat:

- De ce plângi?

Preotul i-a răspuns:

[27] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 149

- Îi plâng pe preoteasă şi pe copilaşii mei ce sunt încă mici şi neajutoraţi. Atunci femeia care i se arătase i-a zis:

Eu sunt Maica Domnului cea Grabnic Ajutătoare sau Maica Domnului Dochiarissa. De vreme ce m-ai chemat, am venit să-ţi spun că preoteasa nu va muri, ci va mai trăi încă cinci ani. Zicând aceasta, femeia părea că vrea să plece. Atunci părintele a întrebat-o unde se va duce. Preacurata i-a răspuns:
- Merg jos, la părintele Teofan, căci e bolnav şi trebuie să-l cercetez şi pe dânsul.

După ce a văzut şi a auzit toate acestea, preotul s-a trezit. Dis de dimineaţă a văzut minunea: soţia lui, preoteasa, era sănătoasă şi pe deplin vindecată. S-a dus apoi la părintele Teofan şi i-a povestit lucrurile minunate care i se întâmplaseră în noaptea aceea. Părintele l-a sfătuit pe preot să meargă, aşa cum era dator, la Mănăstirea Dochiariu şi să-i mulţumească cum se cuvenea Binefăcătoarei sale.

Preotul a făcut întocmai. Când a ajuns acolo şi a văzut sfânta icoană, a recunoscut-o pe femeia care-i apăruse în vis şi care o vindecase pe preotească. Cu umilinţă s-a plecat şi s-a închinat Maicii Domnului Grabnic Ajutătoarea, a plâns şi i-a mulţumit pentru negrăita sa binefacere[28]

Maica Domnului păzeşte căsătoria albă

În vremea împăraţilor Arcadie şi Onorie, după mutarea din viaţă a fericitului Alexie omul lui Dumnezeu, au luat pildă şi îndemnare mulţi în Roma de a-şi păzi fecioria — ca şi acela — bărbaţi cu femeile lor.

Deci, între altele era acolo şi o fecioară cu bun chip, de foarte bun neam, mult frumoasă la trup, iar la suflet mai frumoasă, pe care măritând-o părinţii săi fără de voia ei,a luat-o un

[28] Mângâiere pentru bolnavi,Danion Vasile,Ed. Egumeniţa,Galaţi,2004,pp. 229,230

bărbat tot de bun neam şi boier mare, făcând nunta după rânduiala lumii, cu muzică, cu jocuri şi cu cântări. Însă cea care dorea să fie mireasa împăratului Ceresc nu avea nicidecum mintea ei la cele pământeşti, ci se gândea numai la cele cereşti.

Deci, seara, când i-au dus la cămara cea de mire şi au rămas amândoi singuri, a căzut fecioara la rugăciunea înaintea unei icoane, rugându-se în sine cu lacrimi pururea Fecioarei Maria, ca să-i ajute să păzească fecioria ei nestricată. Şi aşa s-a rugat două ceasuri, udând pământul de atâtea lacrimi pe care le-a vărsat. Iar mirele, mult uimindu-se, a întrebat-o pe ea, care este pricina acelei mâhniri aşa de mari.

Atunci ea a răspuns: „Plâng, fratele meu, preaiubite, pentru că am făcut făgăduinţă pururea Fecioarei Născătoarei de Dumnezeu, ca să nu cunosc alt mire decât pe Stăpânul Ceresc, Fiul Ei şi Mântuitorul meu; şi acum m-au măritat părinţii cu sila fără de voia mea şi se va mânia Domnul şi Stăpâna şi ne va pierde de pe lume, muncind încă şi sufletele noastre veşnic". Iar tânărul stăruia să-i schimbe gândul ei, spunându-i mărturii multe cum că şi nunta cinstită este bine primită de Dumnezeu şi mulţi însuraţi bine au plăcut Lui şi s-au sfinţit. Însă fecioara cea cu gând viteaz s-a împotrivit, lăudând fecioria cu pilde vrednice de credinţă, mai ales cea a Stăpânului Hristos, care pentru slava fecioriei s-a născut din pururea Fecioara Maria; şi în sfârşit, i-a spus atâtea cuvinte de laudă a fecioriei încât, cu ajutorul dumnezeiescului dar, l-a biruit pe tânărul soţ, şi a primit să trăiască amândoi în feciorie, neîntinaţi ca doi fraţi şi numai de faţa lumii să se arate ca cei însuraţi. Deci, au petrecut în dragoste frăţească şi unire nestricată mulţi ani, milostenie făcând, posturile ţinând cum şi alte multe fapte bune, ca nişte iubiţi prieteni ai lui Hristos!

Şi aşa de mult au plăcut lui Dumnezeu, încât toţi ai cetăţii îi aveau în evlavie, văzând acea frumoasă vieţuire a lor,

ducându-se ei totdeauna la biserică şi fiind nelipsiţi de la nici o priveghere ori altă adunare duhovnicească. Iar când bine a voit Dumnezeu, a chemat Stăpânul Hristos pe mireasa Lui cea fără de prihană la cetatea Sa cea cerească, ca să-şi primească răsplata nevoinţelor ei.

Deci, când îi cântau preoţii slujba cea de îngropare după rânduiala morţilor, apropiindu-se bărbatul ei, cu lacrimi a sărutat-o pe dânsa şi ridicându-şi ochii şi mâinile sale către cer, a zis acestea în auzul tuturor: „Mulţumesc Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, pentru buna petrecătoare împreună cu mine vieţuitoare şi prea iubitoare de feciorie pe care mi-ai dat-o; sau mai bine să zic pentru mireasa cea nestricată şi comoara cea nefurată, pe care ţi-o dau astăzi neîntinată, fără de prihană, şi curată aşa după cum mi-ai dat-o".

Acestea zicând (o! minunile Tale Stăpână!) a deschis ochii fecioara şi puţin zâmbind, i-a zis lui: „Pentru ce mire al meu, preaiubitule, ai descoperit mai înainte de vreme ceea ce nimeni nu te-a întrebat pe tine?". Iar cei ce stăteau împrejur, auzind acest cuvânt, au slăvit pe Dumnezeu cel ce face asemenea minuni.

Deci după puţine zile, mutându-se la veşnica odihnă şi bărbatul ei, l-au îngropat rudele lui la biserica lor care era departe de aceea unde era mormântul fecioarei, soţia sa.

Însă după puţină vreme, vrând să-l scoată de acolo ca să-l pună într-un mormânt nou pe care îl zidiseră nu l-au găsit în mormânt. Deci, mult mirându-se rudeniile lui de aceasta, deschizând mormântul fecioarei, l-au aflat acolo spre mărturie, că după cum au fost în viaţa aceasta uniţi în dragoste frăţească şi păzitoare de curăţie, se cuvenea ca şi trupurile lor să fie nedespărţite, după cum

şi sufletele lor se află întru împărăţia cerească. Şi auzindu-se vestea aceasta în toată Roma, s-au înspăimântat cu bucurie mare toţi, pentru că în adevăr

mare şi vrednică de laudă faptă au săvârşit pururea fericiţii şi pomeniţii aceia, învingând firea omenească şi defăimând desfătările cele ademenitoare ale trupului.

Iar acum în locul acestora stricăcioase, întru împreunarea cea nestricată se bucură şi se veselesc de frumuseţile Raiului cele nestricăcioase şi veşnice întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia I se cuvine slava şi Stăpânirea în veci. Amin.[29]

Despre pictorul salvat de Maica Domnului

În ţara Fleandrei, un pictor evlavios picta icoana Maicii Domnului, pe cât putea mai frumos; iar pe căpetenia diavolilor, cum putea mai urât. Odinioară s-a arătat lui duhul cel necurat şi s-a lăudat cu mare mânie, că-l va pedepsi de va mai zugravi chipul lui atât de urât.

Pictorul, din acel ceas şi mai mult s-a îndemnat a supăra pe duhul cel rău prin acest lucru. Într-una din zile, pe când lucra la pictarea unei biserici şi se afla sus pe schela, avea de executat chipul Maicii Domnului cu Dumnezeiescul Prunc în braţe. El lucra cu multa râvna si dragoste, căutând să redea Chipului Sfânt, cele mai nobile si plăcute trăsături; iar pe mai-marele diavolilor din contra, l-a pictat cât s-a putut mai monstruos, sub picioarele Sfinţiei Sale.

Pe când lucra la terminarea acestei Icoane, aflându-se sus pe schela, deodată, din ispita diavoleasca, s-a pornit în biserica un vifor mare, care i-a surpat toata schelăria de sub el, fiind în pericol să se prăbuşească. Văzând pericolul în care se afla, mai înainte de a cădea a strigat cu glas mare către Maica Domnului să-l salveze. În acea clipa, chipul ei din Icoana a întins mâna si l-a susţinut pe pictor, până ce oamenii au venit în ajutorul lui. Astfel, intervenind grabnic, Maica Domnului

[29] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a 52-a,pp. 166-168

salvează de la moarte sigură pe robul ei, care, ca drept mulţumire, a lucrat cu si mai mare dragoste si râvna, la împodobirea bisericii cu Chipuri Sfinte.[30]

Maica Domnului vindecă soţia unui ateu

În oraşul Vaslui prin anul 1939-1940 Dumitru Cotoran era profesor de filosofie la liceul din acel oraş. Şi, după cum singur mărturiseşte, era un ateu convins. Soţia era însă credincioasă. Dar nu avea copii.

Iată, însă, că soţia i se îmbolnăveşte grav şi este internată pentru operaţie la un spital din Bucureşti. După operaţie,ajunsese aproape în stare de inconştienţă.

- Domnule doctor, mai este vreo speranţă cu soţia mea?,întrebă profesorul Cotoran.
- Numai Dumnezeu, dacă mai face vreo minune! Altfel...

Cum a auzit cuvintele acestea, a ieşit foarte zdrobit la inimă din spital, şi, fără să ştie unde merge, căută o biserică deschisă în cale. De unde nu intrase în biserică din copilărie, iată acum întâlneşte prima biserică a Sfinţilor Ioachim şi Ana, pe strada Traian. Intră repede înăuntru şi, căzând în genunchi la icoana Maicii Domnului, a rostit cu lacrimi această rugăciune disperată:

- Maica Domnului, dacă exişti, salvează-mi soţia!

Apoi s-a întors la spital, unde soţia lui se zbătea între viaţă şi moarte. Parcă dormea. Se aşează lângă patul ei. Se rugă în gând pentru ea Maicii Domnului.

Deodată femeia deschise ochii şi întrebă:

- Dumitre, tu eşti?
- Da, eu sunt, vrei ceva?
- Ajută-mă să mă ridic puţin... Acum o jumătate de ceas a venit la mine o femeie în haine albe, foarte frumoasă, şi mi-a

[30] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 254

spus: «Iată, aici, în prăpastia asta era să cazi. Dar pentru rugăciunea soţului tău, te scot deasupra...». Apoi m-a apucat de mână şi m-a urcat pe un loc ridicat şi luminat."

Din clipa aceea a dispărut acea fecioară, iar muribunda a început a se întări.

- Vrei să te plimbi cu mine pe coridor?, o întrebă soţul.
- Vreau, că nu mă mai doare nimic!

Când l-au văzut doctorii că se plimbă cu soţia, după o operaţie aşa de grea, s-au mâniat pe profesor şi i-au zis:

- Ce faci, domnule, ai înnebunit?
- Nu, domnule doctor, abia acum m-am trezit!"

În câteva zile, soţia s-a făcut complet sănătoasă şi s-au reîntors la Vaslui. Aici, profesorul Dumitru Cotoran şi-a schimbat cu totul viaţa, devenind un bun creştin. Era nelipsit de la biserică, unde în fiecare sărbătoare citea câte un capitol din Noul Testament, şi se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi.

Despre pocăinţa unui tâlhar din Trento

Chesarie cartea dialogurilor, cum că în oraşul Trento din Italia era un vătaf de tâlhari vestit,care cu oarecare tovarăşi stătea într-o pădure aproape de oraş şi dezbrăca pe toţi câţi ar fi trecut pe lângă locul acela, iar pe unii desăvârşit îi ucidea.

Deci, din iconomia lui Dumnezeu, a trecut pe acolo şi un duhovnic, pe care văzându-l tâlharul şi socotind că ar fi având bani, a trimis pe slujitorii lui ca să-l aducă. Iar duhovnicul, ca un om înţelept ce era, înfăţişându-se, a vânat pe tâlharul acela cu cuvinte frumoase, aducându-i aminte de munca cea veşnică, şi atât l-a umilit încât a primit să i se mărturisească lui. Dar după ce a auzit toată spovedania lui, doctorul cel cunoscător de suflete a văzut cum că era nevoie de multă iscusinţă pentru a-l putea întoarce la calea cea bună pe un înrăutăţit ca acela.

Deci nu l-a canonist să lase hoţia desăvârşit, ştiind că nu-i va da ascultare, ci i-a zis: „Să te făgăduieşti, fiul meu, ca de

acum înainte să păzeşti două zile în săptămână, deci miercuri şi vineri, să nu faci rău nimănui şi să posteşti aceste zile întru amintirea şi cinstirea mântuitoarelor patimi ale Stăpânului Hristos, Care s-a răstignit pentru păcatele noastre; tot asemenea şi pentru dragostea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu să te înfrânezi în toate praznicele Ei, să nu păgubeşti pe cineva în aceste zile. Şi dacă vei face aşa, nădăjduiesc la milostivirea Ei şi mă pun chezaş că te vei mântui prin înfrânarea aceasta".

Iar tâlharul, cu darul lui Dumnezeu umilindu-se cu inima, s-a făgăduit fără de îndoire a păzi acest canon, şi i-a zis lui: „Mulţumescu-ţi ţie, părinte al meu, că m-ai povăţuit la pocăinţă, şi sunt gata pentru dragostea Stăpânului Hristos şi a Preacuratei Maicii Lui să păzesc zilele în care mi-ai zis să nu mănânc nimic, nici să fac rău cuiva, nici arme să iau în mâini, măcar de-ar veni şi cel mai mare vrăjmaş al meu ca să mă omoare".

Aşadar, după ce s-a făgăduit, a păzit canonul neclintit. Şi nu numai că n-a făcut nici un rău în acele zile, ci chiar dacă tovarăşii lui ar fi prins pe vreun călător, el îl scăpa pe acela nesupărat din mâinile lor. Deci, într-unul din praznicele Preasfintei, umblând prin pădure dezarmat, după cuvântul duhovnicului, l-au înconjurat nişte ostaşi trimişi de comandantul cetăţii, ca să-l prindă.

Iar el, cu toate că ar fi putut să se împotrivească asemenea un voinic ce era, să ia o sabie de la unul din ai lor şi să omoare pe mulţi din ei, sau măcar să fugă ca să nu-l lege, a stat ca un miel şi l-au dus la comandant, care a dat" asupra lui hotărâre să-l omoare,

În urmă însă,cugetând că ar fi păcat să moară un astfel de voinic şi frumos bărbat, i-a părut rău de el. Deci trimiţând să-l cheme la sine, i-a zis lui: „Îţi dăruiesc viaţa ta, dacă te juri să nu ataci niciodată pe cineva dintre locuitorii cetăţii mele, şi mai ales dacă te făgăduieşti să ne ajuţi în război cu vrăjmaşii

care ar veni asupra noastră". Iar el a răspuns: „Iţi mulţumesc pentru dragostea ta, însă eu de viaţă n-am trebuinţă că am săvârşit mulţime de păcate şi doresc mai bine să mor vremelnic — cum au murit alţii de mâna mea — decât să mă muncesc fără de sfârşit. Te rog „numai, dacă voieşti, dă-mi vreme de câteva zile, ca să-mi plâng fărădelegile pe care ca un ticălos le-am făcut".

Deci, primind îngăduire de opt zile, s-a mărturisit de toate păcatele lui, cu multă zdrobire de inimă şi cu multe lacrimi; şi toţi au slăvit pe Dumnezeu care i-a dat un dar ca acesta de mult preţ.

Iar de aceasta, o! ascultătorilor s-a învrednicit prin rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu fiindcă a avut atâta evlavie către dânsa încât pentru dragostea Ei s-a dat de bună voie la moarte. Şi nu numai acest dar i-a făcut lui Prealăudata, ci încă şi altul mai minunat, despre care vom vorbi mai jos ca să înţeleagă fiecare păcătos ce mare putere are Ea şi cât de folositoare este pocăinţa.

După ce a căpătat îngăduire de la comandant, în acele 8 zile a plâns neîncetat, apoi ducându-se de bunăvoie la locul osândei, s-a iertat cu tot norodul după rânduială, şi rugându-se, cu bucurie şi-a plecat capul de i l-au tăiat, îngropându-l pe dânsul în locul destinat pentru cei osândiţi.

Iar în miezul nopţii, a văzut oarecine lumini care veniseră din cer la mormântul lui şi cinci fecioare frumoase ca fulgerul l-au scos din mormânt şi l-au luat sus pe un pat acoperit cu o plapomă ţesută cu aur, prea frumoasă. Şi patru din acele fecioare l-au ridicat, iar a cincea care se arăta ca o împărătească, mergea în urma lor cu o făclie prea luminoasă. Deci ajungând la poarta cetăţii, străjerii s-au temut, socotind că este nălucire ceea ce vedeau.

Atunci fecioarele,lăsând patul pe pământ,Doamna lor a zis străjerilor: „Duceţi-vă de spuneţi Episcopului că Maica lui

Hristos a poruncit să îngroape pe omul acesta cu evlavie în loc cinstit".

Deci Arhiereul fiind vestit dimineaţa de străjeri,s-a dus la poarta cetăţii cu tot norodul şi văzând moaştele acoperite cu plapuma aceea de porfiră neasemănat de frumoasă, cum ei nu mai văzuseră, s-au înspăimântat, iar mai ales dacă au văzut ei şi capul la trup lipit, au crezut toate cele spuse de străjeri.

Deci au îngropat acel fericit trup nu ca pe al unui tâlhar osândit, ci ca pe al unui mucenic,cu toată cucernicia şi evlavia întru mărirea lui Dumnezeu celui Atotmilostiv şi a Prealăudatei şi Preanevinovatei Maicii Lui, pentru ale cărei rugăciuni să ne învrednicim şi noi a dobândi fericirea cerească. Amin.[31]

Monahul stăpânit de dracul curviei

Un monah oarecare se liniştea în muntele Eleonului. El avea o icoana preafrumoasă a Născătoarei de Dumnezeu, în chilia lui, la care avea multa evlavie. Şi I se ruga în fiecare zi cerând ca sa-l izbăvească de dracul curviei. El avea atâta război de la aceasta patima, că nu-l lăsa nici ziua nici noaptea si îl avea atât de biruit, încât se primejduia sa cada si în fapta.

Deci, îndată ce se aprindea în inima lui văpaia aceea vătămătoare de suflet a spurcatei pofte, alerga la Sfânta Icoana, si rugându-se în lacrimi, se prăpădea sminteala trupului.

Deşi bine vedea vrăjmaşul, cum cu ajutorul Născătoarei de Dumnezeu, fratele se izbăvea, el nu înceta, ci totdeauna îl ispitea. Si într-o zi, stând afară din chilie, i-au venit iarăşi viclenele gânduri. Deci, vrând sa alerge către rugăciune după obişnuinţa lui, văzu cu ochii arătat pe diavolul, căruia îi zise:

[31] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a 53-a,pp. 169-171

“Până când, vrăjmaşule al adevărului, vrei sa mă ispiteşti? Nu ai cunoscut socoteala mea, cum ca nu mă supun? Pentru ce în zadar mă munceşti?”

Răspuns-a lui diavolul: "Eu pe mulţi alţii mai îmbunătăţiţi decât tine am biruit, si voiesc să te fac si pe tine sa te biruieşti mai pe urma, căci nu mă lenevesc, nici altă slujba decât aceasta nu am. Însă daca vei face ceea ce îţi voi zice ţie, voi înceta să te mai supăr”.

Iar acela a zis: “Ce voieşti să fac?”Răspuns-a lui dracul: “Cu înlesnire şi Putin lucru este ceea ce îţi cer ţie. Dar fă jurământ, cum că nu vei mărturisi altcuiva, si îţi voi spune”. Iar pustnicul, ca un om neînvăţat si fără răutate ce era, pentru dorul ca să se izbăvească de acest fel de război, s-a jurat ca sa nu spună altcuiva.

Deci, i-a zis lui vicleanul şarpe: “Sa nu te mai închini de acum icoanei ce o ai în chilia ta; scoate-o pe dânsa afara din chilie, şi eu de acum nu te voi mai supăra”.

Iar monahul a zis:“Mâine îţi voi da răspuns pentru aceasta”. După care dracul făcându-se nevăzut, monahul se sfărâma cu gândurile, neştiind ce sa facă din doua. Şi avea mare necaz si scârba, mai ales pentru ca s-a jurat ca sa nu mărturisească nimănui. Caci diavolul cel prea viclean s-a silit sa-i încuie uşa, ca sa nu întrebe pe vreun dascăl care sa-l înveţe despre greşeala cea mai mica, sau cea mai mare dintre ele.

Însă în ziua aceea a venit în munte Avva Teodor Eliotul, care era iscusit în Sfintele Scripturi si deprins în faptele bune, din ispitele dracilor, si câţi îl întrebau luau mare folos sufletesc. Deci, ducându-se si monahul cel înşelat, i-a vestit lui pricina; iar Avva l-a canonist greu pentru jurământ, apoi i-a zis lui:”Nu ştii cum că vrăjmaşul nu scoate vreodată, pe cineva din păcat mare ca sa-l arunce în păcat mic, ci totdeauna în mai mare primejdie-l prăpăstuieşte? Care mai mare fărădelege este, decât ca să nu te închini Stăpânei celei Prealăudate? Mai mic păcat este să curveşti de mii de ori,

decât să te lepezi de Născătoarea de Dumnezeu cea pururea Fecioară. Deci, să nu asculţi de acum mai mult pe vicleanul diavol, ci o roagă pe Dânsa si Ea îţi va ajuta, ca să-l ruşinezi pe el."

După aceea plecând pustnicul de la Avva si ajungând la chilie, l-a întâmpinat dracul, zicându-i:"O! Bătrânule rău, au nu te-ai jurat mie, ca să nu spui nimănui orice îţi voi zice Ţie? Să ştii ca pentru călcarea de jurământ ai să te munceşti, si eu nu voi înceta până în sfârşit a te ispiti".

Iar călugărul a răspuns:"Vrăjmaşule al binelui, si preaînrăutăţitule, ori curvar de voi fi, ori jurător strâmb, nu ne vei judeca tu, ci numai Dumnezeu si Stăpânul, Fiul pururea Fecioarei, de care zici să mă lepăd. Însă eu nu te voi asculta. Şi acum poţi să faci cu mine ce vrei; darul Ei îmi va ajuta si mă va izbăvi de ispitele si cursele tale".

Atunci dracul s-a făcut nevăzut, iar monahul făcând o iconiţa mică, după chipul Icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pe care o avea în chilie, o purta cu el totdeauna. Si de atunci n-a mai putut sa-l supere vicleanul, ci a petrecut toata viaţa lui cu fapte bune, şi s-a învrednicit fericirii celei cereşti, pe care sa dea Bunul Dumnezeu ca şi noi toţi să o dobândim, cu darul si cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine slava în veci, Amin.[32]

Maica Domnului mântuieşte un împărat trufaş

Un împărat plin de trufie, a poruncit să fie şterse din Sfânta Evanghelie, acele cuvinte pe care Maica Domnului le-a rostit către Elisabeta: "Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri şi a înălţat pe cei smeriţi" (Lc. 1, 52), socotind că pe dânsul nu-l va surpa nimeni din scaun. După aceea, mergând să facă baie într-un lac, în timp ce se afla în apă, dezbrăcat, hainele fiind

[32] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 139

pe mal, vine un Înger al lui Dumnezeu, care luând chipul împăratului si îmbrăcându-se cu hainele lui, a plecat cu slugile împăratului la palat. Si s-a urcat pe tron. Împăratul ieşind din apa si negăsindu-si hainele lui, s-a îmbrăcat în nişte zdrenţe de cerşetor ce i-au fost lăsate în loc si a plecat spre palatul sau împărătesc.

Ajungând aici, a început a se mânia si a striga că el este împăratul, si că va pedepsi pe cei ce şi-au bătut joc de dânsul. Dar slugile necunoscându-l, si crezându-l ca este nebun, râdeau si îşi băteau joc de un asemenea stăpân. Acelaşi lucru s-a întâmplat si cu Iovian împăratul, pe care la fel l-a umilit Dumnezeu.

Împăratul văzând acestea, şi-a adus aminte de trufia sa şi şi-a plâns păcatul său,căindu-se pentru ceea ce a vrut să facă. După această umilire,îngerul-împărat l-a chemat la sine, i-a dat hainele înapoi si l-a sfătuit ca de aici înainte să nu se mai trufească. După aceea aşezându-l în scaunul sau împărătesc, s-a făcut nevăzut.[33]

Maica Domnului învie o femeie pentru a-şi mărturisi păcatul

Era o femeie măritată cu bărbat, însă îmbunătăţită cu viaţa şi aşa de cinstitoare de Dumnezeu, încât trăia la casa ei ca într-o mănăstire.

Şi totdeauna se ducea la biserică, da milostenie, postea şi alte fapte bune făcea. Numai un păcat a făcut pe care nu l-a mărturisit nimănui niciodată, ticăloasa. Şi de multe ori ar fi vrut să-l spună duhovnicului şi se ducea înadins la el pentru asta, însă după ce-şi mărturisea celelalte păcate se ruşina şi nu-l spunea. Deci sta ea de multe ori înaintea icoanei Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei plângând nemângâiată şi se ruga milostivirii Ei să-i ierte greşeala sa.

[33] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 136

Iar mai pe urmă, a murit femeia,fără să-şi fi mărturisit la oameni fărădelegea aceea. Şi pentru că aşteptau pe o fiică a ei care era plecată de acasă într-un alt oraş, n-au îngropat-o până a treia zi. Deci, când îi cânta prohodul în biserică (o! înfricoşate-s minunile Tale, Doamne!) a înviat cea moartă şi a şezut în sicriu zicând acestea: „Mare este puterea ta, pururea Preafericită Stăpână!".

Apoi, zicând să-i aducă pe duhovnic a mărturisit lui păcatul cel ascuns, după care a zis în auzul tuturor:„Eu, ticăloasa şi nepriceputa, fiindu-mi ruşine, n-am mărturisit un păcat pe care îl făcusem; am plâns amar în fiecare zi cu multă zdrobire de inimă, şi m-am rugat pururea Fecioarei Născătoarei de Dumnezeu să facă milă cu mine să nu fiu muncită veşnic pentru fărădelegea aceea. Deci, îndată ce a ieşit din trup ticălosul meu suflet, ca nişte lupi turbaţi m-au răpit diavolii râzând de păcatul meu cel ascuns şi bucurându-se, căci socoteau că au să mă stăpânească. Iar dacă au ajuns cu mine în munca iadului, unde întunericul era nepătruns şi chinuirea neasemănată, iată că a venit Mijlocitoarea celor ce se pocăiesc şi împărăteasa îngerilor, care strălucea mai mult
decât soarele şi a gonit tot întunericul locului aceluia cu nemărginita lumină a Dumnezeirii Ei. Atunci ocărând pe spurcaţii diavoli că m-au luat fără de porunca Domnului, m-a luat din mâinile lor, zicând: „Să o ducem la Dreptul Judecător şi ori ce va hotărî milostivirea Lui se va face". Apoi a zis către mine: „Nu te teme fiică, eu sunt ajutătoare ţie".

Iar dacă am ajuns la Stăpânul Hristos, L-am văzut şezând pe scaunul Slavei Lui, foarte necăjit asupra mea şi pornit spre mânie, ca să mă trimită în munca cea veşnică. Atunci Stăpână mea cea mult lăudată i-a zis lui cu multă smerenie: „Mă cuceresc şi rog bunătatea Ta,

Preamilostive al meu Fiu şi Dumnezeule mult îndurate, pentru milostivirile îndurărilor Tale şi pentru sângele cel preascump pe care l-ai vărsat pentru păcătoşi, iartă pe acest

suflet ticălos, că ştii câtă evlavie are către mine şi câte lacrimi a vărsat înaintea icoanei mele plângându-şi fărădelegea sa".

Iar Domnul i-a răspuns: „Ştii prea iubita mea Maică ca nimeni nu poate să se mântuiască fără de taina mărturisirii cea mântuitoare pe care nepriceputa aceasta a defăimat-o iar acum nu este cu putinţă să o iert, că în iad nu este pocăinţă".

Iar Stăpâna i-a răspuns: „Adevărat este, Fiul meu cel Preadulce, nimeni nu poate să se mântuiască fără de mărturisire, însă Tu eşti Acela ce Stăpâneşti viaţa şi moartea şi Ţie toate îţi sunt cu putinţă. Rogu-mă dar Ţie, adu-ţi aminte de multele faceri de bine pe care le-a săvârşit ticăloasa şi mai ales dorirea cea înfocată, dragostea şi credinţa cea mare pe care o are către mine şi arată către dânsa milostivirea cea nemărginită care covârşeşte toate fărădelegile".Atunci El i-a răspuns „Pentru ca să nu te supăr, O! Maica mea, poruncesc să se întoarcă sufletul în trupul ei, ca să-şi mărturisească păcatul ei şi apoi să aibă iertare.

Aceasta zicând Stăpânul, m-a dus îngerul meu şi am înviat după cum mă vedeţi şi peste puţin iarăşi am, să mor. De aceea vă rog pe voi, pe toate rudeniile şi prietenii mei şi pe tine, prea iubita mea fiică, lăsaţi lacrimile că din acestea nici un folos nu am. Liturghii însă, cât de multe să daţi şi milostenii să faceţi pentru mine şi vă păziţi, pentru dragostea lui Dumnezeu în viaţa voastră, ca să nu greşiţi nimic şi vă mărturisiţi cu de-amănuntul şi deplin toate păcatele". Acestea zicând,s-a odihnit întru Domnul.[34]

Maica Domnului îi dăruieşte biruinţă unui monah împotriva diavolului curviei

[34] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a 56-a,pp. 175-177

Doi fraţi au fost trimişi de la mănăstire, la ascultare. Ei călătoreau împreună, rugându-se fiecare lui Dumnezeu. Ajungând la locul destinat,s-au apucat de lucru, asupra unuia din ei, s-a ridicat război de la diavolul, de cinci ori, ca să păcătuiască. El sculându-se făcea rugăciune, si nu s-a lăsat biruit de gânduri, dar a fost supărat tare de patimă. Întorcându-se ei către Părintele lor duhovnicesc, faţa fratelui aceluia era tulburată.

Fiind întrebat despre cauza tulburării, acela a pus metanie si a răspuns: "Roagă-te Părinte pentru mine, ca am căzut în curvie". Apoi I-a povestit, cum a fost luptat de gânduri. Bătrânul fiind văzător cu mintea, vedea pe capul ucenicului său, cinci cununi. Cunoscându-i lupta si biruinţa lui asupra patimii şi a diavolului, care o ridicase asupra lui, i-a zis: "Îndrăzneşte fiule, că nu te-ai biruit; ci, mai vârtos, ai biruit cu acea împotrivire, că n-ai săvârşit păcatul".

Fratele, prin credinţa în Dumnezeu si evlavia ce o avea către Maica Domnului, a fost ajutat să biruiască de cinci ori, ispita diavoleasca si astfel, s-a încununat de cinci ori, cu darul lui Dumnezeu.

Orice patimă sau ispită diavoleasca biruită de noi cu ajutorul lui Dumnezeu,a Preacuratei Sale Maici şi osârdia noastră bine chibzuită, este o cunună strălucită, cu care ne încununăm de sus.[35]

Maica Domnului da biruinţa unui părinte neînvăţat care se lupta cu un sectant

Odată, părintele B. s-a dus într-un sat cu treburi ale mănăstirii. De îndată ce a ajuns, sătenii au venit la el şi l-au

[35] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 188

rugat insistent să-i ajute să apere credinţa adevărată în faţa unui predicator evanghelic.

Acesta, cu citate din Sfânta Scriptură, îi tulbura pe ei, defăimându-i pe sfinţi şi pe Maica Domnului. Călugărul era simplu şi aproape analfabet şi s-a simţit stânjenit, dar după ce s-a gândit puţin, amintindu-şi ceea ce a citit despre sfinţi şi vieţile lor,l-a invitat pe predicatorul protestant să se întâlnească cu el şi a propus aceasta:

– Lăsaţi-ne să aprindem un foc în mijlocul pieţii din sat. Fiecare va trece prin el şi Dumnezeu va dovedi astfel care dintre noi poartă cu el Adevărul.

În ziua următoare, dimineaţa devreme,sătenii au adunat lemne şi au clădit un rug în mijlocul pieţii. Părintele B. a sosit, dar predicatorul nu. El a fugit cu primul vapor din ziua aceea.

Întregul sat s-a bucurat pentru victoria glorioasă asupra predicatorului înşelător. Când părintele B. s-a întors la mănăstire, ceilalţi călugări l-au întrebat:

– Erai pregătit să treci prin foc?

– Eram neliniştit, dar nu m-am îndoit de credinţa noastră şi am gândit: Pe pământ eu nu merit nimic, decât să merg în iad. Ar fi mai bine să ard aici, pe pământ, decât să ard veşnic.

Astfel,acest smerit şi simplu călugăr a apărat credinţa aşa cum au apărat-o primii martiri şi părinţii duhovniceşti înaintea lui.[36]

Pustnicul Anatolie

Anatolie,un pustnic sărac,care a murit în 1938,şi-a câştigat existenţa adunând ceai şi multe flori sălbatice de pe vârful Muntelui Athos. El a fost întrebat:

36

ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Paterice/Patericul%20Athonit.pdf - Capitolul V-despre erezie şi despre alte religii

– Tu nu-ţi pui viaţa în pericol urcând pe stâncile şi râpele muntelui?
– Deloc, binecuvântaţilor. Mă leg cu frânghii, căci unt obişnuit cu aceasta, pentru că înainte de a fi călugăr,am fost marinar.

A trăit lângă Kiriakonul schitului din Kafsokalivia închinat Sfintei Cruci. Era unul dintre cei mai săraci şi mai evlavioşi dintre călugări. Obişnuia să-l roage pe morarul schitului să-i dea făina măcinată care nu putea fi folosită, deoarece era amestecată cu nisip de la pietrele de moară. În zilele săptămânii, când era permis să se mănânce ulei, el îşi măsura cu o farfurioară puţin ulei şi îl amesteca cu mâncarea. În această farfurioară înmuia o ceapă sau o bucată de pâine. Ce cursă ascetică a alergat cu demnitate şi stăruinţă! Mânca hrană gătită numai când era invitat ca oaspete.

Îndrăgea foarte mult icoana Răstignirii, în faţa căreia plângea şi se ruga neîncetat şi deseori curgeau lacrimi chiar din icoană. De asemenea, avea mare evlavie şi la Maica Domnului. Noaptea, întins pe patul său, aşezat pe o parte, până ce adormea, cânta cu toată puterea «Cuvine-se cu adevărat să te fericim...». Ştia foarte puţină muzică, dar cânta acest imn cu o voce puternică pe glasul doi, glasul folosit de Arhanghel, când i-a cântat Maicii Domnului. Deseori cânta chiar de 10 ori într-o singură noapte. Ucenicul său era la început deranjat de cântec, dar apoi s-a obişnuit cu el.

De fiecare dată când mergea la Karyes să vândă ceai, mergea şi la chilia numită «Axion Estin», închinată Maicii Domnului şi în cinstea venirii Arhanghelului la ea,când a cântat pentru prima dată acest imn. După ce se aşeza în faţa icoanei, el cânta cu multă evlavie imnul. În timp ce cânta, candela se legăna. Părinţii credeau că se întâmplă aceasta din cauza vocii sale răsunătoare. Apoi mergea în pridvor să cânte şi din nou candela se legăna. Când alţi părinţi cântau,candela rămânea nemişcată.

Aceste minuni merită a fi amintite, deoarece erau înfăptuite de un suflet simplu ca de copil în care locuia harul lui Dumnezeu, Care este «mare în minunile Sale şi minunat în lucrurile Sale»[37]

Maica Domnului salvează o femeie de la moarte

În largul oceanului este un ostrov ce se cheamă Tumva. În acel ostrov era o biserică, zidită în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail. La prăznuirea hramului acestei Mănăstiri, se aduna mult popor, de prin multe părţi. În aceea vreme, la un praznic, merseră pe mare mulţi bărbaţi şi femei. Între ele era si o femeie săracă, însărcinată, care era aproape să nască. Deodată se stârni o furtuna mare. Oamenii înspăimântându-se cumplit s-au coborât în bărci si s-au îndreptat spre ostrov, lăsând pe acea femeie în mijlocul valurilor.

Fiind învăluită de mare primejdie, plângea si se ruga lui Dumnezeu, Maicii Domnului si Sfântului Arhanghel Mihail să o scape din primejdie. În acel moment i s-a arătat ei Maica Precista, care a scos-o din valurile mării şi a dus-o într-un loc fără de grijă, unde a născut prunc. După ce s-a aşezat marea, femeia văzându-se scoasă pe mal, a spus oamenilor toate. A spus cum n-a lăsat-o Maica Precista să se înece în mare; ci ca o milostivă a mântuit-o de la moarte.

Maica Domnului împacă doi fraţi

Într-o chinovie, din îndemnarea diavolului, s-au certat doi fraţi. Deci unul, ca un îmbunătăţit şi dreptcredincios ce era, îl iertase pe celălalt şi se ruga pentru sufletul lui, pe când acesta se mândrea şi spunea egumenului minciuni, a zis că tovarăşul

---

37 ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Paterice/Patericul%20Athonit.pdf - Capitolul VI - despre neagoniseală şi sărăcie de bunăvoie

lui ar fi făcut un păcat de ruşine. De aceasta luând cunoştinţă monahul cel cucernic, s-a mâhnit foarte şi s-a ruşinat, neputând să sufere o clevetire ca aceea. însă neavând în oameni nădejde, ci la Atotputernicul Dumnezeu şi la Preacurata lui Maică, a alergat la darul lor ca sa-i ajute, pentru ca să nu se ruşineze de fraţii săi.

Deci într-o dimineaţă, când se cânta Utrenia, văzu pe clevetitorul său stând în strană cu neruşinare, aproape de el, nicidecum căindu-se pentru nedreapta lui clevetire. Atunci fratele fiind biruit de mâhnire, neputând să-l vadă, a plecat din biserică şi ducându-se într-un Paraclis, a căzut la pământ rugându-se cu lacrimi şi zicând:“Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,nădejdea celor deznădăjduiţi şi ajutorul celor neajutoraţi,grăbeşte şi mă izbăveşte de clevetirea cea nedreaptă, că dacă nu va apuca înainte darul tău, nu găsesc alt ajutor”.

Acestea zicând, a văzut pe Preasfânta că şedea aproape de sfinţita masă, împreună cu un drept şi încuviinţat bărbat. Iar fratele privind la ei cu frică şi cu evlavie, i-a văzut că s-au închinat către răsărit când au cântat cântăreţii: “Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh”. După care întorcându-se Stăpâna către dânsul, i-a zis privind cu faţa lină: “Să nu te mâhneşti mai mult, că m-am rugat pentru tine Fiului meu şi a luminat pe vrăjmaşul tău ca să se căiască de păcatul lui, pentru ca să nu se muncească, iar tu ca să te izbăveşti de nedreapta clevetire”. Iar el a zis:“Te rog pe Tine, Doamna mea, spune-mi cine este Sfântul acesta care şade împreună cu Tine şi pentru ce acum vă închinaţi?” Preasfânta i-a răspuns:“Acesta este Ioan Evanghelistul, fiul meu cel dăruit de Stăpânul când era pe Cruce. Şi să nu te miri că ne-am închinat lui Dumnezeu, pentru că totdeauna când voi oamenii cântaţi aici pe pământ laude şi slavoslovii Sfintei Treimi şi noi cei din Împărăţia Cerească ne închinăm şi împreună ne bucurăm pentru slava cea care cu cuviinţă şi după datorie se dă Preaslăvitului Dumnezeu; şi ne aplecăm cu evlavie capetele, închinându-ne Făcătorului şi Mântuitorului nostru”.Acestea zicând, s-a înălţat la ceruri Împărăteasa Atoate, lăsând în urma ei o aşa bună mireasmă, încât toţi s-au minunat. Iar clevetitorul acela,

din mirosul acelei bune miresme desăvârşit umplându-se, a mărturisit înaintea tuturor nedreapta clevetire.

Deci, monahul cel cucernic, povestindu-le cu de-amănuntul vedenia şi ducându-se la biserică unde s-a arătat Stăpâna, ieşea încă bună mireasmă din marmura pe care stătuse cu preacuratele sale picioare; pe care marmoră scoţând-o, a păstrat-o şi păzit-o totdeauna ca pe nişte moaşte sfinte, pentru aducerea aminte de minunea pe care a făcut-o Preaslăvita Născătoare de Dumnezeu. Pentru ale cărei rugăciuni, o! de am dobândi fericirea cerească! Amin [38]

Pustnicul Ermolae

În Marea Lavră a locuit un călugăr simplu, numit Ermolae, a cărui ascultare era să păstorească berbecii mănăstirii. Purta haine zdrenţuite şi totdeauna ţinea în mână metania. Era nevinovat ca un copil şi avea un suflet simplu şi curat, plin de har dumnezeiesc. Se spune că odată a văzut-o pe Maica Domnului plimbându-se prin Lavra. El nu şi-a dat seama cine era şi a întrebat: «Ce caută o femeie în Lavra?».[39]

Maica Domnului vindecă un muribund după ce căzut de pe zidurile cetăţii

În cetatea aceea a Cretei este o oarecare icoană făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, în Mitropolia

[38] http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm - Minunea 259

[39] ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Paterice/Patericul%20Athonit.pdf – Capitolul IX - despre simplitate

Sfântului Apostol Tit, care a făcut mari minuni nu numai în vremea cea mai de demult, ci în toate zilele, până în ziua de astăzi, săvârşeşte însă, după credinţa fiecăruia.

Pe mulţi care zăceau în boli de multă vreme i-a vindecat, pe slăbănogi i-a ridicat, pe ologi i-a făcut să umble, şi felurite feluri de boli a tămăduit. Iar despre aceasta mărturisesc arginţii şi podoabele cele scumpe făcute din aur şi din pietre preţioase, care sunt atârnate împrejurul sfintei icoane aceleia căreia îi zic: „Doamna cea din mijlocul bisericii lui Tit". Şi o scot cu litanie (procesiune) în ziua a treia a fiecărei săptămâni, adică marţi, urmând protopopul şi protopsaltul cetăţii, cum şi toţi preoţii cu tot norodul şi mai ales mare mulţime de femei.

Şi ducându-se la biserica Sfântului Marcu fac slujbă cu multă evlavie după care se duc şi slujesc la mai multe biserici, după cum este rânduit de cel mai mare, mai dinainte.

Şi se întâmplă de multe ori de se slujesc şi şase Sfinte Liturghii în aceeaşi zi. Şi toţi cei ce doresc să fie slujbă dau protopopului câte un galben fiecare. Şi după ce slujesc la toate bisericile din locurile care au plătit se adună cu toţi la un loc şi se întorc cu Sfânta icoană iarăşi la Mitropolie, unde lasă din banii strânşi pe jumătate, iar pe ceilalţi îi împart protopopul cu protopsaltul.

Din aceasta dar poate să înţeleagă fiecare câte faceri de minuni săvârşeşte Dumnezeu cel Atotputernic prin acea sfântă icoană, iar din cele multe să spunem una care s-a făcut acum, de curând, în zilele noastre.

În anii una mie cinci sute nouăzeci şi noua, în luna lui aprilie, a căzut jos un ostaş într-o noapte de pe zidurile bisericii Sfântul Petru, unde păzea după rânduiala pe care o au în toate cetăţile Cretei, însă ostaşul acela, (pe care îl chema Ioan) avea către Preasfânta mare evlavie, şi se ducea de multe ori de se închina în biserica cea mai sus zisă, a Sfântului Tit, când scăpa de la împărătească slujbă.

Deci într-o noapte, umblând după rânduială de-a lungul zidurilor, a căzut de la o înălţime aproape de zece stânjeni, iar jos dedesubt fiind numai pietre aspre şi colţuroase i s-au zdrobit toate oasele, încât era o jalnică privire celor ce-l vedeau, că nici să vorbească sau să se mişte nu putea.

Iar dimineaţa, ridicându-l pe el, l-au dus la bolniţa acelei biserici, pentru ca să-l îngroape când îşi va da sufletul. Şi pentru că nimeni nu credea că va mai trăi măcar un ceas, nici doctor n-au adus. Însă el a doua zi, vorbind puţin, a zis unui prieten al lui ca să ia o pungă a sa în care avea câţiva bani şi să-i dea unui preot să slujească Preasfintei Fecioare din Mitropolia Sfântul
Apostol Tit. Iar după Liturghie l-au dus şi pe el în acea sfântă biserică, unde l-au lăsat toată ziua, zăcând înaintea sfintei icoane. Deci, făcându-se seară şi venind ecleziarhul să încuie uşile bisericii după obicei (ca să nu intre cineva să fure sfintele vase) l-au ridicat pe el şi l-au scos, lăsându-l afară.
Şi a zăcut toată noaptea, rugându-se Preasfintei cu lacrimi şi cu credinţă ca să-l facă sănătos. Iar în miezul nopţii, adormind puţin, a văzut în vedenie pe Preasfânta Fecioară, care i-a zis lui: „Slăveşte pe Dumnezeu,căci iată, te-ai făcut sănătos". Atunci, îndată deşteptându-se, s-a ridicat desăvârşit şi umbla ca şi cum niciodată n-ar fi avut vre-o boală. Şi până dimineaţa într-una s-a rugat,slăvind şi mulţumind lui Dumnezeu şi Preamilostivei Maicii Lui. Iar dimineaţa văzându-l ecleziarhul, s-a înspăimântat, şi vestind mitropolitului a chemat pe cei care l-a dus în biserică abia viu ca să mărturisească pricina.

Şi încredinţându-se de la dânşii despre tot adevărul, a scris această minune întru aducerea aminte. Şi poruncind să scoată sfântă icoană cu Litanie împrejurul cetăţii, s-a adunat norod mult, urmând-o de aproape şi cel care era vindecat, propovăduind cu mare glas minunea pururea Fecioarei. Şi s-a slujit Litie, care a ţinut trei zile. Şi nu numai minunea aceasta

a săvârşit Cea pururea fericită ci şi altele nenumărate pe care le ştiu toate satele şi oraşele Handacului.

Şi nu numai înăuntru în cetate face minuni, ci şi în afară, pentru că oricare bolnav ar merge la sfântă icoana aceea şi ar chema cu credinţă rugându-se Ei cu evlavie capătă sănătate, căci vindecă Preasfânta. Pentru ale cărei rugăciuni, dea Domnul să ne învrednicim de fericirea cerească. Amin![40]

Sfântul Arhanghel Gavriil scapă un tânăr de înec

Un tânăr oarecare şi-a pus în gând să vină şi să se închinovieze la Mănăstirea Dohiariu. A intrat în Sfântul Munte pe uscat, venind prin pădure. După rânduiala lui Dumnezeu a găsit o comoară. Acoperind cu grijă locul a venit în mănăstire şi a spus stareţului despre comoară. Atunci stareţul chemând doi călugări începători le-a spus cele despre comoară şi i-a trimis împreună cu tânărul să aducă comoara.

Luând o barcă, s-au dus pe mare pe lângă Sfântul Munte până în dreptul unde se afla comoara. După ce au luat-o, a intrat diavolul în inima lor şi şi-au pus în gând să-l omoare pe tânăr şi să păstreze comoara pentru ei. Deci, luând o piatră mare au legat-o cu o funie de gâtul tânărului şi, neţinând seamă de lacrimile lui, l-au aruncat în mare. Apoi, ascunzând bine comoara, au venit în mănăstire.

Dar între timp ce se întâmplase? Când a intrat paracliserul în Sfântul Altar să aprindă candelele a aflat pe tânăr plin de apă şi cu piatra legată de gât. Înspăimântându-se, a chemat pe stareţ care l-a întrebat pe tânăr de cele întâmplate. Atunci tânărul cu lacrimi în ochi a spus: „După ce le-am arătat părinţilor comoara şi au luat-o, mi-au legat această piatră de gât şi m-au aruncat în mare. Neavând nici o nădejde de

[40] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a 69-a,pp. 206-208

scăpare am strigat către Dumnezeu şi către Maica Lui cea Preasfântă. Atunci am văzut doi tineri luminoşi, în care am recunoscut pe Sfântul Arhanghel Mihail şi îngerul meu păzitor, care mi-au zis să nu-mi fie frică şi, apucându-mă cu mâinile lor, într-o clipeală de ochi m-am aflat aici, în Sfântul Altar".

Auzind toate acestea, stareţul a poruncit călugărilor să păstreze în taină cele întâmplate, până vor veni cei doi călugări. Deci, ajungând ei în mănăstire, fără să ştie nimic de cele întâmplate, s-au dus la stareţ şi i-au spus:

- Părinte stareţ, tânărul acela a fost un mincinos pentru că, după ce am ajuns la uscat, a fugit de noi şi nu l-am mai aflat şi nici de comoară nu ştim nimic.

Atunci stareţul, văzând viclenia şi împietrirea lor, i-a luat şi i-a dus în biserică unde era adunată toată obştea şi, arătându-le pe tânăr, i-a întrebat cu asprime:

- Cine este acest tânăr şi de ce are această piatră legată de gât?

Când au văzut pe tânăr, cei doi au rămas fără de glas. După ce i-a mustrat bine, a trimis pe oarecare din fraţi împreună cu ei să aducă comoara pe care o ascunseseră nu departe de mănăstire. Apoi pe cei doi i-a alungat din mănăstire pentru răutatea lor.[41]

Maica Domnului se arată unui om plin de evlavie

Un om însurat, care avea fii şi robi şi bogăţie din destul, era foarte milostiv şi primitor de străini. Şi, într-o seară, după ce a cinat a adormit. Dimineaţa l-au aflat căzut, că un mort, rece si fără de simţire. Iar rudeniile lui l-au ridicat şi l-au pus pe aşternut, folosind multe feluri de doctorii ca să-l încălzească şi să trăiască iarăşi, dar în zadar s-au ostenit. După multe zile şi-a venit în fire şi, întrebat fiind să spună ce a pătimit de a căzut

[41] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Dohiariu

atâtea zile ca şi mort, n-a răspuns nimic despre aceasta, ci doar plângea nemângâiat. Şi n-a vorbit niciun cuvânt in tot timpul cât a trăit, până în ceasul morţii lui, când şi-a cunoscut sfârşitul său. Şi strigând pe fiul său cel mare, a zis acestea în auzul tuturor:

" Iubitul meu fiu, această poruncă mai de pe urma iţi dau ţie, cu hotărâre ca să dai, pe cât poţi, milostenie către săraci şi multă milostivire către cei străini şi călători şi să-i iei în casa ta cu multă dragoste şi să le slujeşti fără de lenevie. Să le dai cu îndestulare cât le trebuie, după cum mai văzut pe mine. Că această milostivire către străini este mai bine primită de Dumnezeu decât toate faptele bune. Şi oricine o va păzi pe aceasta cu sârguinţă, pentru dragostea lui Dumnezeu, află multa plată în Împărăţia Lui cea cereasca. Şi pentru ca să vă îndemnaţi voi, toate rudeniile mele, la aceasta iubită de Dumnezeu faptă a facerii de bine şi a milostivirii către cei săraci, vreau să vă povestesc acum, în ziua mea cea mai de pe urmă, înfricoşătoarea arătare pe care am văzut-o când m-aţi aflat în casă zăcând ca un mort.

Ştiţi ca din copilăria mea aveam multa evlavie către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu îi citeam in fiecare zi laude si rugăciuni, pe cât puteam. Şi, pentru acest mult dar si dragoste pe care le aveam, către Dânsa din tot sufletul şi din toată inima, m-a învrednicit Stăpânul de multe daruri si binefaceri pentru rugăciunile pururea Fecioarei, Preacuratei Sale Maici, dar mai ales pentru milostivirea si îndurarea către cei săraci şi străini, după cum voi toţi ştiţi. Că multă osârdie aveam către primirea străinilor, pe fiecare odihnindu-l şi dăruindu-le tuturor, cu îndestulare, cele de trebuinţă.

Deci în noaptea aceea, în care ştiţi că am avut visul, am auzit un glas care mă striga pe nume, zicând cu hotărâre către mine:

-Ridică-te de pe pat şi urmează-mi mie!

Şi eu ridicându-mă, m-a apucat de mâna şi mă trăgea cu sârguinţă acela ce mă striga şi m-a dus într-o livada mare. Şi atunci povăţuitorul meu s-a făcut nevăzut şi m-a lăsat pe mine în câmpul acela mare, foarte întristat. Stând aşa şi neştiind ce să fac, am auzit în urma mea glasuri înfricoşătoare şi mare tulburare. Întorcându-mă, am văzut mulţime nenumărată de diavoli venind asupra mea, ca să mă răpească, aşa ca nişte fiare neîmblânzite. Iar eu după ce i-am văzut, am fugit pe cât puteam, alergând cu frică şi cu groază, până ce am ajuns la o casă. Aici, intrând am închis uşa, dar au stricat-o şi au intrat ca sa mă răpească.

Însă, ca să înţelegeţi pricina bine, ascultaţi şi acestea: sunt trei ani de când, în seara Sf. Patimi, am luat aici, în casa mea, pe un străin , ca să-l ospătez după obicei. Şi ajungând acasă, am aflat pe un alt sărac, pe care îl primise maica mea, după porunca ce i-am dat-o, ca să ospăteze pe câte unul, căruia să-i slujească precum unui înger. Şi după puţin timp, s-a întâmplat că a adus un alt sărac. Şi m-am bucurat foarte mult că m-am învrednicit să primesc pe străinii acei trei in chipul Sf. Treimi. Şi i-am ospătat cu îndestulare, pe cât îmi era puterea.

Deci, când au aruncat diavolii uşa şi au intrat, am început să strig către Domnul, să-mi ajute, pentru rugăciunile Pururea Fecioarei Maria. Atunci am văzut trei bărbaţi frumoşi, care au zis către mine;

- Să nu te temi, că noi am venit să-ţi ajutăm!

Şi aşa, după ce au gonit pe diavoli, m-am întrebat dacă-i cunosc. Iar eu am zis:

- Nu vă ştiu, domnii mei.

- Noi suntem acei trei străini pe care i-ai primit în casa ta şi i-ai ospătat totdeauna, prea cu îndestulare, cu toată inima şi dragostea, ca şi Avraam. Şi ne-a trimis Domnul spre ajutorul

tău, ca să-ţi răsplătim pentru multa dragoste pe care ai arătat-o către noi. Şi iată că te-am slobozit din mâinile diavolilor.

Atunci s-a aflat, îndată, înaintea mea, Maica Milostivirii, cea iubitoare de milostivire, Împărăteasa Îngerilor, zicându-mi:

- Nu te teme, cinstitul meu rob. Că după cum tu ai fost totdeauna prietenul meu, citind rugăciuni si laude şi miluind pe săraci, care sunt fraţii Fiului şi Stăpânului meu, tot aşa am venit sa-ţi ajut in voia ta.

Acestea zicând, mă ţinea de mana cea dreaptă şi, în scurtă vreme, m-a adus la casa mea, în care m-aţi găsit zăcând"

În timp ce spunea toate acestea multe lacrimi îi curgeau din ochi, din pricina îndulcirii ce-i umpluse inima dintru pomenirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Apoi a mai zis:“Deci, fiul meu, păzeşte-te ca să nu te leneveşti vreodată de la slujirea acestei Preasfintei Maici a Stăpânului şi in tot ceasul laud-o si slaviste-o, după cuviinţă, dacă vrei să o dobândeşti şi tu ajutătoare întru multe nevoi. Aceasta este porunca mea cea dintâi. Iar cea de a doua este: să te sileşti iarăşi, pe cât poţi, să iubeşti pe cei străini, pe cei săraci, să le dai toate cele de trebuinţă, dacă vrei să dobândeşti în această lume tot binele, iar în veacul ce va să vie să moşteneşti Cereasca Împărăţie.”

Şi acestea zicând şi sfătuind pe cei ce stăteau de faţă, şi-a dat Sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Iar fiul lui, aducându-si aminte de părinteştile porunci, a petrecut viaţa cu multe fapte bune, râvnind a se învrednici si el de veşnica si fericita viaţă şi pururea rostind in taina aceasta scurta rugăciune:"Preasfânta Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi"[42]

Maica Domnului se roagă pururea pentru noi

[42] http://logos.md/forum/showthread.php?t=31

În această mănăstire, s-a întâmplat o uimitoare minune atunci când au venit cruciaţii trimişi de papa de la Roma şi au cerut călugărilor să slujească cu preoţii catolici şi să-l pomenească pe papă la slujbe. O parte din preoţii mănăstirii, fiind mai fricoşi şi uitând de mucenicii care au răbdat chinuri pentru Hristos, au acceptat să slujească cu catolicii. În momentul în care slujeau Liturghia într-un paraclis al mănăstirii, s-a surpat bolta Sfântului Altar şi, căzând peste ei i-a ucis, atât pe catolici, cât şi pe ortodocşi. Până în momentul de faţă, paraclisul nu a mai fost reparat, fiind lăsat în ruină, drept mărturie pentru minunea care s-a făcut.[43]

Maica Domnului se roagă pururea pentru noi

În cartea „Livada de flori duhovniceşti" se spune că era un duhovnic cu viaţă sfântă, care avea multe vedenii şi descoperiri. La sfârşitul vieţii sale s-a învrednicit de o minunată şi înspăimântătoare vedenie:

A văzut pe Domnul nostru Iisus Hristos şezând pe scaunul slavei şi de-a dreapta Lui pe Preacurata Stăpână. Toată oastea cerească sta aşteptând porunca Stăpânului. A poruncit Domnul unui înger să sune din trâmbiţa cea înfricoşată pe care o ţinea în mâini şi a ieşit un astfel de sunet, încât s-a cutremurat toată lumea ca o frunză de copac când o bate vântul. După puţină vreme a făcut iarăşi semn Domnul către înger să trâmbiţeze a doua oară şi îndată a trâmbiţat.

Maica lui Iisus, cunoscând că după al treilea sunet al trâmbiţei are să se sfârşească lumea, s-a sculat de pe scaunul său şi căzând la Preacuratele picioare ale Dreptului Judecător se ruga cu stăruinţă să dea vreme de pocăinţă păcătoşilor, ca să-şi plângă păcatele lor.

43

http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Xeropotamu

Domnul i-a răspuns, zicând: „Ştii, Maica Mea preaiubită, câte lucruri de ruşine săvârşeşte lumea cea nemulţumitoare, în fiecare zi. Aşadar, nu este cu bună cuviinţă, nici cu dreptate ca în vreun chip să-i miluiesc, căci nu numai bărbaţii mireni şi femeile, dar chiar şi clericii şi monahii Mă rănesc în cele dinlăuntru şi Mă răstignesc şi cu totul au necinstit sfântul chip şi îngerească petrecere, prin desfrânările lor".

Atunci Stăpâna se ruga mai cu stăruinţă, zicând: „Fiul meu Cel Preadulce, ascultă-mă pe mine, Maica Ta, ca, pentru milostivirile îndurărilor Tale şi pentru Preacuratele Patimi ce ai răbdat să Te înduri spre cei păcătoşi".

Iar El a zis: „Cunosc, o, Maica Mea, că de multe ori prin rugăciunile şi cererile tale M-ai îmblânzit şi nu M-ai lăsat să fac judecata ce li se cuvenea. Dar oamenii nicidecum nu s-au făcut mai buni şi nici nu s-au abătut de la răutatea şi vicleşugul lor de mai înainte; ci mai vârtos s-au făcut mai răi, defăimând Crucea şi Patima Mea. Ighemonii şi boierii muncesc cu neruşinare poporul cel supus lor şi necinstesc sfintele legi prin petrecerea lor cea desfrânată. Poporul cel de obşte iarăşi leapădă şi defaimă poruncile Mele, săvârşind voile lor cele trupeşti: desfrânările, uciderile, nedreptăţile şi alte fărădelegi pline de ruşine şi aducătoare de moarte".

Atunci Stăpâna iarăşi a zis: „Toate acestea sunt adevărate, Preadulcele meu Fiu, dar mă rog ţie, ca pentru nemărginita Ta milostivire să le trimiţi lumina darului Tău, ca să-şi cunoască păcatele lor şi, întorcându-se la Tine, să dobândească iertare. Aşa, Mult-milostive Doamne, auzi-mă pe mine şi împlineşte cererea aceasta, nu pentru că li se cuvine lor, că nevrednici sunt de milă şi de iertare, ci pentru dragostea mea şi a tuturor sfinţilor care şi-au vărsat sângele pentru numele Tău şi şi-au dat la felurite morţi trupurile şi au defăimat toate plăcerile lumii, pentru a avea dragostea Ta. Deci, ascultă, mult-milostive, rugăciunea noastră".

Atunci toţi sfinţii s-au închinat cu Preasfânta Fecioară, rugând pe Domnul să facă milă.

Judecătorul Cel Preaîndurat, înduplecându-Se prin rugăciunile Maicii Sale şi ale tuturor sfinţilor, a răspuns cu faţă lină: „M-ai biruit, Maica Mea, prin rugăciunea ta cea milostivitoare şi ai îmblânzit dreapta Mea mânie. Să se facă dar voia ta. Iar voi, prietenii Mei, prin rugăciunile voastre aţi schimbat mânia Mea întru milă. Aşadar, trimit iarăşi în lume învăţători şi propovăduitori să îndrepteze pe cei ce păcătuiesc".

Acestea zicând Stăpânul, a luat sfârşit vedenia pe care a povestit-o preotul cel zis mai sus tuturor fraţilor mănăstirii. Şi pentru a-i încredinţa cum că a fost adevărată vedenia, le-a spus şi oarecare greşeli ascunse ale fiecăruia, deosebi, pe care i le-a descoperit Domnul, ca să le spună fraţilor şi să se îndrepteze. Acestea zicând, cuviosul şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.[44]

Maica Domnului se arată Sfântului Atanasie cel Mare

Într-un timp, înmulţindu-se numărul fraţilor, s-au terminat toate alimentele şi nu mai aveau cu ce se hrăni. Sfântul Atanasie, fiind foarte mâhnit, şi-a luat toiagul şi a pornit pe cărare spre Kareia, voind să anunţe conducerea Sfântului Munte că nu mai poate să asigure hrană fraţilor. După două ore de mers s-a aşezat pe o piatră să se odihnească. Când s-a ridicat să plece mai departe, vede o femeie venind în întâmpinarea lui. Cum a văzut-o, a privit-o uimit, întrebându-se ce caută aici, în aceste locuri unde nu intră niciodată femei! Fiind în starea aceasta, femeia necunoscută l-a întrebat cu blândeţe:

[44] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Locasuri_romanesti

- Unde mergi, bătrânule?

Sfântul Atanasie, privind-o cu atenţie, i-a zis:

- Cine eşti tu şi cum ai venit aici?

- Eu sunt Stăpâna acestor locuri şi îţi ştiu mâhnirea ta, putând să te ajut, dar mai întâi vreau să ştiu încotro ai plecat!

Atunci, Sfântul Atanasie i-a spus greutăţile şi necazurile sale.

- Şi tu atâta n-ai putut suferi? a adăugat Necunoscuta. Şi pentru fărâma de pâine, tu ţi-ai părăsit mănăstirea, care trebuie să devină preaslăvită? Oare după duhul călugăriei este fapta ta? Unde îţi este credinţa? Întoarce-te, i-a zis ea, şi eu te voi ajuta. Toate ţi le voi dărui cu îndestulare şi se va preaslăvi mai mult decât celelalte mănăstiri.

- Cine eşti tu? a întrebat-o din nou Sfântul Atanasie.

- Aceea în al cărui nume ai sfinţit locaşul tău, căreia ai încredinţat soarta şi mântuirea ta. Eu sunt Maica Domnului tău.

Sfântul Atanasie, fiind neîncrezător i-a zis:

- Şi cum pot să cunosc că eşti cu adevărat cea care spui?

- Vezi această piatră, i-a zis necunoscuta, loveşte în ea şi te vei încredinţa.

Lovind după cum i-a spus, piatra s-a despicat în semnul crucii şi a izvorât un izvor îmbelşugat de agheasmă, care curge până astăzi. Văzând minunea, Sfântul Atanasie i s-a închinat, iar Maica Domnului i-a spus:

- Întoarce-te în mănăstirea ta şi de acum să nu mai pui econom, căci eu voi fi econoama mănăstirii şi mă voi îngriji de toate.

Şi zicând acestea s-a făcut nevăzută, iar Sfântul Atanasie i-a mulţumit şi s-a întors în mănăstire, unde a găsit magaziile pline de alimente şi vasele pline cu untdelemn.

După adormirea Sfântului Atanasie, Maica Domnului s-a arătat unuia din stareţi şi i-a zis:

- De acum să nu mă mai prăznuiţi pe mine, că eu sunt slăvită de toată lumea, ci să-l prăznuiţi pe Sfântul Atanasie, care s-a ostenit şi a făcut mănăstirea.

De atunci s-a schimbat hramul Bunei Vestiri, cu ziua de prăznuire a Sfântului Atanasie, ctitorul mănăstirii. La prăznuire, se adună majoritatea călugărilor din Athos, făcându-se priveghere de toată noaptea.[45]

45

http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Marea_Lavra

Icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu

1.Icoana făcătoare de minuni ce o reprezintă pe Maica Domnului cu pruncul a fost pictată în anul 1938 de către preotul Octavian Zmau. Icoana a fost donată schitului din Dealul Mare,cum este cunoscută Mănăstirea Hadâmbu,de ieromonahul Iov Movila,egumenul acestui schit. Icoana a fost ferecată în argint de meşterul Ion Contfas din Târgul Neamţ. În anul 2003, izbucnind un incendiu, arde în întregime o casă monahală şi moare un tânăr sucevean, Nicuşor Leucea. Obiectele bisericeşti din casă ard, însă prin miracol, doar icoana Maicii Domnului, în sute de exemplare litografiate, rămâne neatinsă. Pe lângă această icoană, care în mod nu prea obişnuit o reprezintă pe Maica Domnului ţinând pruncul în partea dreaptă(stânga privitorului), mai sunt alte 3 icoane considerate făcătoare de minuni.

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Mănăstirea Hadâmbu a plâns pentru prima dată în 1992,pe 6 ianuarie,de praznicul Bobotezei, în timpul slujbei de sfinţire a apei.

Tot în acest an, dar pe 14 octombrie, în ziua hramului Sfintei Cuvioase Parascheva, a curs mir din umărul stâng al icoanei Maicii Domnului. Doi ani mai târziu,în perioada Postului Mare,din coroana Mântuitorului a curs mir. Tot în 1994 pe 15 august, de prăznuirea Adormirii Maicii Domnului, icoana făcătoare de minuni lăcrimează din nou.

În anul 2003,în luna septembrie,iarăşi se petrece neobişnuitul. În zilele de 3,6 şi 8 septembrie,icoana făcătoare de minuni lăcrimează. Cu trei ani în urmă,pe 6 septembrie,icoana maicii Domnului lăcrimează din nou. Era cu două zile înainte de hramul Mănăstirii praznicul Naşterii Maicii Domnului. Mii de pelerini au văzut şi s-au închinat.[46]

2.Doiniţa G. mărturiseşte: „Am ajuns la această mănăstire şi m-am aşezat în genunchi la prima icoană. Am plâns cu lacrimi amare,căci ştiam

[46] Revista "Lumină Lină" octombrie,2008,anul 2,numărul 47,pp. 9 preluat din Ziarul "Ziua de Iaşi"

că nu am altă scăpare afară de Maica Domnului. Am stat la dezlegările de noapte şi a doua zi, la Sfânta Liturghie, am venit din nou la Icoană şi m-am rugat să facă ce vrea cu mine, dar mai bine să mor decât să sufăr atâta durere.

Deodată am simţit că ceva mă apasă pe spate,am dat cu mâna crezând că este cineva,dar nu era nimeni. Era Maica Domnului. M-a ridicat din patul spitalului, m-a vindecat. De atunci vin la 40 de zile la Suceava să-i mulţumesc Maicii Domnului."[47]

3.Nicoleta D. relatează: „Acum şase luni am fost diagnosticată cu o boală necruţătoare:cancerul. Spaima care a cuprins familia mea a fost crâncenă. Cu un băieţel de cinci luni acasă, singura putere de a trece peste toată această încercare a fost aici(Sfânta Mănăstire Hadâmbu) de la acest Sfânt Lăcaş, unde, în faţa icoanei făcătoare de minuni, am primit puterea de a tece peste toată această suferinţă. Nu am cuvinte de a mulţumi în fiecare zi Maicii Domnului şi bunului Dumnezeu pentru că sunt în viaţă şi am trecut cu bine de groaznica operaţie. Mulţumim părintelui stareţ Nicodim care mi-a fost alături mie şi familiei mele şi care nu a ezitat nici un moment să ne sprijine şi să ne ajute cu Sfintele Rugăciuni. Oriunde m-aş duce,gândul meu şi toată speranţa mea este aici, căci acesta este locul care m-a vindecat."[48]

4.Luminiţa O. mărturiseşte: "Am fost bolnavă de cancee, iar doctorii nu-mi dădeau şanse prea mari de trăit, nici de mers. Dar m-am rugat la Dumnezeu şi la Maica Domnului care au făcut minuni cu mine.

Doctorul a spus că mă pot vindea prin tămăduirea sufletului şi atunci mi-am amintit de Mănăstirea Hadâmbu, de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Am venit la mănăstire şi m-am rugat. După aproape o

[47] Revista "Lumină Lină" octombrie,2008,anul 2,numărul 47,pp. 7 preluat din Ziarul "Ziua de Iaşi"

[48] Revista "Lumină Lină" octombrie,2008,anul 2,numărul 47,pp. 8 preluat din Ziarul "Ziua de Iaşi"

lună de zile am început să merg. S-a întâmplat o minune dumnezeiască."[10]

5.„În august 2004, aparent spontan, am făcut icter. Investigată la Craiova, a fost trimisă la Bucureşti unde s-a stabilit că aveam o tumoare care trebuia operată. După operaţie,ajunsă acasă,stăteam toată ziua în pat,nu puteam mânca. Privind la televizor am văzut un reportaj despre mănăstirea Hadâmbu. Când soţul meu s-a întors acasă de la serviciu, i-am povestit şi fără a sta pe gânduri a spus că trebuie să mergem, deşi sunt 600 de kilo-metri de la Drăgani până aici şi nu se ştia de voi rezista drumului.

A doua zi după slujbă mi-a revenit pofta de mâncare şi vitalitatea. Rugăciunile la cele 4 icoane făcătoare de minuni au avut un rezultat evident.", mărturiseşte Maria D. [49]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Nămăieşti

1.Icoana Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria de la Mănăstirea Nămăieşti este una din cele 12 icoane pictate de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca.

Sfântul Apostol Andrei a lăsat-o într-o grotă. Vremea a trecut şi grota,care avea acces numai pe verticală,s-a astupat cu pământ şi frunze, zona fiind atunci şi mai împădurită ca în prezent.

Mult mai târziu, în acel loc a poposit un cioban, căruia trei nopţi la rând i s-a transmis mesajul că trebuie să spargă stânca pentru a elibera icoana. În sfârşit ciobanul a luat hotărârea,făcând o tentativă în acest sens asupra unui perete alăturat, dar pe direcţie orizontală. Urmele acestui

[49] Revista "Lumină Lină" octombrie,2008,anul 2,numărul 47,pp. 9 preluat din Ziarul "Ziua de Iaşi"

travaliu în for-mă de uşă se găsesc şi în ziua de astăzi, dar sunt greu accesibile şi acoperite cu vegetaţie.

Un nou mesaj nocturne i-a arătat apoi amplasamentul corect şi direcţia de lucru pe vertical. De data acesta,omul a reuşit fără efort a găsi grota şi i-coana în interiorul ei. Grota fusese fie o catacombă a primilor creştini,fie adăpostul unui isihast creştin sau trăitor în vremea geţilor.

Evident,pe locul respectiv,prin efortul localnicilor,atestaţi ca atare prima dată în anul 1503 într-un hrisov al lui Radu cel Mare, apare o biserică de piatră menţionată prima data la 01.07.1547, pe vremea lui Mircea Ciobanu. [50]

2.Nu poate fi trecută cu vederea situaţia din 1916,în timpul luptelor cu nemţii de pe muntele Mateiaş. Aceştia,prin tiruri de artilerie, au incendiat atât satul,cât şi mănăstirea. Atunci, în noapte de 17 spre 18 octombrie, au ars chiliile, stăreţia, turla, arhiva, iar focul înainta spre Biserică.

Singurul salvator care se lupta cu flăcările care se apropiau de icoană a fost sergentul Ion Mustaţă, martor al minunii: la mică distanţă de Icoana Sfântă, focul s-a stins singur în toată Biserica!După război,icoana a părăsit biserica şi fost adăpostită la Schitul Negru-Vodă până în anul 1921, când s-au refăcut pagubele provocate de incendiu.[14]

Un general, în timpul războiului din est, a salvat de la moarte doi bătrâni dintr-un sat rusesc. Drept mulţumire,aceştia i-au oferit o icoană, Acoperământul Maicii Domnului, care se află acum în faţa altarului alături de marea icoană pictată de Sfântul Apostol Luca. Până a o aduce la Nămăieşti, generalul a purtat icoana la el şi nu a păţit nimic.[15]

3.Într-un elan de modernizare, de corectare a trecutului, elan care mai bântuia şi înainte, un pictor a vrut să mai "retuşeze" ceva din pictura originală, după cel de-al doilea război mondial. Individul, prin studiile pe care le făcuse, devenise infatuat, plin de sine nedemn deci pentru o

[50] Minunile de la Nămăieşti pp. 1,2

asemenea operaţie. Mâinile i s-au înţepenit când s-a apropiat de icoană şi a înţeles atunci că Maica Domnului nu dorea modernizări.

Pictorul nu şi-a revenit decât atunci când, ajutat de un preot prin rugăciuni, şi-a cerut iertare Maicii Domnului. Nici această situaţie nu este de mirare, căci numai în ţara noastră asemenea accidente, provocate de profanarea unor obiecte sacre sau apropierea de ele într-o stare sufletească, dar şi trupească necorespunzătoare.[51]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Putna

1.În iarna anului 1993,cu două săptămâni înainte de Postul Mare, Înaltpreasfinţitul Arhiepiscop Pimen împreună cu Preasfinţitul Gherasim Putneanul au dispus ca la Mânăstirea Putna să se facă rugăciuni pentru trei creştine-Teodora, Angela şi Ionela - care erau stăpânite de duhuri necurate.

În momentul în care au fost aduse la icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, demonii din ele au strigat: ”Aici este capătul nostru”. Un sobor de şapte preoţi împreună cu Preasfinţitul Gherasim au slujit Taina Sfântului Maslu. La sfârşit, arhiereul a citit şi molitvele Sfântului Vasile cel Mare. La sfârşitul slujbei,stareţul a cerut binecuvântarea să se scoată din catapeteasmă icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni şi să fie adusă spre închinare la cele trei surori demonizate, cântându-se “Apărătoare Doamnă”. Prin atingerea de icoană, demonii au părăsit pe cele trei demonizate. Acestea au rămas ca leşinate rostind: “Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!”

[51] Minunile de la Nămăieşti pp. 2

Teodora şi Ionela s-a vindecat pentru totdeauna. În Angela a revenit puterea demonică, chinuind-o în chip cumplit. Ea s-a vindecat vineri, în prima săptămână din post, la moaştele Sfântului Ierarh Ghenadie.[52]

2.În 2009, o creştină care mereu venea cu evlavie la Icoana Maicii Domnului şi care era în pericol de a-şi pierde vederea a lăsat lângă icoană un bileţel pe care scria: "Îţi mulţumesc Măicuţa Domnului că mi-ai dăruit vederea". În bileţele a pus şi o sumă de bani ca mulţumire adusă Fecioarei Maria, mare făcătoare de minuni, care a vindecat-o prin icoana Sa de la Putna.[19]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Golia

Icoana Maicii Domnului este foarte veche; este o operă de artă; în jurul ei sunt reprezentate cele 24 de icoane ale Acatistului Maicii Domnului; mâinile şi braţele Maicii Domnului sunt de aur curat. Doamna şEcaterina, soţia lui Vasile Lupuţ, a cheltuit mult în cinstea icoanei, căci fiul ei, voevodul Ştefan, căzând bolnav de boală grea, a fost adus înaintea acestei icoane şi pe dată s-a vindecat. În cinstea acestei icoane arde neîncetat o candelă de argint aurit'.

Informaţiile culese de profesorul Matei Cazacu arată că Vasile Lupu avusese un prim băiat, Ioan, care era născut 'schilod' şi care, prin urmare, nu putea domni. La rugăciunile sale şi ale doamnei Ecaterina către Maica Domnului, cuplul a avut un nou fiu, Ştefan. Drept mulţumire, a fost construită o nouă biserică la Golia (biserica actuală) şi au fost îmbrăcate cu aur braţele şi mâinile Maicii Domnului de pe icoana de la Golia.

După cum consemnează episcopul Melchisedec, la icoana făcătoare de minuni de la Golia veneau mai ales 'epilepticii şi alienaţii[53], care alergau

[52] Cuvânt pentru tineri,Mănăstirea Putna,IV-2011

[53] Alienat = persoană care suferă de o boală mintală; nebun, dement.(DEX)

aici spre vindecare prin rugăciune, pentru a cărora primire şi întreţinere monastirea avea deosebite încăperi'.[54]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Malevi

1.Undeva în zona Peloponezului, mai sus de Tripoli, se află Mănăstirea Malevi, de maici, foarte frumoasă, care are o icoană cu Adormirea Maicii Domnului, zugrăvită de Sfântul Apostol Luca. Această icoană este izvorâtoare de mir şi face foarte multe minuni.

2.În anul 1964, cu douăzeci de zile înainte de a începe să izvorască mir, a ieşit o mireasmă foarte puternică, încet s-a umplut toată zona mănăstirii. Maicile erau oarecum înspăimântate, neştiind la ce să se aştepte. Pe 17 aprilie, în Vinerea Acatistului, au apărut primele picături de mir. Au fost văzute de Maica Teoninfi şi de închinătorii care se aflau în biserică, iar Duminică, după Vecernie, a început să curgă mirul din belşug. Ieşea pe gura Maicii Domnului care se deschidea şi se închidea. Când o deschidea, curgea ca de la robinet, iar când o închidea, se oprea. Mirul trecea prin geamul icoanei ca şi cum nu ar fi existat. Suportul icoanei se umpluse de mir, care era de culoarea cerului, un albastru deschis, dar mireasma era mereu aceeaşi. În ziua următoare au apărut din nou picături, care se prelingeau în jos, pe geam, şi aveau culoarea diamantului. Apoi a început să curgă de mai multe ori pe zi şi culoarea era ca aurul, după cum este şi astăzi, fără să-şi mai schimbe culoarea. Curgea foarte mult mir, încât maicile au adunat o jumătate de borcan şi l-au închis bine, dar a doua zi nu se mai afla nimic în borcan. Uneori curgea aşa mult că ajungea jos şi se prelingea pe marmură. Maicile puneau vată şi-l adunau, apoi î-l împărţeau la credincioşi. Lumea venea din ce în ce mai mult.

[54] http://icoane-miracol.blogspot.ro/2011/12/icoana-maicii-domnului-de-la-manastirea.html

A venit şi poliţia, a scos lumea afară, au încuiat biserica şi au rămas numai ei înăuntru. Când au ieşit, unul din poliţişti povestea că pe când ştergea icoana, Maica Domnului a aruncat mir pe faţa lui. Atunci el a zis: „Cred, Preasfânta mea!”.

Au venit şi de la Mitropolie, au scos icoana din ramă, au şters-o şi s-au încredinţat şi ei de minune.

Mirul curge până în ziua de azi, dar nu tot timpul, iar maicile î-l adună cu vată şi-l împart la credincioşi.

S-au făcut şi se fac minuni în toată lumea. S-au vindecat oameni de toate bolile, la care medicii nu mai acordau nici o şansă.

3.Aceeaşi maică povestea că odată a simţit că o urmăreşte diavolul şi, intrând în chilie, s-a aşezat pe pat, iar diavolul s-a aşezat alături de ea. Atunci a auzit vocea Maicii Domnului venind dinspre biserică, zicându-i: „Fă-ţi rugăciunea, că te urmăreşte duhul necurat!”. Atunci s-a sculat şi a început să se roage, făcându-şi semnul crucii, iar diavolul s-a ridicat şi el de pe pat, i-a apucat mâna şi a lovit-o peste obraz, făcându-se nevăzut. După ce a adormit a văzut un tânăr strălucitor care i-a zis: „Născătoarea de Dumnezeu locuieşte aici!”.

4.Altădată a apărut pe icoană mirul sub forme de litere şi scria: □□□□□□□□□ adică Iisus Hristos, după cum este scris pe schimă.

Mirul a apărut în mai multe chipuri: sub formă de tron, de biserică, de parcă ar fi fost pictat de o mână omenească. Un meseriaş văzând această minune s-a speriat şi a devenit un om credincios.

5.Odată, o maică ce era paraclisieră, s-a dus mai repede să deschidă biserica. Fiind încă noapte, a văzut uşa întredeschisă şi înăuntru lumină multă şi o maică umblând prin biserică. S-a întors la chilie, socotind că a deschis cealaltă paraclisieră, căci erau două. Când a ajuns la chilie, a găsit-o pe cealaltă maică dormind. A trezit-o şi apoi s-au dus împreună la biserică găsind uşa încuiată, iar în biserică întuneric. A venit şi un creştin care dormise în mănăstire şi le-a întrebat pe maici dacă acum deschid

biserica, zicând că el s-a trezit puţin mai devreme şi a văzut lumină multă în biserică şi a auzit cântări foarte frumoase şi se gândise că poate au început maicile slujba fără să fi auzit el când s-a tras clopotul.

6.Povestea o călugăriţă că, odată, a simţit prezenţa Maicii Domnului în mănăstire timp de cincisprezece zile. O simţea atât de aproape, de parcă ar fi putut să o atingă. Altădată, pe când s-a întins pe pat să se odihnească, fiind foarte obosită, a auzit o voce zicându-i: „ridică-te", şi a simţit mireasma mirului atât de puternică,încât a pătruns în interiorul ei. Atunci ea a răspuns: „Sunt foarte obosită!". Aşa s-a întâmplat şi a doua oară, iar a treia oară a simţit o mână nevăzută care a apucat-o şi a aruncat-o în mijlocul camerei, pe podea. Atunci s-a ridicat şi s-a dus la maica ce avea cheile bisericii şi i-a zis: „Mergem la Maica Domnului!".„Nu-mi miroase a mir",a răspuns aceea,dar a insistat şi i-a zis că „este porunca Maicii Domnului".S-au dus la biserică şi ce să vadă:mirul curgea aşa de mult că ajunsese pe podea, apoi au întors suportul cu icoana şi mirul ţâşnea aşa de tare că ajungea până pe perete şi se prelingea în jos. Tot mirul a fost adunat cu vată.[55]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la catedrala din Iaşi

Dincolo de începuturile de drum pe care le-a deschis în istoria învăţământului teologic românesc, numele seminarului de la Socola avea să rămână întipărit în istorie şi printr-o întâmplare care a stârnit o puternică emoţie în acele vremuri.

După cum consemna eruditul episcop Melchisedec Ştefănescu (1823-1892), în „Tratatul despre cinstirea şi închinarea icoanelor în Biserica Ortodoxă şi despre icoanele făcătoare de minuni din România", în luna februarie a anului 1854, din ochii icoanei împărăteşti a Maicii Domnului, aflată pe catapeteasma bisericii seminarului, au început să curgă lacrimi. Întâmplarea s-a repetat la două-trei sau patru zile şi a durat, după

[55] http://logos.md/forum/showthread.php?t=31

consemnările vremurilor, de pe 1 februarie, ziua prăznuirii Sfântului Trifon „cel cu şoimul pe umăr“ (pe dealurile din preajma mănăstirii se spune că exista, în acele vremuri, o crescătorie de şoimi - n.r.), până în luna aprilie.

Crezându-se, iniţial, că ar fi vorba despre o farsă a seminariştilor, icoana a fost atent studiată de către preoţi, apoi de către înalţi ierarhi şi, aşa cum scria un ziar ieşean al timpului, „spre a înlătura orice presupunere, s-a orânduit o de aproape priveghere şi intrarea în biserică s-a îngăduit numai pentru o persoană de încredere“. Lăcrimarea icoanei, însă, nu a încetat, impresionând multă lume, inclusiv pe un anume boier Necolai, care va îmbrăca sfânta icoană cu argint, spre dreapta cinstire („Pomeneşte, Doamne, pre robii tăi, Necolai, Mariea, Necolai şi fiei lor, şi tot neamul lor, 1855, maiu“ - inscripţie ce se păstrează şi astăzi pe învelişul de argint al icoanei).

Puternica emoţie stârnită în rândul credincioşilor de această neobişnuită întâmplare a determinat chiar Guvernul Moldovei să rânduiască o cercetare serioasă a fenomenului de la Seminarul Socola, cercetare în urma căreia s-a publicat un comunicat în foaia politică „Zimbrul“ (anul III, nr. 35), în care scria că toate celelalte icoane din biserică sunt uscate, iar picăturile ce curgeau din icoana Maicii Domnului erau picături de apă „foarte asemănătoare cu lacrimile şi curgeau numai din ochi“.[56]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Prodromiţa”

1. Pe când se construia schitul Prodromul, părintele Nifon, fiind plin de râvnă duhovnicească şi având dragoste către Maica Domnului, se gândea cum ar putea dobândi o sfântă icoană a Maicii Domnului făcătoare de minuni, care să fie ocrotitoarea acestui sfânt lăcaş, precum au toate mănăstirile din Sfântul Munte.

[56] http://www.doxologia.ro/viata-bisericii/documentar/icoana-maicii-domnului-de-la-catedrala-mitropolitana-din-iasi

După multe rugăciuni a căutat să găsească pe oarecare pictor care ar putea să-i picteze o icoană cu Maica Domnului, dar punea şi oarecare condiţii: cât timp va lucra la icoană pictorul să se roage tot timpul, fără să mănânce ceva, iar după ce va mânca să nu mai picteze. Negăsind nici un pictor după dorinţa lui în Sfântul Munte, era în mare mâhnire. Dar, după rânduiala Maicii Domnului, în anul 1863 a mers în România cu părintele Nectarie, pentru unele trebuinţe ale schitului. Ajungând la Iaşi, au început să caute un pictor bun, care ar putea să picteze după dorinţa lor.

După mai multe căutări au găsit un pictor cu numele de Iordache Nicolau, care locuia în Iaşi. Evlaviosul pictor a primit cu bucurie toate condiţiile puse de părinţi, dar îşi cerea iertare spunând că-i tremură mâna fiind bătrân şi nu ştie dacă va reuşi. Părinţii l-au întărit spunându-i să-şi pună nădejdea la Maica Domnului şi i-au încredinţat lucrarea.

După ce a pictat veşmintele şi celelalte părţi ale icoanei a ajuns la feţe, care se pictează întotdeauna la urmă, după cum se obişnuieşte în arta picturii. Dându-şi toată silinţa să le facă cât mai frumoase a constatat cu mâhnire că nu ieşeau după cum dorea el. Cu cât încerca mai mult, cu atât le făcea mai urâte.

Ostenindu-se toată ziua, nu a reuşit nimic. Venind şi părinţii să vadă icoana s-au întristat şi ei de cele întâmplate, dar l-au încurajat pe pictor să mai încerce, că ei tot vor lua icoana aşa cum va ieşi. După ce au plecat părinţii, pictorul a acoperit icoana cu o pânză albă, a încuiat uşa atelierului şi s-a retras în camera lui, nemâncând nimic în ziua aceea, fiind foarte întristat de nereuşita lui. După multe rugăciuni la Maica Domnului s-a pus să se odihnească. Dimineaţa, sculându-se, a luat cheia şi s-a dus să mai încerce pentru ultima dată de a face ceva, dar când a ridicat pânza de pe sfânta icoană, a văzut cu uimire că feţele erau cu desăvârşire îndreptate şi bine încuviinţate, pline de dumnezeiesc har şi veselie, după cum se văd şi acum.

Văzând această minune, pictorul s-a închinat cu evlavie Maicii Domnului, apoi a chemat pe vecini să vadă şi ei dumnezeiasca minune, după care a trimis pe unul din ucenicii săi să anunţe pe părinţi de cele întâmplate. Aflând părinţii, care se aflau în Iaşi, la Metocul Schitului, au

trimis pe părintele Dositei, îngrijitorul metocului, să se încredinţeze de cele spuse. Ajungând la casa pictorului, nu putea să intre din cauza mulţimii oamenilor. Cu greu a luat icoana şi punând-o într-o trăsură a adus-o la metoc, unde nu au mai lăsat pe nimeni să intre, apoi au făcut cunoscut Sfintei Mitropolii această minune.

Venind Preasfinţitul Mitropolit Calinic Miclescu cu câţiva clerici au văzut sfânta icoană şi crezând, i s-au închinat cu evlavie, minunându-se şi zicând: „Cu adevărat mare dar ne-a dăruit Maica Domnului", apoi a dat binecuvântare să se facă agheasmă, şi intrând lumea la metoc se închina cu evlavie la sfânta icoană şi cereau să li se facă rugăciuni şi agheasmă. Şi îndată a început darul Maicii lui Dumnezeu a lucra prin sfânta icoană şi a face minuni

2.Era în oraş un învăţător înţelept care avea la şcoala lui pe fiii celor mai însemnate persoane din oraş. Ziceau bârlădenii că este de treabă şi cinstit, numai că nu merge la biserică decât la Sfintele Paşti şi nu are evlavie la cele sfinte.

Acela, auzind de sfânta icoană, a trimis trăsura, rugând pe părinţi să vină cu icoana la casa lui. Dar părinţii i-au răspuns că nu se cade să meargă icoana la casa lui, ci mai vârtos el să vină să se închine la sfânta icoană, însă el a insistat, trimiţând de mai multe ori trăsura. După rugăminţile lui şi ale altor oameni, părinţii au acceptat să meargă cu icoana, dar, când au vrut să o ridice, s-a făcut foarte grea, încât abia patru oameni au reuşit să o ducă până la trăsură, iar când să o pună în trăsură tocul icoanei s-a desfăcut din toate încheieturile şi a trosnit foarte tare. Din aceasta au cunoscut cu toţii că nu voieşte Maica Domnului să meargă la casa acelui om. Când s-au întors în Catedrală, icoana s-a făcut aşa de uşoară încât au dus-o doi oameni.

3.O doamnă care era grav bolnavă şi locuia în afara oraşului la moşie, auzind de sfânta icoană, dorea să i se închine, dar se temea să meargă cu trăsura ca să nu moară pe drum. În noaptea aceea i s-a arătat Maica Domnului în vis în chipul icoanei, poruncindu-i să se scoale şi să vină

imediat la Bârlad să se închine la icoană şi să ia binecuvântare. Cum s-a suit în trăsură, îndată s-a simţit sănătoasă şi venind s-a închinat cu evlavie propovăduind minunea şi zicând că această icoană a văzut-o în vis.

4.Într-o biserică lucra un pictor care, văzând îmbulzeala poporului, a început a ocărî pe oameni zicând: „De ce credeţi basmelor călugăreşti? Un pictor bun poate să picteze o icoană mult mai frumoasă". Pe când zicea el acestea şi privea cu neruşinare la sfânta icoană, deodată a văzut chipul Maicii Domnului schimbându-se. Atunci s-a îngrozit aşa de tare că s-a înţelepţit pe loc şi spunea poporului să se închine cu evlavie, căci cu adevărat s-a pictat cu minune dumnezeiască.

5. Un om avea albeaţă pe ochi încât se vedeau luminile ochilor ca laptele şi aducându-l, s-a închinat cu evlavie Maicii Domnului spălându-şi ochii cu agheasmă, din care a luat şi acasă. După trei zile a venit să mulţumească Maicii Domnului, având ochii curaţi şi văzând foarte bine.

6.Altul avea lepră pe tot corpul, încât era numai bube. Închinându-se cu credinţă la sfânta icoană şi stropindu-se cu agheasmă, a căzut lepra de pe el ca nişte solzi şi s-a curăţit.

7.Un boier a venit şi a spus că fiul lui de trei zile numai după suflare se cunoaşte că este viu. Deci, rugându-se Maicii Domnului şi luând agheasmă, s-a dus acasă şi a stropit copilul care pe loc s-a trezit ca din somn şi s-a sculat sănătos. Apoi tatăl său plin de bucurie l-a adus şi s-au închinat la sfânta icoană.

8.Un evreu avea un han la drum. Ducându-se cu negoţul, a lăsat la han pe soţia sa, pe copiii săi şi o slugă. S-a întâmplat însă de a murit evreul acolo unde s-a dus, iar un prieten de-al lui, tot evreu, l-a îngropat. A luat marfa şi banii care au rămas şi le-a adus soţiei, spunându-i şi de moartea

bărbatului ei. După ce a plecat, diavolul a pus în mintea slugii să o omoare pe evreică, să-i ia averea şi să fugă de acolo.

Deci, într-o noapte a intrat la evreică şi a ameninţat-o că dacă nu-i va da toţi banii pe care îi are o va omorî. Evreica văzând că nu face nimic cu rugăminţile, i-a dat tot ce avea, numai ca să-şi scape viaţa. Dar sluga, după ce a luat banii s-a gândit să o spânzure. Pregătind el spânzurătoarea, evreica îl ruga să o lase cu viaţă, dar el nu o băgă în seamă. Atunci şi-a adus aminte de icoana Maicii Domnului, despre care auzise că s-a pictat singură şi face multe minuni. Deci, fiind în acea nevoie, a început a se ruga cu lacrimi, zicând: „Maica Domnului! Dacă chipul tău s-a pictat cu dumnezeiască minune, după cum am auzit, şi tu eşti adevărata Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă de această primejdie şi eu atunci voi crede şi mă voi boteza cu toată casa mea". Acestea şi multe altele zicând evreica cu mare plângere, sluga s-a apropiat să-i pună laţul în gât. Socotind el că laţul este prea sus şi nu o va putea ridica a lăsat laţul puţin mai jos, apoi suindu-se pe un scaun a pus laţul în gâtul său, să vadă de este potrivit şi, cu îngăduinţa lui Dumnezeu, sluga a călcat pe o margine a scaunului, acesta i-a sărit de sub picioare şi sluga a rămas spânzurată. Văzând minunea, evreica a rămas încremenită de frică şi crezând Maicii Domnului, s-a botezat cu toată casa ei.

9.În schit era un monah foarte bolnav, cu numele Inochentie, care abia mai respira, fiind de trei săptămâni nemâncat, nemaiputând nici vorbi. Când a intrat sfânta icoană, monahul s-a trezit ca dintr-un somn şi a cunoscut că a venit icoana Maicii Domnului; el a cerut să-l ducă să se închine sfintei icoane. Închinându-se cu evlavie a zis: „Maica lui Dumnezeu, de-mi este de folos să mai trăiesc, fă-mă sănătos, căci cred că poţi; iar de nu, fie după cum voieşti tu, Stăpâna mea!". Acestea zicând, s-a întors la chilie vesel şi plin de duhovnicească bucurie. Apoi a cerut să-i aducă o cămaşă curată să se schimbe şi să fie îmbrăcat în toate hainele călugăreşti, căci era schimnic, şi să fie împărtăşit cu Dumnezeieştile Taine. După aceea, trecând cam o oră de când se închinase la sfânta

icoană şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, având protectoare pe însăşi Maica Domnului spre a-i mijloci fericirea veşnică.

10. Un alt monah, crezându-şi minţii sale, a plecat din schit fără binecuvântare şi s-a dus să se nevoiască într-o peşteră. Odată, pe când se ruga, a văzut ceva ca un luceafăr coborând şi stând deasupra capului său, dar el şi-a continuat canonul, încurajându-se. Deodată, acel luceafăr a trăsnit atât de tare, încât monahul, plin de spaimă, a căzut la pământ ca mort. S-a deşteptat după trei zile, dar era surd cu desăvârşire şi slăbit cu totul. Târându-se cu greu, a venit la schit, mărturisind părinţilor despre ispita drăcească pe care a avut-o. Văzându-l părinţii şi făcându-li-se milă de el l-au dus în biserică la icoana Maicii Domnului şi înălţând multe rugăciuni a fost vindecat, revenindu-i auzul ca mai înainte.

11. Se spune că în anul 1821, când a început revoluţia grecilor împotriva turcilor, aceştia au venit cu multă armată şi în Sfântul Munte, vrând să-l jefuiască. Ajungând şi la Chilia Prodromul (pe locul unde mai târziu s-a înfiinţat schitul) nu au găsit mai nimic, deoarece monahii ascunseseră lucrurile de valoare. Intrând soldaţii turci în paraclis căutau ceva lucruri sau icoane pe care să le fure. Repezindu-se spre icoana Sfântului Ioan Botezătorul, acesta s-a încruntat spre ei încât au fost cuprinşi de frică şi au scos pistoalele începând să tragă asupra icoanei. Însă i-a cuprins şi mai mult groaza când au văzut că gloanţele se întorceau şi îi loveau tot pe ei. Atunci au fugit, nemaifăcând nici un rău.[57]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Lacuschitiotisa"

1.Spunea unul din părinţii schitului că, mergând odată în Cipru, a trecut pe la o familie cunoscută. Aceştia aveau o fetiţă în spital, grav bolnavă, urmând să fie operată. Călugărul a fost rugat să meargă la spital şi să le

[57] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Locasuri_romanesti

binecuvânteze fetiţa. La spital, monahul a scos o iconiţă cu Maica Domnului «Lacuschitiotisa», a binecuvântat pe bolnavă făcându-i semnul crucii pe cap şi i-a dat să sărute iconiţa. Imediat fetiţa s-a ridicat din pat şi a zis mamei sale:
- Mamă, nu mai sunt bolnavă! Nu mai am nevoie de operaţie! Să mergem acasă, că m-a vindecat Maica Domnului.

2.Altădată, un creştin cunoscut unui părinte din schit mergea cu maşina, având toată familia cu el. Conducând cu viteză mare, la o intersecţie i-a ieşit o maşină în faţă. Neavând altă soluţie a călcat brusc frâna şi a răsucit volanul. Maşina a ieşit de pe şosea, fiind gata să se răstoarne. Atunci au văzut o mână de femeie care a apucat maşina şi a îndreptat-o pe drumul ei. Maşina şi-a continuat mersul ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Aceasta s-a petrecut în timpul nopţii. După această minunată izbăvire de la moarte, omul a tras maşina pe dreapta şi a zis soţiei: „Maica Domnului ne-a salvat!". Şi căutând în buzunar a găsit că avea cu el o copie după icoana Maicii Domnului «Lacuschitiotisa». Chiar în noaptea aceea a sunat la părintele cunoscut din Schitul Lacu şi i-a zis: „Părinte, Maica Domnului «Lacuschitiotisa» ne-a salvat de la moarte sigură". Apoi a făgăduit că va contribui cu o sumă de bani pentru a fi îmbrăcată icoana în argint.[58]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Portaitissa”

1.Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Iviron, cunoscută în toată lumea sub denumirea de "Portăriţa", este cea mai iubită şi cinstită icoană din Sfântul Munte Athos. Icoana Maicii Domnului Portăriţa se află in paraclisul cel mic, din partea stângă, imediat ce se intră in curte.

Mănăstirea Iviron se află in partea de nord-est a Sfântului Munte Athos, la ţărmul Mării Egee, ea fiind zidită de regii georgieni până in anul

[58] Vezi nota [23]

972, când documentele deja o pomenesc. Mănăstire zidită de georgieni (ivirăţi), Ivironul se afla astăzi sub conducerea grecilor. Biserica cea mare a mănăstirii este închinată Adormirii Maicii Domnului.

Mănăstirea va fi distrusă de piraţii francezi, în anul 1259, iar mai apoi din nou, la porunca împăratului bizantin Mihail al VIII-lea Paleologul, pentru ca vieţuitorii de aici se împotriviseră unirii cu apusenii. Ultima distrugere a mănăstirii a avut loc in secolul al XIV-lea, când catalanii au pângărit locul. Mânăstirea Iviron este a treia în ierarhia athonită, după mănăstirile Marea Lavra si Vatoped.

Domnii evlavioşi ai Ţării Româneşti au susţinut esenţial viaţa Mănăstirii Iviron, dintre ei, documentele făcând pomenire de Neagoe Basarab, Radu Mihnea si Matei Basarab. Domnitorul Şerban Cantacuzino este cel ce a ctitorit, la anul 1680, paraclisul unde se păstrează cel mai de preţ odor al mănăstirii, anume icoana Maicii Domnului Portăriţa.

Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, numita "Portăriţa", se afla in paraclisul de la poarta Mănăstirii Iviron, cum se intră în curte, pe partea stângă. Potrivit tradiţiei athonite, această icoana a venit singură, pe mare, din Bizanţ - Niceea.

Se spune că în vremea prigoanei icoanelor - iconoclasmul - trăia în Niceea Asiei Mici o văduvă credincioasă, ce avea un singur fiu. Ea păstra cu mare evlavie aceasta icoana a Maicii Domnului în casa sa. La un control făcut de trimişii împăratului, aceştia au găsit icoana şi au spus amenințător văduvei: "Dă-ne bani ca sa scapi împreuna cu icoana ta, altfel vom împlini poruncile!". Atunci femeia le-a dat bani mulţi, sa-i dea un răgaz până a doua zi.

Noaptea l-a luat pe fiul ei si icoana si au mers pe ţărm. Femeia a scos icoana din casa si s-a dus cu ea la malul mării si i-a spus: "Maica Domnului, eu nu mai pot sa te apar. Stăpâna lumii, Tu, ca Maica a lui Dumnezeu, ai stăpânire peste toată zidirea. Tu poţi să ne izbăveşti şi pe noi de mânia stăpânitorilor si icoana Ta de cufundarea în mare.", şi a pus-o pe apă. Iar icoana a venit, in chip minunat - dreaptă, pe apă, fără a se scufunda - până la Sfântul Munte Athos.

Văduva a fost mângâiată de această privelişte şi i-a mulţumit Preacuratei, iar fiului ei i-a spus: "Copilul meu, dorinţa noastră cea către Maica Domnului este deja împlinită. Eu sunt gata sa mor pentru credinţa mea, prin mâinile tiranilor, daca va trebui, dar nu doresc si moartea ta. Te rog şi te implor să pleci in părţile Greciei."

Fiul a ascultat-o si a plecat la Tesalonic, apoi în continuare a mers in Sfântul Munte Athos, în acel loc unde, după puţini ani, a fost ridicată Mănăstirea Iviron. Acolo a devenit călugăr şi, după ce a trăit în chip bineplăcut lui Dumnezeu, s-a mutat la cele veşnice." Se vede că ajungerea lui acolo s-a făcut după iconomia si purtarea de grija a lui Dumnezeu, deoarece de la el au aflat si pustnici Sfântului Munte istoria icoanei pe care, împreuna cu mama sa, o aruncase in mare. După ani si ani, când aproape de ţărm fusese construită Sfânta Mănăstire Iviron, călugării au văzut într-o seară deasupra valurilor un stâlp de foc ce ajungea pana la cer. În faţa priveliştii ieşite din comun, au rămas nemişcaţi si cântau. Vedenia a mai continuat câteva nopţi, pana ce s-au adunat si călugări de la alte mănăstiri acolo, pe ţărm. Atunci au văzut ca acel stâlp de foc izvora dintr-o icoana a Maicii Domnului, iar când părinţii vroiau să se apropie cu barca, icoana se îndepărta. S-au întors in biserica mănăstirii si s-au rugat cu credinţa şi lacrimi Maicii Domnului să dăruiască acea icoană mănăstirii lor.

Era atunci in Mănăstirea Iviron un ieromonah cu numele Gavriil, care în lunile de vară trăia ceva mai sus de mănăstire, în nevoinţă şi post aspru, asemeni unui înger pământesc. Lui i s-a arătat Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi i-a zis: "Spune egumenului si fraţilor ca voiesc să le dau icoana mea pentru a-i acoperi si ajuta, apoi intră în mare si păşeşte pe valuri, si atunci vor cunoaşte toţi bună voirea mea către mănăstire."

Apoi toţi monahii au ieşit la ţărm unde Gavriil a păşit pe apele mării ca pe uscat şi s-a învrednicit să ia în mâinile sale aceasta icoana grea si de mari dimensiuni, pictată pe lemn. Pe ţărm, monahii s-au închinat icoanei cu evlavie si mare bucurie. Apoi cu cântări au dus-o in sfântul altar al bisericii mănăstirii.

În ziua următoare, însă, icoana nu a mai fost găsită în biserică! Căutând-o, au găsit-o pe zidul mănăstirii, deasupra porţii centrale. Au adus-o în biserica, dar iarăşi au găsit-o la poarta. Acest lucru neobişnuit s-a întâmplat de mai multe ori, până când nedumerirea monahilor a fost dezlegata de Preasfânta Stăpâna noastră, care i-a apărut in vis egumenului, zicându-i: "Spune fraţilor sa nu mă mai deranjeze de acum înainte, pentru că eu nu doresc sa fiu păzită de voi, ci eu să va păzesc pe voi, nu numai in viaţa de acum, ci şi in cea viitoare. Şi sa nădăjduiască in milostivirea Fiului meu si Stăpânului tuturor toţi monahii trăitori cu evlavie si frica de Dumnezeu in muntele acesta virtuos. Acest dar eu l-am cerut de la El si iată, vă dau vouă semn: cât timp veţi vedea icoana mea in aceasta mănăstire, harul si mila lui Dumnezeu nu vor lipsi de la voi."

Monahii s-au bucurat de toate acestea si apoi au zidit un paraclis aproape de poarta mănăstirii, unde au pus aceasta icoană făcătoare de minuni, care se află în acest loc până astăzi. Datorită acestei întâmplări, icoana a primit numele de "Portăriţa".

2.Icoana este una de mari dimensiuni, ea având 1,30 x 1,90 metri. Icoana este ferecata, cu excepţia feţelor, cu o îmbrăcăminte de aur şi argint, cu pietre preţioase, monezi de aur si o mulţime de alte podoabe dăruite de împăraţi, regi, egumeni, duci, ofiţeri şi simpli credincioşi. Aceste odoare sunt dovezi ale minunilor Preacuratei. Le-au oferit Maicii Domnului aceia care au primit ceea ce au cerut de la ea.

3.S-a prorocit, de către părinţi, că la sfârşitul lumii, această icoană va pleca pe mare, aşa cum a venit. De asemenea, se mai spune ca în momentul în care femeia va intra in Sfântul Munte, icoana va părăsi mănăstirea, nimeni neştiind încotro o va apuca.

4.Una dintre bucuriile pe care le-a făcut aceasta icoana celor rugători este următoarea: un tânăr pelerin, neprimind pâine de la bucă-tar, a primit de la Maica Domnului un galben, spre a-l da bucătarului. Bucătarul, dându-si seama de unde era galbenul respectiv, s-a căit.

5.Legat de pâinea din mănăstire, aici s-a mai petrecut încă şi o altă minune: când mănăstirea nu a dat masa la hram, de frica foametei, fiindcă nu aveau destule provizii, atunci milioane de furnici au început să care grâul din hambare. În amintirea acestei minuni, pocăindu-se înaintea lui Dumnezeu, monahii si-au luat canonul dragostei de a pune zilnic, la poarta mănăstirii, o ladă de lemn, cu pâine, la îndemâna tuturor pelerinilor ce îi calcă pragul.

6.Uleiul de la candela acestei sfinte icoane este leac pentru otravă.

7.Icoana prezintă o rană vindecată la bărbie, provenită dintr-o lovitură vrăjmaşă dată de un pirat, în vremea venirii arabilor în Sfântul Munte. Un soldat arab a lovit cu cuţitul în chipul acestei icoane, şi îndată a început a curge sânge. Arabul văzând minunea, s-a înfricoşat si căzând la pământ s-a pocăit, s-a botezat în legea creştineasca şi s-a îmbrăcat in haina monahiceasca, rămânând acolo pana la moarte. Nevrând sa primească nume călugăresc, a cerut ca pentru faptă să fie numit Varvar - Barbarul. După aceea a dus o viaţă sfântă, lucru pentru care a fost recunoscut ca sfânt. În biserică este pictat pe zid Sfântul Varvar, cu îmbrăcăminte de pirat.

8.In anul 1651, Maica Domnului Portăriţa o vindecă pe fiica ţarului Alexei Mihailovici al Rusiei. Fata paralizase si nu mai avea nici o şansă din partea doctorilor. In vis, fetei i-a apărut Maica Domnului Portăriţa, care i-a zis sa i se închine icoanei sale. Tarul a cerut Patriarhiei Ecumenice icoana de la Iviron. Călugării au zugrăvit o copie fidelă a icoanei si au dat-o ţarului. Icoana aceasta, copia, a fost adusa înaintea fetei paralizate care, închinându-i-se, s-a vindecat.[59]

[59] http://www.crestinortodox.ro/icoane-facatoare-minuni/icoana-maicii-domnului-la-manastirea-iviron-portarita-119968.html
http://babylenuta.blogspot.ro/2011/07/sfanta-icoana-portarita-din-minunile.html

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului ”Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră”

Aceasta se află în incinta mănăstirii de maici Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă din eparhia Cernigovului, la 7 km de Kozelet.

A fost dăruită mănăstirii în anul 1997 de către părintele Heruvim din Cernigov. Prima minune făcută de icoană a fost îmbunătăţirea unei vieţi mănăstireşti, acordul unui preot de sluji la mănăstire,sosirea unor surori cântăreţe de le Cliros, începutul lucrărilor de constructive. Iată ce i-a mărturisit Maicii Stareţe,egumenei Pelaghiei,despre această sfinţenie de maicile Mănăstirii Leuşinski cu binecuvântarea Sfântului Părinte Ioan din Kronstadt în anul 1894.Însuşi părintele Ioan a sfinţit-o şi s-a rugat în faţa ei numind-o ”Mântuitoarea Rusiei”.

Mai târziu (1897), cu icoana “Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră” părintele Ioan l-a binecuvântat pentru rugăciunea şi nevoinţa duhovnicească pe mireanul, iar ulterior ieroschimonahul Serafim (din Vâriţa), spunându-I: ”Vei fi schimnic al Lavrei Alexandrnevski. Roagă-te pentru mântuirea Rusiei înaintea acestei icoane”. Şi i-a poruncit să repete nevoinţa cuviosului Serafim de Sarov: să se roage Împărătesei Cerului ca Domnului să trimită pace ţării.

După închiderea Lavrei, părintele schimonah si-a luat binecuvântare de la episcopal Grigore (ulterior Mitropolit al Sankt-Petersburg-ului)să plece la tratament în Vâriţa,întrebându-l cum să procedeze cu icoana Episcopul Grigore i-a răspuns: ”Dacă aţi primit binecuvântare de la un Sfânt,atunci trebuie să o păstraţi.”

Ieroschimonahul din Vâriţa, Serafim, în anul 1937, s-a rugat în faţa acestei icoane o mie de zile şi o mie de nopţi cerând de la Împărăteasa Cerurilor ca Domnul să trimită pace Rusiei. Nenumărate minuni se arătau la icoana Maicii Domnului.

Odată, o familie-soţul cu soţia împreună cu copilul bolnav-a venit la Sankt-Petersburg, ca să se roage pentru sănătatea copilului. Însă, când au intrat la părintele Serafim, copilul a murit. Părinţii plângeau şi-l rugau

să le ajute. Sfinţia sa a înălţat rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria,Preabinecuvântata Stăpâna noastră, şi copilul a înviat. Vestea despre acest caz s-a răspândit pretutindenea, iar faima icoanei creştea. Autorităţile au hotărât să exproprieze icoana. În acest timp la părintele Serafim a venit Lidia,fiica sa duhovnicească. El a tuns-o în călugărie cu numele Varsonufia şi i-a încredinţat icoana pentru păstrare ”Întrebându-l pe Părintele Serafim, povesteşte maica Varsonufia, ce să fac cu icoana când va fi să mor, el mi-a răspuns: Nu te îngrijora, o vei da lui Heruvim. Icoana se va afla la mănăstire. Ea va aparţine Sfântului Mare Mucenic şi purtătorul de biruinţă Gheorghe.” După ce, în 1962, icoana Maicii Domnului ”Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră” a fost adusă în Ucraina, înaintea ei, parcă primind ştafeta, se roagă o mie de nopţi schiegumena Alexandra, care, cu puţin timp înainte de moartea sa (1972), a auzit de la icoana Împărătesei Cerurilor vestea despre sfârşitul său de Ziua Îngerului Păzitor.

Acatistul s-a scris într-un mod minunat. Maica stareţă Pelaghia nu a găsit pe nimeni pentru acest lucru şi, într-o zi, pe neaşteptate, i s-au aranjat în gând un şir de cuvinte pe care le-a scris. Aşa a apărut primul condac. ”Poate va ieşi şi icosul?”. S-a gândit şi imediat a notat şi icosul. Şi astfel rând pe rând s-a compus jumătate din acatist de parcă era dictat de sus.

La un moment dat maica s-a îndoit şi călăuzirea cerească a dispărut. Până l-a urmă a reuşit totuşi să finiseze Acatistul. Stăpânul Antonie, mitropolitul de Cernigov şi Nejinsk a binecuvântat ca acatistul să fie citit în faţa Sfintei Icoane. Primul altar din lume cu acest hram este altarul din stânga al bisericii “Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă”. Icoana se sărbătoreşte în ziua Laudei Maicii Domnului. Icoana “Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră” exista de mai mult de o sută de ani,însă puţini sunt cei ce o cunosc. A sosit ceasul şi ea ni s-a descoperit. Acum când lumea se află în muchi prăpastiei,când e bântuită de războaie, cataclisme, boli incurabile, când se introduce pretutindenea înspăimântătoarele coduri. În acest ceas, Împărăteasa Cerului ni s-a

înfăţişat în chipul Mângâierii şi întăririi: ”Nu te teme turmă mică!Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră”.[60]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Pantanassa”- vindecătoare de cancer

1.Pe data de 3.09.1990, ieroschimonahul Evdochim, duhovnicul Schitului Vatopedin Sfântul Dimitrie, după ce s-a închinat la icoane împreună cu ceilalţi monahi, în timpul stihoavnei de la Vecernie, s-a aşezat la locul său, în strana aflată în faţa icoanei Pantanassa.

Deodată a văzut cum din icoană ies nenumărate raze de lumină. L-a întrebat apoi pe ieromonahul de alături dacă vede şi el lumina şi razele care ies din icoana Maicii Domnului. Acesta îi răspunde că nu vede şi îndată strălucirea razelor a încetat.” Razele acelea şi lumina care ieşeau din icoana Maicii Domnului Pantanassa mi-au bucurat inima, căci după 20 de ani în Sfântul Munte m-a învrednicit Născătoarea de Dumnezeu să văd o asemenea minune”, a mărturisit părintele Evdochim.

2.Prezvitera Andrula Papahristodul din Nicosia, Cipru, ne relatează următoarea întâmplare petrecută către sfârşitul anului 1990. Într-o noapte,pe când dormea, a scos un geamăt puternic,s-a întins şi,cu ochii deschişi,a intrat în comă. Membrii familiei au crezut că a murit. După primul ajutor a început să dea semen de viaţă. La spital i s-au făcut multe analize, câteva zile în şir şi i s-a descoperit că avea tumoră pe creier şi trebuia operată de urgenţă.

După ce s-a spovedit şi i-a făcut Sfântul Maslu, s-a dus la operaţie cu încredere în Maica Domnului Pantanassa a cărei icoană o avea mereu cu dânsa, chiar şi la spital. În timpul operaţiei nu s-a reuşit însă extirparea

[60] Acatistul Maicii Domnului ”Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră”

completă a tumorii,având câteva rămăşiţe. Din cauza aceasta avea mari greutăţi(ameţea,nu putea să umble şi să vorbească bine,o deranjau foarte mult zgomotele). A ieşit însă din spital, deoarece se apropia sărbătoarea Crăciunului. Într-o zi, pe când se afla întinsă pe pat iar deasupra sa se afla icoana Pantanassa, a simţit o bunămireasmă care a durat în jur de 10 minute, devenind din ce în ce mai puternică. La început membrii familiei nu au simţit nimic. Apoi însă şi-au dat seama şi ei de mireasmă şi au înţeles emoţionaţi că era vorba de cercetarea Maicii Domnului.

După câteva zile mireasma s-a repetat ceea ce a convins-o pe bolnavă că Maica Domnului o va vindeca. Mergând din nou la spital pentru examinare, medical a venit la dânsa cu rezultatul tomografiei şi a întrebat-o mirat: ”Aţi urmat vreo terapie în afara spitalului?”. Aceasta i-a răspuns: ”Nu”.Doctorul a spus:”Bine,dar pe tomograf nu se vede nimic!”.

Atunci bolnava i-a mărturisit că se aştepta să nu mai găsească nici o urmă de tumoare şi le-a povestit ce se întâmplase. Medicul i-a răspuns: ”Şi eu cred în minunile Maicii Domnului, pentru că mi-a vindecat şi mie fetiţa de 4 ani care suferea de leucemie, iar acum este sănătoasă.” Astăzi prezvitera este complet refăcută şi îi mulţumeşte Macii Domnului pentru minune.

3.Moscova, iulie 1997. Maria avea cancer uterin. A citit paraclisul icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, Pantanassa, şi în două săptămâni cancerul a dispărut.

4.La Centrul Oncologic Infantil din Moscova era internat un băieţel de 8 ani pe nume Mihail Iacunin din oraşul Toliati, suferind de cancer la ochi. La capul patului său, în stânga, se află o iconiţă de hârtie a Maicii Domnului, copie a icoanei Pantanassa. Pe data de 11.11.1991, mama băiatului, care stătea alături şi se ruga Maicii Domnului pentru vindecarea băiatului împreună cu o prietenă pe nume Claudia Ohartina, a văzut cum din icoană ies raze de lumină

Peste câteva zile însă a constatat cu durere că inima lui Mihail încetase să mai bată. A alergat după infirmieră. Întorcându-se împreună, în timp

ce pe culoar şi în salon era întuneric,au văzut cum din icoană două raze de lumină se îndreaptă spre copilul mort. Îndată inima băiatului a început din nou să bată. Acest caz a determinat Patriarhia Moscovei să trimită o delegaţie vatopedină,în frunte cu arhimandritul Efrem,pentru a aduce la Moscova două copii ale icoanei Pantanassa (la dimensiunea celor aduse în România). Recent, o nouă copie a fost adusă la Mănăstirea Valaam,cu două luni înainte de pelerinajul icoanelor Pantanassa în România.

5.Pavel Ipaspisti din Drama, Grecia, scrie: "Am vizitat mănăstirea Vatopedi în vara anului 1994. Ghidul Mănăstirii ne-a vorbit despre icoana Pantanassa care vindecă bolile de cancer. Deoarece mama avea o astfel de problemă a pielii feţei, m-am rugat în faţa icoanei Maicii Domnului,în genunchi, să o vindece, promiţându-I că voi lăsa la icoană cruciuliţa mea de aur. Plecând de la Mănăstire am luat cu mine ulei de la candela pe care l-am dat mamei. După ce s-a uns cu acel ulei pe piele a cedat. Mergând din nou la spitalul din Drama pentru obişnuita cauterizare, i s-a spus că nu mai este nevoie, pentru că tumora nu mai există. De atunci mama s-a vindecat complet. "

6.N. Papaevripidis, refugiat din Corfu, Cipru, scrie:"Mama mea se afla la spitalul <Macarios> din Nicosia, suferind de cancer în regiunea rinofaringiană, cu multiple hemoragii din nas şi din gât. Cancerul a fost certificat şi prin biopsii şi analize. Peste două zile trebuia operată. Seara eram acasă şi mă uitam la televizor. Era o emisiune a canalului <Logos> şi vorbea Egumenul Sfintei Mănăstiri Vatoped, Arhimandritul Efrem. La un moment dat a menţionat minunile icoanei Maicii Domnului. Imediat mi-am făcut cruce,m-am rugat Maicii Domnului şi i-am făcut o făgăduinţă.

Toate acestea s-au petrecut în februarie, 1995. A doua zi o echipă de medici ai spitalului <Macarios> au venit la spital pentru control. Şeful comisiei de examinare, stupefiat, a strigat către ceilalţi: <Credeţi în minuni? Nu mai are nimic!> Într-adevăr, se vindecase

complet,nemaifiind nevoie de operaţie. Mama se numeşte Evdochia Papaevripidis, are 80 de ani şi locuieşte în Limessol, Cipru."

7.Panaghiotis Iconomu din Larisa, Grecia, ne scrie în ziua de 22.19.1995: "Vă scriu o minune care mi s-a întâmplat mie nevrednicului, prin intermediul Maicii Domnului Pantanassa. Sufeream o boală la ambele urechi, din care ieşea un lichid cu un miros dezgustător. De asemenea aveam o mâncărime insuportabilă. Când, cu harul Maicii Domnului, am venit la Mănăstirea Vatoped în anul 1995, am auzit de la stareţul mănăstirii o minune a icoanei Pantanassa. A aceeaşi clipă,nădejdea mântuirii mele s-a îndreptat către uleiul făcător de minuni de la icoana (Maicii Domnului) Pantanassa şi i-am făgăduit că dacă mă fac bine, voi lăsa la icoană crucea mea de aur de la botez. După un interval de trei luni de zile, mirosul urât din urechi a dispărut, diminuându-se şi mâncărimea. Astăzi, când vă scriu,sunt complet vindecat şi îi dau slavă lui Dumnezeu şi Preacuratei Maicii Sale."

8.Nadejda din Moscova a suferit un traumatism al coloanei vertebrale(compresiune articulară cu deplasare). Era chinuită continuu de dureri şi nu putea face nici douăzeci de paşi. De asemenea suferise un traumatism al mandibulei şi avea o eczema la faţă. După ce s-a rugat în faţa icoanei Pantanassa şi s-a vindecat complet (iunie 1996).

9.Liudmila avea o tumoră malignă cât o măslină în regiunea feţei care a dispărut complet după ce s-a uns pe faţă cu ulei în timpul săvârşirii Paraclisului icoanei Pantanassa la Biserica Tuturor Sfinţilor din Moscova(martie 1996).

10.O credincioasă citea zilnic Paraclisul icoanei Maicii Domnului Pantanassa în biserica Tuturor Sfinţilor din Moscova pentru rudele sale atee. La puţină vreme aceştia au început să frecventeze biserica(august 1996).

11.În ziua de 13.03.1996 o femeie i-a povestit protopopului Artemie Vladimirof ,proestamentul bisericii Tuturor Sfinţilor din Crasanoe Selo, Moscova, unde a fost adusă una din copiile icoanei Pantanassa,un caz petrecut în familia ei după rugăciuni stăruitoare în faţa icoanei. Fiul său se droga de mulţi ani cu narcotice foarte puternice. Toate încercările de a-l face să renunţe la ele au fost zadarnice. Într-o zi,când femeia s-a întors acasă după ce se rugase la biserică în faţa icoanei Pantanassa. Fiul ei i-a cerut să-I dea din agheasma care se sfinţise la icoana Maicii Domnului, spunându-I că s-a hotărât definitive să întrerupă narcoticele şi că vrea să urmeze o profesie prin care să ajute pe cei dependent de droguri. De atunci au trecut trei luni. La examenul medical doctorii au constat absenţa urmelor de droguri şi regenerarea completă a organismului tânărului. Acum acesta urmează cursuri de calificare la Centrul Oncologic din Moscova. Astfel Maica Domnului la salvat pe acest tânăr de la moarte.

12. Niki Anniva din Pamfo, Cipru, ne scrie în 05.09.1996: "Acum două zile am sunat la Mănăstirea Vatopedi ca să-mi faceţi un Paraclis la icoana Maicii Domnului Pantanassa (slăvit să-i fie numele!), pentru că aveam un chist ovarian mare iar medical mi-a spus că e nevoie de operaţie. M-am speriat tare,deoarece mama mea a murit anul trecut de cancer uterin. Astăzi însă,mergând la medic,mi-a spus că nu mai am nimic şi că nu mai este nevoie de intervenţie chirurgicală,deoarece chistul a dispărut. Bucuria mea nu se poate descrie. Slăvit să fie Domnului (şi Preacurata Sa Maica)!"

13. Moscova, decembrie 1996. Liuboi avea cancer uterin şi medicii i-au propus intervenţia chirurgicală. A venit îndată la biserică pentru a participa la Paraclisul icoanei Pantanassa. Înainte de operaţie, la examenul medical, s-a descoperit că dispăruse complet tumora uterine.

14. Moscova,ianuarie 1997. Iuri, în vârstă de 46 de ani avea o slăbire totală a sistemului nervos, boală cauzată în general de suprasolicitare

nervoasă. Rudele au început să citească pentru el Paraclisul Maicii Domnului la icoana Pantanassa. Acesta s-a vindecat complet.

15. Moscova, mai 1997. Victor avea tumoră în ţesutul medular din coloana vertebrală. Mama lui a citit Acatistul Pantanassei. La reexaminare nu a mai fot găsită. În aprilie 1997, Alexandru de 20 de ani avea o tumoră pe creier. A început să se roage în faţa icoanei Pantanassa. Tumora a dispărut.

16. August 1997, Alexandru din oraşul Ulianovsk suferea încă din ianuari 1997 de cancer la rinichi, vezica urinară şi prostate. A început să se roage la icoana Maicii Domnului Pantanassa. Peste puţin timp, la control s-a constatat că boala dispăruse.

17. Iunie 1997, Sofia, de 50 de ani, suferea de o formă rară de cancer şi medicii au propus-o pentru operaţie. La centrul Oncologic din Moscova s-a certificate diagnosticul şi s-a propus urgent intervenţia chirurgicală. Femeia s-a dus la biserică rugându-se în faţa icoanei Maicii Domnului Pantanassa, iar aceasta a continuat să citească acatistul icoanei. După o lună de zile,la reexaminare,tumora nu a mai fost găsită.

18. Ianuarie 1998. Bisericii cu hramul Sfântul Ioan de Kronstadt din Udmurtia, lângă Munţii Urali, i-a fost dăruită o copie după icoana Maicii Domnului Pantanassa şi ulei sfinţit la Paraclisul săvârşit în biserica Tuturor Sfinţilor din Moscova. Astfel au avut loc multe vindecări de boli incurabile iar astăzi se citeşte săptămânal Acatistul Icoanei în biserică.

19. Micuţul Chiril Saprokov în vârstă de 3 ani şi jumătate, din oraşul Oral a fost diagnosticat de către medic cu leucemie. Părinţii lui au început să se roage fierbinte în faţa icoanei Maicii Domnului Pantanassa. După 8 luni s-a vindecat complet.(04.06.1999)

20. Ianuarie 1998. Un tânăr se ruga în Biserica Tuturor Sfinţilor din Moscova pentru mama sa care suferea de cancer şi care citea şi ea acasă acatistul Icoanei Maicii Domnului Pantanassa. La puţin timp după aceea, cancerul a dispărut.

21. Moscova, ianuarie 1998. Maria avea cancer la unul dintre sâni. A cerut să i se facă paraclisul icoanei Maicii Domnului Pantanassa la biserică. După trei zile s-a simţit mai bine iar după o săptămână era complet vindecată.

22. Moscova, februarie 1998. O femeie trebuia să facă o operaţie pentru extirparea ganglionilor, însă nu dorea. A început să citească Acatistul Icoanei Maicii Domnului Pantanassa. Peste trei zile s-a prezentat la medic şi i-a spus că nu mai are nimic şi este complet sănătoasă.

23. Moscova, martie 1998. Talina avea cancer intestinal. A făcut operaţie. La un control ulterior s-a constat că tumora avea metafaze la ficat şi la splină. Rugându-se în faţa icoanei Maicii Domnului Pantanassa s-a vindecat complet.

24. Moscova, primăvara anului 1998. Roman avea hepatită tip C care îi provoca dureri de stomac şi somnolenţă. Mama lui se ruga în faţa Maicii Domnului icoanei Pantanassa şi îl ungea cu ulei din candela de la icoană. În scurt timp tânărul s-a vindecat.

25. Iunie 1998. O pruncă pe nume Ana era internată la Centrul Oncologic Infantil din Moscova cu diagnosticul de cancer abdominal de gradul 3. Acasă părinţii citeau Acatistul Icoanei Pantanassa. Într-o lună de zile tumora a dispărut.

26.O tânără pe nume Ana a fost diagnosticată cu peritonită. A citit acatistul Maicii Domnului Pantanassa şi s-a vindecat complet. (Moscova 13.08.1998)

27. Alexandru din Moscova avea cancer la vezica urinară. După ce a citit Acatistul Pantanassei şi s-a uns cu ulei de la icoană s-a vindecat.(ianuarie 1999)

28. Natalia Marinova din Bulgaria scria pe data de 24.02.1999 la Mănăstirea Vatopedi: "Am aflat de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului care se cheamă Pantanassa şi m-am bucurat mult. Ştiu că vă rugaţi pentru oamenii care suferă de cancer. De aceea am prins curaj şi am hotărât să vă deranjez rugându-vă,ca să mijlociţi pentru o femeie în vârstă care are cancer.

Nepotul dânsei merge la biserica Sfântul Nicolae din cartierul nostru. Acum câteva zile am văzut la biserica din centrul oraşului Varna Acatistul Maicii Domnului Pantanassa(tradus în bulgăreşte) împreună cu icoana pe care o aveţi la mănăstire.

I-am adus femeii bolnave Acatistul (se numeşte Veselina) şi a început să-l citească. Nepotul ei mi-a spus că, pe măsură ce citeşte acatistul,se simte din ce în ce mai bine. De aceea m-am decis să vă scriu,ca să vă rugaţi pentru dânsa."

29. Un bărbat din Moscova, pe nume George, avea soţia bolnavă de cancer la sân. A citit Acatistul icoanei Macii Domnului Pantanassa şi a luat ulei din candela pentru soţie. În scurt timp după aceasta s-a vindecat complet(martie 1999).

30. Angelica suferea de cancer. Medicii erau neputincioşi, nu se mai putea face nimic. A început să se roage în faţa icoane Maicii Domnului Pantanassa şi s-a uns cu ulei din candela în zona bolnavă,vindecându-se complet. (Moscova,aprilie 1999)

31.O femeie suferea de o boală grea la pancreas. Medicii nu puteau face nimic. Fiica ei, Tania, a început să se roage la icoana Maicii Domnului

Pantanassa şi peste câteva zile şi-a revenit. La reexaminare medicii nu au mai găsit nici o problemă. (Moscova,iulie 1999)

32. Preotul ortodox Efrem din Worchester, Massachusetts(SUA) în epistola sa din 07.07.1999 scrie despre o întâmplare legată de o copie a icoanei Maicii Domnului Pantanassa pe care a cumpărat-o de la Vatopedi pentru credincioşii din parohia sa. Într-o duminică a vizitat o femeie care nu se putea deplasa din cauza unui accident vascular-cerebral. Nu suferea însă de cancer. Femeia locuia cu cele două fiice ale sale. La sosirea preotului una dintre ele l-a întâmpinat foarte bucuroasă. Cealaltă însă,Elisabeth,nici nu i-a vorbit,ci stătea lângă patul mamei cu ochii ţintuiţi în podea,legănându-se pe marginea patului. Preotul a crezut că fata era supărată pe el.

După ce a rostit rugăciunea împărtăşirii bolnavei,a aşezat lângă dânsa,în pat,icoana Pantanassa. În acel moment, Elisabeth, ca şi cum s-ar fi trezit din somn, l-a privit în ochi, i-a luat icoana din mână şi a apropiat-o de bolnavă ca să o sărute şi au rostit împreună rugăciunile de împărtăşire. Apoi nu a mai scos nici un cuvânt şi, după Sfânta Împărtăşanie, a început iarăşi să privească podeaua şi să se legene de pat.

Întorcându-se acasă, preotul a sunat-o pe sora lui Elisabeth ca s-o întrebe despre comportamentul ciudat al acesteia. Tânăra i-a răspuns că,imediat după plecarea lui, Elisabeth a căzut dintr-o data la pământ fără simţire. A dus-o repede ambulanţa la spital şi astfel au aflat explicaţia comportării sale. Elisabeth avea o tumoră mare pe creier ca recidivă a unui cancer al sânului, care stagnase de mulţi ani. Fata nu avea nimic cu preotul însă nu putea vorbi şi nu se putea mişca din pricina crizei pe care o avea cu excepţia momentelor în care s-a rugat împreună cu mama ei şi s-au închinat la icoana Maicii Domnului Pantanassa. După efectuarea tomografiei medicii i-au acordat fete doar câteva zile viaţă. La următoare reexaminare s-a constat însă că tumora a dispărut cu desăvârşire, medicii neputându-şi explica decât printr-o minune vindecarea fetei.

33. Eugenia Constantinova avea nevralgie de trigemen cu dureri insuportabile. A citit timp de 40 de zile Acatistul Maicii Domnului Pantanassa, a mers la Sfânta Liturghie în biserica Tuturor Sfinţilor din Moscova şi s-a uns cu ulei din candela icoanei, vindecându-se. Aceasta s-a petrecut în septembrie 1999.

34. Lidia Bitcova Dimitrievna, din Moscova dureri în regiunea stomacului. După biopsie a fost diagnosticată cu tumoră malignă, medicii propunându-i intervenţia chirurgicală. În final, operaţia a fost stabilită peste trei luni. În timpul acesta femeia a citit zilnic Acatistul Icoanei Pantanassa. La următorul examen medical cancerul dispăruse.(7.09.1999)

35. Nina, din Moscova, suferea de o degradare profundă a organelor vitale (rinichi, pancreas, ficat). S-a chinuit vreme de 6 ani, fără a afla vreun remediu. Cineva i-a spus despre icoana făcătoare de minuni Pantanassa. A mers la Liturghie şi apoi a cerut ulei din candela icoanei. La scurt timp s-a vindecat complet (9.1.2000).

36. Natalia Galiţ Gherknevna, din Orsk, regiunea Orenburg, avea cancer la piept. După citirea timp de 40 de zile a Acatistului Pantanassei s-a vindecat (29.1.2000).

37. Liudmila avea cancer la colon de gradul 4 şi tumori canceroase la uter şi ficat. După operaţie medicii i-au acordat doar două săptămâni de viaţă. Muribunda a început să se roage fierbinte şi să cânte Acatistul Maicii domnului în faţa icoanei Pantanassa. Acum, după trei ani de zile, Liudmila trăieşte şi îi dă slavă Atotîmpărătesei pentru minune (Moscova, februarie 2000).

38. Valentina, din oraşul Orel avea tumoră malignă. Medicii nu o puteau ajuta. A început să citească Acatistul Atotîmpărătesei. În scurt timp tumora a dispărut (20.3.2000).

39. Lidia, din Munţii Altai, avea cancer la stomac. I s-a extirpat o porţiune bolnavă însă cancerul s-a extins. A început să citească Acatistul şi să bea zilnic puţină aghiasmă sfinţită în timpul Paraclisului săvârşit la biserica Tuturor Sfinţilor. Metastaza a încetat. Acum este vie şi sănătoasă (mai 2000).

40. Olga Axenova are o soră la Nijni Novgorod care suferea de cancer gastric. Medicii au propus-o pentru operaţie. A început să se roage citind Acatistul Atotîmpărătesei şi la scurtă vreme s-a vindecat (27.9.2000)

41. Arhidiaconul Serghie Reinhardt din oraşul belgian Silly prezenta cancer în metastază care atacase câteva organe interne. A trimis o scrisoare la biserica Tuturor sfinţilor din Moscova unde se află copia icoanei Pantanassa, cerând să i se facă rugăciuni. După puţin timp starea sănătăţii s-a ameliorat, iar în câteva luni s-a vindecat complet (14.1.2001).

42. Moscova, septembrie,1997. Olga avea cancer uterin de gradul 4. A citit la biserică Paraclisul Pantanassei iar acasă Acatistul icoanei, timp de 40 de zile. La control s-a observat dispariţia tumorii. [61]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Popskaia"

Venind în mănăstire un oarecare om, a cerut să fie primit în viaţa de obşte, dar fără să spună că face parte din eresul armenilor. El a fost rânduit cu ascultarea la bucătărie unde, urătorul de Dumnezeu şi de fraţi, spurca bucatele fără de ruşine. Neştiind nimic, părinţii îl aveau la evlavie pentru osteneala şi ascultarea pe care o făcea. După un timp a fost călugărit, iar mai târziu a fost hirotonit ieromonah. Acest ticălos,

[61] http://www.pemptousia.ro/2011/11/icoana-pantanassa-marturie-athonita-in-romania/

nebăgând în seamă dragostea părinţilor, îşi continua faptele lui cele urâte.

De ziua învierii, când părinţii făceau litanie, mergând până la malul mării, a fost ales şi pângăritorul ieromonah să ducă împreună cu altul acea sfântă icoană. Pe când se aflau la malul mării, o mână nevăzută l-a apucat pe ticălosul acela şi, ridicându-l, l-a aruncat în valurile mării, care erau atunci foarte mari. Luptându-se cu valurile, striga în gura mare, mărturisindu-şi faptele lui cele spurcate. Şi aşa strigând, a fost acoperit de valurile mării, primindu-şi plata după faptele sale.

De atunci toate litaniile şi toate slujbele de sfinţire a apei se fac numai cu această icoană şi pentru că numai ieromonahii au voie s-o poarte, monahii sârbi i-au dat acest nume simplu «Popskaia», care înseamnă «icoana preoţească» sau «icoana preoţilor».[62]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Trihirusa”

Se vede în viaţa Sfântului Ioan Damaschin pe care a scris-o preaînţeleptul Ioan Patriarhul Antiohiei, cum că în vremea lui Leon Isaurul era mare prigonitor contra icoanelor în Constantinopol şi pe mulţi dreptcredincioşi a muncit împăratul cel urâtor de Hristos cu feluri de munci. Deci, înştiinţându-se de acestea Ioan Damaschin, pe care îl avea voievodul sarachinilor ca întâiul sfetnic, scria în fiecare zi scrisori, şi le trimitea în dreptcredincioşilor, în care arăta, cu mărturii vrednice de crezut, cum că toţi care nu se închină sfintelor icoane sunt eretici şi fără de Dumnezeu şi de împărăţia lui Hristos străini. Iar auzind împăratul aceasta, a cerut ca să-i dea una din scrisorile lui Ioan, pe care a arătat-o dascălilor, întrebându-i pe dânşii dacă poate cineva dintre dânşii ca să imite chipul scrisorii.

[62] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Hilandaru

Deci s-a aflat unul iscusit de prisosit la frumoasa scriere, care s-a făgăduit împăratului ca să o scrie atât de asemenea,că însuşi Ioan nu va cunoaşte cum că este străină. Acestuia a poruncit împăratul cel viclean de a scris către dânsul o scrisoare ca şi cum ar fi de la Ioan, în care zicea acestea: „Împărate, întru mulţi ani să trăieşti,închinăciunea cea cuviincioasă împărăţiei tale aduc eu robul tău Ioan din Damasc, şi îţi arăt ca să ştii că cetatea noastră este în vremea aceasta slăbănogită, pentru că lipsesc cei mai mulţi ostaşi ai Agarenilor la război. Şi dacă vei trimite puţină oaste, cu înlesnire o iei, şi îţi voi ajuta şi eu la o apucare ca aceasta pe cât pot, că în mâinile mele este toată cetatea". Acestea şi altele mai multe scriind vicleanul împărat a făcut şi altă scrisoare cu mâna lui, către Stăpânitorul Agarenilor, zicând acestea: „Prea de bun neam şi prea iubite Voievode al cetăţii Damascului, să te bucuri. Ştii că nu este nici un lucru mai fericit mai lăudat, şi lui Dumnezeu plăcut decât dragostea; ca să păzească cineva tocmelile cele de pace,pentru aceasta nu voi să stric prietenia, pe care o am cu bunul neam al tău, cu toate că un prieten al tău adevărat mă îndeamnă şi mă cheamă pe mine la aceasta,şi îmi trimite scrisori de multe ori ca să viu asupra ta cu război. Iar pentru încredinţarea ta îţi trimit una din scrisori,pentru ca să cunoşti adevărata prietenie pe care o am eu către tine,şi vicleşugul,şi răul năravul aceluia care a scris-o".

Aceste două scrisori le-a trimis cu un rob al său, cel cu nume de leu şi cu socoteală de şarpe,la cel viclean
şi barbar, care, văzându-le, s-a mâniat, şi chemând pe Ioan,i le-a arătat. Iar Ioan, înţelegând viclenia împăratului, spunea adevărul nu numai că nu le-a scris, ci nici măcar în mintea lui nu le-a gândit niciodată. Iar barbarul biruit fiind de mânie n-a crezut, nici soroc nu i-a dat ca să arate adevărul, ci a poruncit să-i taie mâna lui. Deci s-a tăiat dreapta aceea, care mustra pre cei ce urăsc pe Domnul, şi în loc de cerneală cu care se vopsea mai înainte,s-a vopsit cu al său sânge, pe care mână au spânzurat-o în târg, ca să o vadă toţi. Şi după ce a trecut ziua,a trimis Ioan mijlocitor, rugându-se tiranului că să-i dea mâna să o îngroape ca să-i mai uşureze durerea lui, iar acela a primit, şi i-a dat-o.

Deci luând-o pe dânsa Ioan şi intrând în casa sa, a căzut la pământ cu faţa în jos înaintea sfintei icoane a Maicii lui Dumnezeu, zicând acestea cu lacrimi şi cu credinţă: „Stăpână, Preasfântă Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeul meu, pentru dumnezeieştile icoane dreapta mea s-a tăiat. Cunoşti bine pricina pentru care s-a nebunit Leon; apucă înainte dar, ca o grabnică ce eşti, şi-mi vindecă mâna mea; dreapta Celui înalt, Care S-a întrupat din Tine, multe puteri face prin mijlocirea Ta; aşa şi acum, pe dreapta mea aceasta să o vindece, pentru rugăciunile Tale, ca să poată scrie cu dulci şi întocmite cântări care se cuvin să se dea Ţie, Născătoare de Dumnezeu, şi Celui ce s-a născut din tine, şi totodată ajutătoare să se facă dreptei credinţe.

Acestea zicând Ioan cu lacrimi, a adormit, şi văzu icoana pururea Fecioarei care îi zise lui, cu liniştită privire: „Vezi, sănătoasă s-a făcut mâna ta, şi să nu-ţi pese mai mult pentru aceasta, ci fă-o pe dânsa „trestie a scriitorului ce scrie degrabă, după cum te-ai făgăduit mie acum”. Deci, deşteptându-se şi văzând-o vindecată şi lipită mâna lui (o! prea mare puterea Ta, Preacurată !) s-a bucurat cu duhul pentru Dumnezeu şi pentru Maica Lui,că a făcut cu dânsul mărire Cel Puternic. Deci toată noaptea a cântat veselindu-se, cântare de mulţumire lui Dumnezeu, zicând: „Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, s-a proslăvit întru tărie”. „Dreapta Ta a vindecat pe dreapta mea cea tăiată, şi pentru aceasta va sfărâma pre vrăjmaşii care nu cinstesc prea cinstită icoana Ta, şi a Aceleia ce Te-a născut pe Tine,şi prin mâna mea va zdrobi pe necinstitorii de icoane cei potrivnici mulţimii slavei Tale”.

Deci a trecut toată noaptea veselindu-se şi cântând laude pururea Fecioarei Maria, Maicii lui Dumnezeu. Iar când s-a făcut ziuă şi au văzut vecinii lucrul cel minunat, au vestit în toată cetatea. Însă oarecare urâtori de Hristos au zavistuit, şi ducându-se au spus Stăpânitorului cum că n-a tăiat mâna lui Ioan, ci altuia oarecăruia rob al lui, care pentru ca să-i facă bunătatea Domnului său, a primit ca să-i taie mâna lui,pentru că i-au dat arginţi nenumăraţi. Iar Stăpânitorul a poruncit ca să vie Ioan, să vadă mâinile lui, şi venind i-a arătat mâna cea tăiată, care avea un

semn roşu împrejur, pe care l-a iconomisit Preasfânta pentru nemincinoasa mărturie a tăierii.

Deci i-a zis barbarul: „Care doctor te-a vindecat şi ce fel de doctorii ai pus?". Iar Ioan cu strălucit şi mare glas s-a făcut propovăduitor minunii, zicând: „Domnul meu m-a vindecat, doctorul cel Atotputernic, care are deopotrivă putere după voire". Iar Stăpânitorul a răspuns : „Iartă-mă, omule, că după cum se vede nevinovat eşti;nu ai greşit la pricina aceasta, şi cu nedreptate te-am osândit. Aşadar, să ai cinstea cea dintâi, ca să fii întâiul sfetnic al meu, şi mă făgăduiesc ţie, ca să nu fac nimic fără de sfatul şi voirea ta". Iar Ioan a căzut la picioarele lui, rugându-se să-l ierte, să se ducă să slujească Făcătoarei de bine, după cum i-a poruncit. Şi după ce s-a pricit mult timp s-a învoit Stăpânitorul, şi i-a dat voie şi iertare să se ducă unde voieşte. Iar Ioan mulţumind s-a dus, şi împărţind săracilor averea lui, şi slobozind pe robii lui,s-a dus la Mănăstirea Sfântul Sava, unde făcându-se călugăr s-a dat ascultător la un bătrân aspru, care i-a poruncit să-şi taie desăvârşit voia lui, după rânduiala petrecerii celei călugăreşti, ca să nu facă niciodată nimic fără de voie şi blagoslovenie şi să nu cânte nicidecum vreun tropar. Tai însă cuvântul, pentru ca să nu ies din ceea ce stă înainte. (Şi care pofteşte ca să se umilească mai mult să citească viaţa lui, în patru zile ale lui Decembrie, ca să ia mare folos.)

Iar într-una din zile, un frate al Mănăstirii a rugat pe Ioan ca să-i alcătuiască vreun tropar de moarte umilitor, ca să ia puţină mângâiere, pentru că adormise fratele lui cel după trup. Iar Ioan se temea să nu scârbească pe bătrânul; însă s-a biruit de multa rugăminte a fratelui, şi scriind troparul acesta prea cu frumoasă cântare, şi anume: „Toate sunt deşertăciuni, cele omeneşti" îl cânta, şi sosind bătrânul de afară, şi auzind glasul acela de cântare prea umilitoare, s-a scârbit, şi a gonit pe Sfântul ca pe un neascultător. Iară el, căzând la picioarele bătrânului, cerea iertăciune, dar acela nici într-un chip nu s-a plecat. Însă pentru multa rugăciune a proestoşilor[63], s-a înduplecat iarăşi ca să-l primească

[63] Proestos = Călugăr sau preot cu cel mai înalt rang în ierarhia clericilor unei mănăstiri sau a unei biserici.

numai să se învoiască să cureţe ieşitorile şi să odihnească pe călugări. Iar el a primit, cunoscând folosul ascultării. Deci bătrânul, văzându-l pe dânsul că ascultă, l-a primit iarăşi, poruncindu-i să păzească tăcerea, după cum cea mai dinainte. După puţine zile, se arată Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria bătrânului în somn, zicându-i: „Pentru ce ai închis un minunat izvor ca acesta, care varsă afară destule pâraie şi apă a odihnei sufletelor cu atâta dulceaţă, mai mult decât cel ce a izvorât cu străină cuviinţă, din piatră, în pustie? Lasă izvorul ca să adape toată lumea, să acopere mările eresurilor şi să le mute spre dulceaţa minunată. Acesta are să covârşească alăuta cea proorocească a lui David, şi Psaltirea, cântând cântări nouă Domnului, şi cântări pline de minunată dulceaţă, mai presus decât Cântarea lui Moise, şi decât cântarea în fluier de horă a Mariamiei. Faţa de asemănarea alăutei lui cea dulce cântătoare şi minunată, au să se socotească un basm netrebnic cântările cele fără de folos ale lui Orfeu. Acesta va cânta cântarea cea duhovnicească şi cerească. Acesta va urma cântările cele ale Heruvimilor. Acesta va croi drept dogmele credinţei şi va da la iveală răzvrătirea şi strâmbarea a tot eresul”.

Când s-a deşteptat bătrânul, care a avut vedenia aceasta, şi i s-au descoperit cele negrăite, a zis către Sfântul acestea: „O! fiule al ascultării lui Hristos, deschide gura ta; nu în pilde, ci întru adevăr, nu întru ghicitori, ci în dogme. Grăieşte cuvintele pe care le-a scris Duhul Sfânt în inima ta; suie-te în muntele Sinaiului cel al vedeniilor şi al descoperirilor lui Dumnezeu, fiindcă te-ai smerit pre sineţi până în sfârşit; acum dar, suie-te în muntele bisericii,şi propovăduieşte, binevestind Ierusalimului; întru tărie înalţă glasul că preaslăvite mi s-au grăit mie pentru tine de la Maica lui Dumnezeu, şi mă iartă pe mine de câte ţie am greşit, că din cunoştinţa mea te-am împiedicat”.Atunci dar, început făcând Ioan cântărilor celor cu miere curgătoare, lumina bisericile atâta, încât oricine auzea cuvintele lui şi facerile putea să înţeleagă. Deci întru acest chip vieţuind Sfântul într-o petrecere îmbunătăţită şi prea minunată, şi multe scrieri lăsând asupra luptătorilor de icoane, alcătuind canoane prea frumoase şi dulci la cântare, cum şi alte cuvinte de praznice, spre lauda

şi mărirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a odihnit întru Domnul,Căruia I se cuvine slava şi Stăpânirea, în veci. Amin.[64]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Acatist”

1.În anul 1592, piraţii au furat această icoană. Într-o noapte, şeful piraţilor a avut o vedenie înfricoşată, cu Judecata de apoi. Apropiindu-se cu tovarăşii lui de cutia unde se afla icoana şi deschizând-o, au aflat icoana plină de mir binemirositor. Vedenia şi minunea i-au înspăimântat atât de tare, încât au întors icoana înapoi la mănăstire, iar ei s-au făcut monahi, plângându-şi până la sfârşitul vieţii lor păcatele făcute.

2.Altădată, venind alţi piraţi şi răpind icoana, au pus-o în corabie într-o cutie unde aveau puse mai multe odoare furate. În timpul nopţii, vede şeful piraţilor în somn pe Maica Domnului zicându-i: „Pentru ce, vicleanule, m-ai închis în cutie? Întoarce-mă înapoi de unde m-ai luat!".

3.Deşteptându-se piratul, nu a luat în seamă cele văzute în vis, dar în scurt timp s-a ridicat o furtună năprasnică, care împingea corabia înapoi spre mănăstire, înfricoşându-se, căpetenia piraţilor a mers la cutia unde se afla icoana. A deschis-o şi a aflat icoana plină de mir binemirositor.

4.Ajungând aproape de mănăstire, au tras corabia la liman şi a trimis rugăminţi părinţilor din mănăstire, să vină să ia înapoi sfânta icoană. Auzind părinţii, s-au umplut de bucurie şi îmbrăcându-se preoţii în veşminte, cu lumânări aprinse în mâini, au ieşit la malul mării, să

[64] Din minunile Maicii Domnului,Ed. Apologeticum,2005,tradus de Prot. Rafail,Minunea a X-a,pp. 35-41

întâmpine icoana. Mulţi dintre piraţi, văzând această minune s-au întors de la faptele lor cele rele. [65]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Glicofilusa”

1.Pe timpul împăratului Teofil, luptătorul împotriva sfintelor icoane, un patrician cu numele Simeon avea o soţie foarte credincioasă şi evlavioasă, pe nume Victoria. Ea păstra în casa sa icoana Maicii Domnului numită „Dulcea Sărutare". Venind trimişii împăratului, au cerut să le dea icoana sau să o arunce. Atunci Victoria, silită fiind de bărbatul ei, care şi el era împotriva icoanelor, a luat icoana şi a dus-o la malul mării. După ce a făcut multe rugăciuni a luat icoana şi a pus-o pe mare, dar icoana stătea dreaptă pe mare şi a început să se depărteze. Văzând această minune femeia s-a închinat şi a mulţumit Maicii Domnului, apoi s-a întors la casa sa.

2.Icoana a plutit în largul Mării Marmara şi Elespont, apoi în Marea Egeei şi venind la Sfântul Munte s-a apropiat de limanul Mănăstirii Filoteu. Maica Domnului a descoperit stareţului despre venirea icoanei. Acesta, adunând obştea mănăstirii au coborât la malul mării, unde au aflat icoana strălucind cu lumină dumnezeiască. Apropiindu-se stareţul, a luat icoana în braţele sale şi, când a păşit pe uscat, în locul acela a izvorât un izvor, a cărui apă face multe minuni până în ziua de astăzi. Făcând procesiune cu icoana, au dus-o în mănăstire şi au aşezat-o în biserică. În fiecare an, în Săptămâna Luminată se face procesiune cu icoana până la malul mării.

3.Despre această icoană se spune că ar fi una din cele 70 făcute de Sfântul Apostol Luca. Ea revarsă multe minuni asupra celor care îi cer ajutorul cu credinţă.

4.După trecerea mai multor ani, Ştefan, Craiul Serbiei s-a ridicat împotriva împărăţiei bizantine şi a cucerit Macedonia, Tesalonicul şi

[65] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Dionisiu

Sfântul Munte. În acea perioadă, la Mănăstirea Filoteu au venit foarte mulţi călugări bulgari. Într-un an, făcându-se obişnuita procesiune în lunea din Săptămâna Luminată, călugării au luat cu ei mâncare şi băutură mai multă decât era necesar. Ajungând la malul mării, după ce au făcut agheasmă şi alte rugăciuni, s-au aşezat să mănânce şi să bea din cele aduse. Dar, din ispita vrăjmaşului, au consumat mai multă băutură şi, fiind obosiţi, după slujba de noapte şi procesiune, au adormit. Când s-au trezit, s-au dus să ridice icoana şi să pornească spre mănăstire. Dar Maica Domnului, vrând să-i înţelepţească, a făcut ca icoana ei să fie foarte grea, încât nu au mai putut-o mişca din loc. Venindu-şi în sine şi cunoscând greşeala, s-au rugat cu lacrimi Maicii Domnului să-i ierte. Iar Preabuna Stăpână a făcut să se uşureze din nou icoana şi astfel au putut-o duce în mănăstire.

5.Pe când se afla în mănăstire un paracliser cu numele Ioanichie, care avea mare evlavie la Maica Domnului, acesta de câte ori aprindea candela la icoana ei, zicea şi acestea: „Pentru ce, o, Stăpână, toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie iar mănăstirea noastră duce lipsă de toate; până şi grâul îl cumpărăm?". Într-una din nopţi, după ce a aprins candela a stat mult timp în faţa icoanei şi s-a rugat cu lacrimi.

După un timp, fiind doborât de oboseală, l-a cuprins somnul şi în timpul somnului vede pe mângâietoarea celor îndureraţi, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, că se apropie de el şi-i zice: „Copilul meu, Ioanichie, pentru ce mă superi mereu zicând că toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie, numai mănăstirea aceasta duce lipsă de toate? Cunoaşte, deci, că eu mă îngrijesc de toate nevoile mănăstirii şi ştiu de ce are nevoie. Iar stareţii şi întâi-stătătorii să nu se îngrijească prea mult de cele pământeşti şi astfel să neglijeze mântuirea lor. Deci, de acum să încetezi să mă mai superi cu cuvintele tale, că eu port grijă de mănăstirea aceasta şi de mântuirea sufletului tău".

Acestea auzind Ioanichie s-a trezit înspăimântat, dar şi plin de bucurie. Căzând înaintea icoanei Preasfintei Stăpâne, i-a cerut iertare cu lacrimi în ochi şi apoi a spus fraţilor despre ajutorul Maicii Domnului.

6.Altădată, venind un străin în mănăstire s-a închinat în biserică. Ajungând la icoana Maicii Domnului şi văzând atâtea bijuterii şi odoare din aur agăţate de icoană de către cei care primiseră ajutor de la aceasta, şi-a pus în minte să le fure. După slujba Utreniei, când au ieşit toţi din

biserică, el s-a ascuns într-o strană mai retrasă. Nevăzând pe nimeni, paracliserul a plecat încuind uşa. Rămânând singur în biserică, străinul a luat toate odoarele de la icoana Maicii Domnului şi deschizând o uşă mai mică, care era închisă prin interior, a ieşit din biserică şi a plecat spre limanul Ivirului, unde s-a urcat pe corabia care transporta închinătorii. Mergând o parte din drum, corabia s-a oprit în mijlocul mării rămânând neclintită, fiind ţinută de o mână nevăzută. Cu toate că vântul îi era prielnic, corabia nu se mişca.

După câteva ore, când paracliserul a deschis biserica a văzut că lipseau odoarele de la icoana Maicii Domnului. Înştiinţându-l imediat pe stareţ, acesta a trimis trei călugări să ia o barcă şi să alerge în urma corăbiei care ducea închinătorii, căci şi-a dat seama că numai străinul acela furase odoarele. Deci, pe când cei din corabie se aflau în nepricepere, au ajuns şi călugării cu barca. Când i-a văzut, străinul şi-a dat seama că pentru el au venit şi, văzând şi minunea cu oprirea corăbiei, a venit şi a căzut în genunchi înaintea părinţilor, cerându-le iertare şi înapoindu-le cele furate. Părinţii au luat odoarele, l-au iertat pe cel ce se pocăia şi s-au întors în mănăstire slăvind pe Preasfânta Stăpână. Iar corabia a plecat mai departe, nefiind împiedicată de nimeni.

7.Odată, venind un închinător evlavios Ia mănăstire, a fost dus să se închine la sfintele moaşte, precum şi la icoana Maicii Domnului. Aici, paracliserul i-a spus o parte din multele minuni făcute de Maica Domnului. Apoi a fost dus la arhondaricul mănăstirii să se odihnească. Pe la miezul nopţii s-a trezit şi a vrut să meargă să îngrijească de calul cu care venise. Dar fiind somnoros şi văzând uşa de la balcon deschisă, a crezut că este uşa de la intrarea în arhondaric şi, călcând fără de grijă, a căzut de la balcon de la etajul trei. În timp ce cădea a strigat: „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi!". Şi îndată a văzut înaintea lui o călugăriţă, care l-a prins şi l-a lăsat pe pământ, fără să păţească nimic şi s-a făcut nevăzută. Atunci creştinul a mulţumit din suflet Maicii Domnului şi ducându-se la poarta mănăstirii a bătut să i se deschidă. Auzind ierodiaconul Meletie vocea celui care striga, s-a dus şi l-a înştiinţat pe părintele Sofronie, stareţul mănăstirii. Venind au deschis poarta şi recunoscând pe cel care striga l-au întrebat ce s-a întâmplat şi cum a ajuns în afara porţii. Iar el, povestindu-le cu lacrimi în ochi cele întâmplate slăvea pe Preasfânta Fecioară. Apoi mergând în biserică s-a închinat la icoana Maicii Domnului şi a dăruit mănăstirii calul cu care

venise, iar în următorul an a adus o candelă de argint, care se află agăţată în faţa icoanei până în ziua de azi, amintind de minunea făcută.

8.Un creştin din Enu cu numele de Paraora avea femeia stearpă. Mulţi ani nu a putut avea copii. Odată, venind creştinul la Mănăstirea Filoteu a luat puţin untdelemn de la candela din faţa icoanei Maicii Domnului şi ducându-se acasă a miruit pe soţia sa, care, în scurt timp a rămas însărcinată şi la timpul cuvenit a născut un copil sănătos. Drept mulţumire, creştinul a venit şi a dăruit un catâr mănăstirii.[66]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Gherontissa"

Se spune că, atunci când a fost pictată era de o frumuseţe îngerească, fiind foarte luminată la chip, nu după cum arată acum. Dar şi-a schimbat înfăţişarea din următorul motiv: Un diacon, pe când slujea şi ajungea să cădească icoana Maicii Domnului, se smintea de frumuseţea ei şi era tulburat de gânduri. Atunci, Preabuna Stăpână, pentru a nu fi chipul ei motiv de sminteală şi-a schimbat deodată faţa, arătând mai întunecată şi mai îmbătrânită, precum se vede acum. Icoana o înfăţişează pe Maica Domnului în întregime şi este îmbrăcată în argint. Ea se află în faţa catapetesmei, la iconostasul din stânga. Până să fie aşezată aici, icoana a fost în Sfântul Altar. La această icoană se fac foarte multe minuni. Ea este mângâierea şi ocrotirea părinţilor din mănăstirea Pantocrator.[67]

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Gorgoepicusa"

În Mănăstirea Zografu vieţuia cu frică de Dumnezeu un monah pe nume Cozma. Într-una din zile, pe când se afla în altarul bisericii mari şi se ruga, a auzit o voce de la icoana Maicii Domnului «Ascultătoarea», care era pictată pe perete: „Dacă vei pleca în pustie, vei spori mult

[66] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Filoteu
[67] http://www.calauzaortodoxa.ro/maica-domnului/8-manastirea-pantocrator/

duhovnicește". După ce a mulțumit cu lacrimi Maicii Domnului, a luat binecuvântare de la stareț și s-a retras la liniște, într-o peșteră mai îndepărtată. Acolo a viețuit, nevoindu-se după puterile lui. Avea obiceiul să citească de mai multe ori pe zi Acatistul Maicii Domnului. Într-una din zile, pe când citea Acatistul, și rostea cu evlavie„Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!", a auzit de la icoana Maicii Domnului numită «Acatist sau Prevestitoarea» pe care o avea cu el următoarele: „Bucură-te și tu, Bătrânule!". Auzind aceste cuvinte, Bătrânul s-a înfricoșat, dar Maica Domnului a continuat: „Nu te teme, du-te în mănăstire și spune călugărilor să nu deschidă astăzi poarta, iar cei care sunt mai slabi în credință să se ascundă, că vin dușmanii mei și ai Fiului meu".

În acea perioadă, cruciații distrugeau totul în calea lor. Pe tronul Bizanțului domnea Mihail al VIII-lea Paleologul (1259 -l282), care urcase pe tron cu ajutorul Papei, iar patriarh al Constantinopolului era Ioan Vekkos, un adept al unirii cu Roma Catolică. Ajungând în Sfântul Munte, acei urâtori de adevăr au început să prigonească și să ucidă pe călugări, forțându-i să-l accepte pe papă în calitate de conducător al Bisericii.

După multe răutăți săvârșite în Muntele Athos, cruciații se apropiau de Mănăstirea Zografu, tocmai când pustnicul Cozma luase poruncă de la Maica Domnului să vestească călugărilor despre venirea lor.

Ajungând la mănăstire, Bătrânul a văzut icoana care îi vorbise în chilia sa că atârnă acum deasupra porților mănăstirii. Luând-o în brațe, a mers la stareț și i-a vestit toate.

Atunci starețul, adunând obștea, le-a spus despre cele ce se vor întâmpla și i-a întărit prin cuvinte duhovnicești. Cei care erau mai fricoși au fugit și s-au ascuns în pădure, iar starețul împreună cu 25 de călugări s-au închis într-un turn, luând cu ei și icoana care îi vorbise Bătrânului. Nu după mult timp, au apărut cruciații și au cerut să li se deschidă poarta mănăstirii, dar starețul le-a răspuns: „Plecați de aici, noi nu avem împărtășire cu voi, iar papei nu ne vom supune niciodată". Soldații papei, forțând porțile și intrând în mănăstire, au adunat de jur-împrejurul turnului lemne și crengi uscate și le-au dat foc, arzându-i de vii.

După plecarea cruciaților, călugării care stătuseră ascunși s-au întors în mănăstire și au aflat în turnul în care arseseră călugării numai icoana Maicii Domnului, neatinsă de flăcări, dar înnegrită de fum.[68]

[68] http://www.munteleathos.com/Pagina/Afisare/Manastirea_Zografu

Acatiste ale Maicii Domnului folositoare pentru fiecare creştin

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Pantanassa”

În numele Tatălui,al Fiului şi al Sfântului Duh.

Slavă ţie,Dumnezeul nostru,slavă Ţie.

Împărate Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le-mplineşti, vistieria bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte de toată spurcăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pre noi. (*de 3 ori închinându-se de fiecare dată)*

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Duhului Sfânt, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pre noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru Sfânt Numele Tău.

Doamne, miluieşte! *(de 3 ori)*

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Duhului Sfânt, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele tău: vie Împărăţia Ta; fie voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; şi ne iartă nouă păcatele noastre precum şi noi iertăm greşiţilor noştri; şi nu ne duce pe noi in ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Troparele de Umilinţă

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi; miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un

milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul Credinţei

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor. Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iară nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut; Carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara, şi S-a făcut om; Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat; Şi a înviat a treia zi, după Scripturi; Şi S-a înălţat la ceruri şi sade de-a dreapta Tatălui; Şi iarăşi va să vină cu slavă, sa judece viii şi morţii, a Căruia împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Carele de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Carele a grăit prin prooroci. Întru Una, Sfântă, Sobornicească si Apostolească Biserică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aştept învierea morţilor; Şi viaţa veacului ce va sa vie. Amin!

Condacul 1

Noi, credincioşii robii tăi, stând cu mustrare de inimă înaintea icoanei tale celei noi arătate, te cântăm cu laude, O, Împărătească a Toate. Trimite

de sus vindecarea ta peste robii tăi care acum aleargă la tine ca să putem să-ţi cântăm cu bucurie: Bucură-te, o, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre prin darul tău!

Icosul 1

Arhanghelul a venit din cer ca să-i spună Împărătesei a Toate: Bucură-te! Văzându-Te pe Tine, Doamne, luând trup omenesc, cu dumnezeiască vestire a strigat către ea lucruri ca acestea:
Bucură-te, începătoarea mântuirii noastre,
Bucură-te, împlinirea iertărilor noastre de către Creator,
Bucură-te, că prin tine Dumnezeu a devenit trup,
Bucura-te, că în tine Cel Nevăzut Se arată,
Bucură-te, ceea ce ai primit mila păcii,
Bucură-te, că în tine s-a ţesut haina de carne a Cuvântului,
Bucură-te, Slava ridicată dincolo de înţelegerea minţii,
Bucură-te, mană cerească prin care inimile sunt chemate la viaţă,
Bucură-te, stea strălucită de har,
Bucură-te, izvor care izvorăşti apa cea vie,
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu, binecuvântată între femei,
Bucură-te, Fecioară neîntinată care ai născut pe Mântuitorul lumii,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre prin harul tău!

Condacul 2

Cuvântul cel Nenăscut începe într-un prunc, prin tine, Fecioară, aducând tămăduire tuturor celor care cinstesc Naşterea din tine, cea nefurată de nuntă, cântând, Aliluia!

Icosul 2

Căutând să cunoască ceea ce este necunoscut, a strigat Fecioara către îngerul cel vestitor: "Arată-mi cum eu, Fecioară fără pată, pot fi maică a

Celui Preaînalt?" Iar Gavriil cu frică i-a răspuns strigând unele ca acestea:
Bucură-te, cea aleasă de Sfatul Cel Preaînalt,
Bucură-te cea repede auzitoare a celor ce se roagă ţie,
Bucură-te, comoara de pace a lui Hristos,
Bucură-te, nădejdea şi puterea poporului tău,
Bucură-te, minunată nimicitoare a blestemului cancerului,
Bucură-te, vindecătoarea neputinţelor,
Bucură-te, apărătoarea lumii,
Bucură-te, izbăvitoare de griji,
Bucură-te, alinătoarea plânsului şi a lacrimilor,
Bucură-te, care deschizi porţile mântuirii tuturor,
Bucură-te, sceptru şi putere a celor ce locuiesc în Sfântul Munte,
Bucură-te, toiagul călugărilor şi al laicilor,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre prin harul tău!

Condacul 3

Puterea celui Preaînalt te-a umbrit, Fecioară şi Cel Neatins S-a făcut trup, arătându-te pe tine poiană dulce a celor ce voiesc să culeagă mântuirea atunci când cântă: Aliluia!

Icosul 3

Icoana ta, "Împărătească a Toate" a fost slăvită, o, Maică a lui Dumnezeu, atunci când vindecările au prins a curge din chipul tău. Tu dai vindecare celor care cântă înaintea ei cu credinţă, înmulţind cântările astfel:
Bucură-te, Maică a luminii Nestinse,
Bucură-te, biruinţa celor care rabdă până la sfârşit,
Bucură-te, doctor adevărat al celor ce bolesc şi sunt în necaz,
Bucură-te, zid apărător al văduvelor şi orfanilor,
Bucură-te, deschizătoare a uşilor raiului,
Bucură-te, apărătoare a celor ce trudesc şi duc sarcini grele,

Bucură-te, mijlocitoare pentru mântuirea credincioşilor,
Bucură-te, ceea ce te rogi pentru neamul creştinesc,
Bucură-te, scară cerească prin care ne ridicăm de pe pământ la cer,
Bucură-te, apă vie care speli păcatele noastre de moarte,
Bucură-te, mieluşeaua care păzeşti inimile celor neprihăniţi,
Bucură-te, văl apărător care adăposteşti copiii Bisericii,
Bucură-te, Împărăteasă a Toate, care vindeci neputinţele noastre prin harul tău!

Condacul 4

Vrând să dea viaţă lumii, Stăpânul tuturor S-a sălăşluit în pântecele tău, fără să ştii de bărbat, arătându-te pe tine maică a credincioşilor, învăţându-i să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4

Slăvite lucruri ne-au înconjurat de la tine, O, Cetate a lui Dumnezeu, prin vindecările pe care le reverşi şi primind izvoare răcoritoare de vindecare, îţi strigăm cu mulţumire unele ca acestea, O, Împărăteasă a Toate:
Bucură-te, iarbă vindecătoare care uşurezi suferinţa,
Bucură-te, răcoreală care potoleşti fierbinţeala bolii,
Bucură-te, flacără care arzi blestemul cancerului,
Bucură-te, cea care ridici din patul durerii pe cei pe care doctorii nu-i mai pot ridica,
Bucură-te, cea care îţi arăţi faţa ta cea preacurată celor aleşi ai tăi,
Bucură-te, cea care ne scoţi din cătuşele păcatelor,
Bucură-te, căci prin tine ne-a fost dată scoaterea din moarte,
Bucură-te, că prin tine mulţime de credincioşi au fost mântuiţi,
Bucură-te, înălţime curată, neatinsă de gândul omenesc,
Bucură-te, adâncime trăită de lume,
Bucură-te, cea care ai fost profeţită de Patriarhii Vechiului Testament,
Bucură-te, călăuzitoarea ierarhilor care se roagă ţie,

Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre prin harul tău!

Condacul 5

Te-ai arătat a fi, O, Fecioară, templul cel preacurat al Mântuitorului. De aceea cădem înaintea ta, Preacurată şi cerem să ne faci şi pe noi fii ai lui Dumnezeu ca să strigăm către tine: Aliluia!

Icosul 5

Cetele îngerilor văzând în mâinile tale pe Cel Ce a făcut cu mâna pe om şi cunoscându-te a fi Doamnă şi Stăpână, deşi singură te-ai numit "Roaba Domnului", Preacurato, cu grabă slujesc ţie, Una Binecuvântată, cu cântări ca acestea:
Bucură-te, cea pe care Dumnezeu te-a pus mai presus decât oştile cereşti,
Bucură-te, cea care umpli lumea cu vindecări minunate,
Bucură-te, cea care auzi slava şi laudele cerurilor,
Bucură-te, cea care primeşti mulţumirile pământului,
Bucură-te, cea care arzi sămânţa putrejunii din inimile noastre,
Bucură-te, zeloasă biruitoare a vicleniilor diavolului,
Bucură-te, ceea ce umpli valea acestei vieţi cu lacrimi de bucurie,
Bucură-te, ceea ce prefaci grijile în dulceaţă cerească,
Bucură-te, miros de bună mireasmă primit de Dumnezeu,
Bucură-te, nemăsurată bucurie a păcătoşilor care se pocăiesc,
Bucură-te, armura adevărului împotriva ispitelor,
Bucură-te, scut de apărare împotriva duşmăniei şi a distrugerii,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu darul tău!

Condacul 6

Binevestitorii Cuvântului lui Dumnezeu, Apostoli ai Mântuitorului, minunat au fost aduşi de faţă, Fecioară, când ai fost ridicată de la pământ la cer, ca să-I poată cânta cu o inimă şi cu o gură lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

Har minunat s-a arătat din icoana ta, Împărătească a toate, când tânărul cel întunecat de învăţături satanice a căzut ţeapăn la pământ înaintea ei şi a slobozit din legăturile întunericului, cu frică şi cu bucurie a strigat către tine acestea:
Bucură-te, îndreptătoarea vieţii păcătoase,
Bucură-te, mângâierea celor chinuiţi,
Bucură-te, alungătoarea hoardelor de demoni din Biserică,
Bucură-te, risipitoarea norilor întunecaţi ai păcatului,
Bucură-te, distrugătoarea capcanelor celor nevăzute,
Bucură-te, atotputernica biruitoare a vrăjilor sataniceşti,
Bucură-te, far care luminezi calea celor rătăciţi,
Bucură-te, nor care aperi pe cei nevinovaţi de rele,
Bucură-te, munte care ne hrăneşti pe noi cu mană cerească,
Bucură-te, vale a acestei vieţi, care ne saturi cu umilinţa lui Hristos,
Bucură-te, piatră scumpă a împărăţiei cerurilor,
Bucură-te, rază a luminii celei veşnice,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 7

Voind să Te dai pe Tine Însuţi hrană celor credincioşi, Te-ai întrupat din sfânta Fecioara, ca primind preacuratul Tău trup şi sfântul Tău sânge, să Te cunoaştem pe Tine, Dumnezeul cel Adevărat. De aceea, minunându-ne de această neatinsă înţelepciune, strigăm către tine: Aliluia!

Icosul 7

Făcătorul a Toate ne-a mai descoperit o taină când împreună cu Apostolii Săi, a mâncat Cina cea de Taina. Iar noi, care ne rugăm

Împărătesei a Toate, să ne facă părtaşi sfintelor daruri, îi aducem cântări ca acestea:
Bucură-te, dătătoare a pâinii cereşti,
Bucură-te, purtătoarea vieţii celei veşnice,
Bucură-te, potir din care ne împărtăşim cu Hristos,
Bucură-te, ceea ce te uneşti suflet şi trup cu Hristos,
Bucură-te, linguriţă de aur plină cu tainele cereşti,
Bucură-te, chivot nepreţuit în care se află Sfintele Daruri,
Bucură-te, cea care ne arăţi Sfânta Împărtăşanie,
Bucură-te, masă binecuvântată care ne dai hrana cea sfântă,
Bucură-te, cea care îi aşezi de-a dreapta ta pe cei care se împărtăşesc cu cinste,
Bucură-te, cea care scoţi din iad pe apărătorii Sfintei Liturghii,
Bucură-te, călăuzitoarea celor morţi spre fântâna nemuririi,
Bucură-te, tare adăpost de pace pentru copii tăi,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 8

Privind la minunata Naştere a lui Hristos şi părăsind grijile cele lumeşti, să ne înălţăm inimile, căci pentru aceasta S-a întrupat Cel Preaînalt ca să ne tragă la Sine pe cei ce-I cântăm: Aliluia!

Icosul 8

Fiind dintotdeauna în sânul Tatălui, Cuvântul cel Necuprins S-a făcut trup pe pământ. Dumnezeu Cel Mare a slăvit-o pe Fecioara şi a căutat spre smerenia Maicii Sale, care aude de la noi cuvinte ca acestea:
Bucură-te, chivot al necuprinsului Dumnezeu,
Bucură-te, cea care arăţi lumii pe Creatorul Cel mai presus de lume,
Bucură-te, cutremurătoare a puterii morţii,
Bucură-te, vindecătoarea rănii lui Adam,
Bucură-te, leac vindecător al rănilor sufleteşti,

Bucură-te, untdelemn sfânt care ungi rănile trupeşti,
Bucură-te, uşurătoarea durerilor celor care nasc,
Bucură-te, cea care biruieşti iadul,
Bucură-te, cea care toceşti boldul morţii,
Bucură-te, nădejdea învierii de obşte,
Bucură-te, cea care aduci adevărată mântuire ortodocşilor,
Bucură-te, Împărăteasă a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 9

Toată firea cea îngerească şi cea omenească s-a uimit de slăvita şi neînţeleasa Ta întrupare, Cuvântule al lui Dumnezeu. Luând aminte cu minunare la această taină a smereniei, cu frică şi cutremur, noi cei mulţumitori strigăm către Tine: Aliluia!

Icosul 9

Răniţi fiind cu multe boli, am primit vindecări peste măsură de la icoana ta, O, Împărăteasă a Toate şi, prin credinţă, îmbogăţindu-ne cu har, cu glas mare strigăm către tine:
Bucură-te, statornică păstrătoare a sănătăţii pruncilor,
Bucură-te, aducătoare de sănătate celor bolnavi,
Bucură-te, vindecătoarea copiilor bolnavi,
Bucură-te, mama tinerilor în suferinţă,
Bucură-te, cea care ridici pe cei ce zac pe patul bolii,
Bucură-te, întărirea celor stăpâniţi de frica morţii,
Bucură-te, cea care iei seama la plânsul bărbaţilor,
Bucură-te, cea care asculţi suspinul nostru,
Bucură-te, cea care îneci durerea pământească în bucuria cerească,
Bucură-te, răbdare cerească în faţa furtunilor devastatoare,
Bucură-te, cea care aduci bucurie celor ce plâng,
Bucură-te, ceea ce aduci îmblânzirea relelor pe aripile rugăciunii,

Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 10

Vrând să mântuiască firea omenească stricată prin păcat, Creatorul tuturor a pogorât peste tine ca roua peste lâna lui Ghedeon şi te-a făcut rug aprins. Dumnezeu fiind, El S-a făcut om pentru care pururea Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 10

Zid apărător eşti fecioarelor, Preacurată, şi celor care se luptă pentru curăţire. Dumnezeu S-a sălăşluit întru tine curăţind întreaga fire cugetătoare eliberând-o de toată întinăciunea, pentru care îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cea care vorbeşti cu cei care caută tăcerea,
Bucură-te, coroană a celor care îşi păstrează neatinsă fecioria,
Bucură-te, început şi sfârşit al desăvârşirii duhovniceşti,
Bucură-te, tezaur al revelaţiei divine,
Bucură-te, cunoscătoare a sfatului Sfintei Treimi,
Bucură-te, izvor al mântuirii bărbaţilor virtuoşi,
Bucură-te, înălţime neatinsă de minţile trufaşe,
Bucură-te, adăpost deschis pentru inimile umile,
Bucură-te, Preacurată, mai imaculată decât cerurile,
Bucură-te, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi serafimii,
Bucură-te, cea plină de veselie căreia arhanghelul ţi-a spus: „Bucură-te !”
Bucură-te, cea mângâiată care ai atins cu mâna pe Hristos cel înviat,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 11

Străduindu-ne cu mintea să aducem o cântare Mântuitorului, noi şi eu nevrednicul, Stăpână şi Doamnă, rămânem robii tăi; căci cine poate fi

vrednic să aducă imnuri lui Dumnezeu, al Cărui nume este ca mirul curat; de aceea Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 11

Ca o mare lumină – Răsăritul Cel de Sus – Fiul tău şi Dumnezeu a strălucit peste noi, cei ce locuim întru întuneric. Ci vino şi la noi, Fecioară. Tu eşti lumânare într-un sfeşnic, un copil purtător de lumină al Bisericii, care ne îndemni să-ţi aducem cântări ca acestea:
Bucură-te, zori ai Soarelui cunoaşterii,
Bucură-te, lăcaş al firii dumnezeieşti,
Bucură-te, lumina din care se ţese haina sfinţilor,
Bucură-te, torţă care înlături întunericul demonilor,
Bucură-te, luminarea minţilor nepricepute,
Bucură-te, lumină pentru inimile păcătoase,
Bucură-te, mâna cea dreaptă care ne scoţi pe noi din marea deşertăciunilor,
Bucură-te, Rază de lumină care călăuzeşti spre Împărăţie sufletele celor mântuiţi,
Bucură-te, fulger care-i faci să tresară pe cei nepocăiţi,
Bucură-te, luminătoarea conştiinţelor nepocăite,
Bucură-te, îmblânzirea Judecăţii lui Dumnezeu,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 12

Vrând să ne dea Harul Său, Dătătorul Vechiului Testament ne-a dăruit Testamentul cel Nou. Şi primind astfel Harul – nu prin lucrarea legii, ci prin credinţa cea adevărată şi aflând astfel mântuirea Îi cântăm Lui: Aliluia!

Icosul 12

Înălţăm imnuri Naşterii sfinte aşa cum Israel preamărea cu chimvale tabernacolul legii vechi care era doar umbra ta, Maică şi Fecioară,

adevăratul Tabernacol pe care noi, acum, te slăvim cu bărbăţie ca să auzi de la toţi spuneri ca acestea:
Bucură-te, cântec cântat de înălţimi,
Bucură-te, psalm răsunând jos,
Bucură-te, vrednică roabă a Unuia Dumnezeu,
Bucură-te, cea plăcută Sfintei Treimi pentru smerenia ta,
Bucură-te, cea care porţi în tine pe Cel Care a făcut veacurile,
Bucură-te, tron al Celui Care ţine universul în mâinile Sale,
Bucură-te, taină neînţeleasă a vârstelor şi a timpurilor,
Bucură-te, nădejde tare a popoarelor şi a neamurilor,
Bucură-te, adevărată bucurie a preoţilor cucernici,
Bucură-te, repede auzitoare a rugăciunilor din biserici şi din chilii,
Bucură-te, vas al milei ales de Dumnezeu,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputinţele noastre cu harul tău!

Condacul 13

O, Maică, Împărătească a Toate, care ai purtat pe Cuvântul Cel mai sfânt decât toţi sfinţii, primeşte această cântare a noastră, vindecă-ne de bolile de moarte şi scoate-ne din judecata ce va să vie peste noi cei ce-ţi cântăm: Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Acest Condac se repetă de trei ori, după care se citeşte Icosul 1 şi Condacul 1. Apoi se cântă Troparul şi se citesc Rugăciunile care urmează.

Tropar (Glas 4)

Stăpână şi Doamnă, prin dătătoarea de bucurie, preacinstită icoana ta "Împărătească a Toate", mântuieşte pe cei care cu fierbinţeală cer mila ta; slobozeşte-i din toate durerile pe cei care aleargă la tine, din toate necazurile scapă turma ta care cere de la tine mijlocirea ta.

Rugăciunea întâi către Maica Domului

Atotbună stăpână, sfântă Maică a lui Dumnezeu, Pantanassa, Împărătească a Toate nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu. Ci ca ceea ce eşti milostivă Maica Dumnezeului celui milostiv, spune numai un cuvânt şi se va tămădui sufletul meu şi trupul meu slăbit se va întări. Căci tu ai tărie putincioasă şi cuvântul tău este plin de putere, O, Împărătească a Toate. Adu-mi biruinţa, roagă-te pentru mine ca să măresc numele tău cel minunat totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Rugăciunea a doua către Maica Domului

O, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, Împărătească a Toate, auzi suspinările noastre cele pline de durere înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni. Întoarce-ţi privirea spre copiii tăi bolnavi de boli netămăduite, care cad înaintea sfintei tale icoane cu credinţă.

Şi precum pasărea îşi acoperă cuibul cu pui cu aripile, aşa acoperă-ne şi tu, Fecioară, cu omoforul tău cel vindecător. În acest loc în care nădejdea se subţiază, mila ta să fie nădejde neîndoielnică. Aici unde grijile amare ne copleşesc, dă-ne răbdare şi odihnă; unde chinul şi deznădejdea se cuibăresc în suflet, fă să răsară lumina necreată a lui Dumnezeu. Mângâie-i pe cei fricoşi, întăreşte-i pe cei slabi, varsă blândeţe şi lumină peste inimile amărâte. Vindecă poporul tău cel bolnav, atotmilostivă stăpână, binecuvântează minţile şi inimile doctorilor, ca să fie instrumentele Atotputernicului doctor - Iisus Hristos, Mântuitorul. Ne rugăm înaintea icoanei tale ca puterea ta să trăiască în noi, Stăpână şi Doamnă. Întinde mâinile tale pline de vindecări, Bucuria celor întristaţi, mângâierea celor îndureraţi, ca degrabă primind ajutorul tău cel minunat să lăudăm Treimea cea de viaţă Făcătoare şi nedespărţită,Tată, Fiu şi Duh Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin![69]

[69] http://saraca.orthodoxphotos.com/acatiste/acatistul_pantanassa.htm

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră”

După începutul obişnuit(vezi Acatistul Maicii Domnului Pantanassa):

Condacul 1:

Celei alese dintre toate neamurile, Stăpânei lumii, Fecioarei Născătoare de Dumnezeu, să-i aducem daruri de laude, că şi acum, precum mai înainte, pe cei căzuţi îi ridici, pe cei slabi îi întăreşti, pe bolnavi îi vindeci, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi izbăveşti, pe cei slabi în credinţă îi înţelepţeşti, celor mâhniţi le dai tărie să creadă în puterea plină de har a sfintelor Tale icoane, învăţându-i cu inima şi buzele pline de mulţumire şi de umilinţă să-Ţi cânte Ţie: Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Icosul 1:

Îngerii în ceruri cântă măreţia şi desăvârşirea Ta, o, Maică şi Fecioară, că pe Atotmilostivul Dumnezeu şi Mântuitorul ne-ai născut nouă, iar noi pe pământ îndrăznim cu buze păcătoase să-Ţi cântăm, slăvindu-Te, unele ca acestea:
Bucură-Te, neîncetată uimire a celor cereşti;
Bucură-Te, a pământenilor închinare cu multă bucurie;
Bucură-Te, gonirea răutăţii şi a întunericului duhovnicesc;
Bucură-Te, că îi umpli de pace şi dragoste pe cei ce vin la Tine;
Bucură-Te, că pentru miluirea noastră, a păcătoşilor, îl rogi pe Fiul Tău;
Bucură-Te, că izvorăşti nouă milă de la icoana Ta;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 2:

Văzând cu ochi duhovniceşti apropierea vremurilor luptei straşnice cu dreptmăritoarea credinţă, sfântul şi dreptul Ioan din Kronstadt a binecuvântat zugrăvirea sfintei Tale icoane, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ca sprijin şi ocrotire pentru toţi cei aflaţi în necazuri care, căzând şi cu nădejde de mântuire, cântă Fiului Tău şi Dumnezeului nostru: Aliluia!

Icosul 2:

Spre luminarea minţii omeneşti este această icoană că nu cu puterea noastră gonim pe vrăjmaşi, ci cu Atotputernicia lui Dumnezeu şi cu mijlocirea Maicii lui Dumnezeu care revarsă minuni de la sfintele Sale icoane, cântând Preaputernicei noastre Apărătoare:
Bucură-Te, grabnică întărire a neputincioşilor şi a celor ce cad;
Bucură-Te, scut de nădejde împotriva dracilor şi a oamenilor răi;
Bucură-Te, că ne înţelepţeşti în ceasul ispitei şi al nedumeririi;
Bucură-Te, găsirea căii adevărate pentru cei rătăciţi;
Bucură-Te, stârpirea eresurilor şi a dezbinărilor;
Bucură-Te, alungarea grabnică a întunericului necredinţei;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 3:

Puterea prigonitoare a păgânilor s-a ridicat asupra creştinilor, batjocorindu-le bisericile şi icoanele lor, dar, primind sfânta Ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, părintele Serafim din Varita, a păstrat-o pe ea. Că, alergând sub Acoperământul Împărătesei Cerurilor, călugării şi toţi dreptmăritorii creştini, întăriţi de ajutorul Dumnezeiesc, cu frică şi cu dragoste să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Mari şi nenumărate minuni având, Preasfânta Fecioară, prin sfânta Sa icoană, ajutorul Său revarsă tuturor celor ce aleargă cu credinţă, grăindu-i aşa:
Bucură-Te, Împărăteasa Cerului şi a pământului;
Bucură-Te, Maica Domnului celui Preaînalt;
Bucură-Te, că izvorăşti bogăţie de minuni;
Bucură-Te, că descoperi fărădelegea luptei împotriva lui Dumnezeu;
Bucură-Te, auzirea grabnică a rugătorilor credincioşi;
Bucură-Te, pacea sufletelor tulburate;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 4:

Furtuna nelegiuită a prigoanei asupra dreptmăritoarei credinţe a trecut, pângărind sfinţeniile, şi prin îngăduinţa lui Dumnezeu au venit vrăjmaşii asupra creştinilor ca prin necazuri să se cureţe şi cu lacrimi să se spele şi, înţelepţindu-se, să se pocăiască, iar, pocăindu-se, să strige Mântuitorului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Cunoscând scârbele omeneşti, părintele Serafim, a înfăptuit în chilia sa nevoinţa cuviosului Serafim din Sarov, strigând cu osârdie zi şi noapte în faţa icoanei Născătoarei de Dumnezeu:
Bucură-Te, că pe păcătoşi îi pregăteşti de pocăinţă;
Bucură-Te, că nu îi goneşti pe cei ce se pocăiesc;
Bucură-Te, că pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru îl milostiveşti;
Bucură-Te, că scârba noastră în bucurie o prefaci;
Bucură-Te, că de duşmanii văzuşi şi nevăzuţi ne izbăveşti;
Bucură-Te, că ne mântuieşti de moartea cea fără de veste;

Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 5:

Văzând harul revărsat de Dumnezeu prin sfânta icoana a Maicii Domnului, au început sa vină în Varita credincioşii care, primind tămăduiri trupeşti şi sufleteşti, cu veselie au cântat Fiului Preasfintei, Preacuratei, Prea-binecuvântatei: Aliluia!

Icosul 5:

Primind de la Fiul Tău şi Dumnezeul nostru puterea plină de har a vindecării şi ajutorării, Preabună Maică, cu dărnicie o trimiţi tuturor celor ce vin la Tine şi-Ţi grăiesc aşa:
Bucură-Te, învierea pruncului răposat;
Bucură-Te, tămăduirea bolilor nevindecabile;
Bucură-Te, sănătatea trupurilor noastre;
Bucură-Te, mântuirea sufletelor noastre;
Bucură-Te, slobozirea noastră din lanţurile păcatelor;
Bucură-Te, înălţare la viaţa cea de sus;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 6:

Propovăduind grabnica sa plecare din această vale a plângerii plină de necazuri şi zbucium, stareţul a prezis noul loc al aflării sfintei Tale icoane, Născătoare de Dumnezeu, unde vor striga cu dragoste

Atotmilostivului Dumnezeu în Treime slăvit: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucind bucurie egumenei mâhnite că a primit vechea Mănăstire a Sfântului Gheorghe zăcând în ruine şi nu are puteri să o înnoiască, i-ai dăruit ei mare milă, arătându-i preaminunată icoana Ta sfântă ca să-i cânte cu dragoste şi cu frică unele ca acestea:
Bucură-te, că nici o dată nu ne lipseşti pe noi de dragostea Ta de Maică;
Bucură-Te, că pe cei ce Te iubesc pe Tine îi acoperi cu Dumnezeiască dragoste;
Bucură-Te, că îndrepţi grabnic neorânduielile mării vieţii;
Bucură-Te, Eu sunt cu voi - celor ce vin la Tine le vesteşti;
Bucură-Te, Şi nimenea împotriva voastră - ne îmbărbătezi;
Bucură-Te, că pe cei aflaţi în mâhnire şi durere nu îi părăseşti;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 7:

Oamenii cei râvnitori de mântuire au primit icoana ca pe Însăşi Împărăteasa Cerurilor, care a venit împreună cu sfinţii apostoli Ioan şi Iacob în locaşul Sfântului Gheorghe la sărbătoarea Laudei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi cu umilinţă au cântat Domnului: Aliluia!

Icosul 7:

O nouă faptă a milei ne-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, prin icoana Ta făcătoare de minuni, ajutând tuturor celor ce cu credinţă cad la ea şi Te cheamă cu bucurie aşa:
Bucură-Te, că pe Fiul Tău şi Dumnezeu îl rogi pentru noi;
Bucură-Te, că pe păcătoşii ce se pocăiesc îi iubeşti mult;
Bucură-Te, că pedepseşti cu asprime pe vrăjmaşii lui Dumnezeu;

Bucură-Te, că pe fiii nesupunerii îi înţelepţeşti neaşteptat;
Bucură-Te, că goneşti hoardele drăceşti de la Sfânta Rusie;
Bucură-Te, apărătoarea fiilor Tăi iubitori de Dumnezeu;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 8:

Minune străină văzând a purtării de grijă pentru Mănăstirea Sfântul Gheorghe, atât pe muncitorii şi nevoitorii ei, cât şi pe cei ce vin la rugăciune aici i-ai primit, întărindu-i în nevoinţele călugăreşti, izbăvindu-i de nevoi şi necazuri şi pe toţi învăţându-i să cânte Celui ce ne mântuieşte prin Tine, lui Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Fost-a spre înţelepţire tuturor aspra pedepsire a călugăriţei ce se pregătea să fugă tainic din locaşul sfânt, iar când s-a pocăit a câştigat mila Ta, ca toţi să înţeleagă că în ceasul încercărilor grele să alerge în grabă la sfânta Ta icoană şi cu umilinţă să Te cheme aşa:
Bucură-Te, curmarea faptelor necugetate;
Bucură-Te, Ajutătoarea celor ce vor să secere mântuirea;
Bucură-Te, că îi întăreşti pe cei ce se nevoiesc în călugărie;
Bucură-Te, grabnică ridicare a celor căzuţi;
Bucură-Te, Mijlocitoarea mântuirii noastre;
Bucură-Te, pavăza şi ajutorul nostru în faptele bune;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 9:

Toată făptura Te laudă pe Tine, Doamne. De Tine, Ziditorul, Izbăvitorul, Împăratul şi viitorul Judecător ne bucurăm că ne-ai dăruit-o

pe Maica Ta; adăpost de nădejde şi scut celor ce-Ţi strigă Ţie, Adevăratului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei multvorbitori pot numai să se minuneze când aud glasul lui Dumnezeu şi al Maicii Domnului : „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră". Noi, însă, predându-ne voii sfinte şi desăvârşite a Domnului, Te cinstim pe Tine, Preacurată:
Bucură-Te, Maică Bună a Bunului Împărat;
Bucură-Te, că Te nevoieşti să aduni oile lui Hristos;
Bucură-Te, Apărătoarea orfanilor şi a străinilor;
Bucură-Te, Acoperitoarea tuturor necăjiţilor;
Bucură-Te, dulceaţă izvorâtoare de miere tuturor celor ce se roagă;
Bucură-Te, Dătătoarea darurilor şi a veşnicelor bunătăţi;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 10:

Vrând să mântuieşti lumea, minunea cea negrăită a aflării Sfintei Tale icoane, Stăpână, s-a vestit în toate oraşele şi satele, că, văzându-Te pe Tine venind în mărire şi slavă, să strige lui Dumnezeu celui în Treime slăvit: Aliluia!

Icosul 10:

Zid eşti şi curăţie de nedescris, milă nemăsurată şi nebiruită biruinţă, Pruncă de Dumnezeu aleasă, caută spre noi cei ce cu smerenie ne rugăm întotdeauna în faţa icoanei Tale şi-Ţi cântăm Ţie, celei pline de har aşa:
Bucură-Te, izvor nesecat de milă;
Bucură-Te, că tuturor le potoleşti setea duhovnicească;
Bucură-Te, Mijlocitoare plină de îndurare pentru noi păcătoşii;
Bucură-Te, Rugătoare neîncetată lui Hristos pentru noi;

Bucură-Te, adăpostul şi nădejdea noastră de mântuire;
Bucură-Te, milostivă mijlocitoare pentru noi în faţa lui Dumnezeu;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 11:

Cântare de mulţumire aducem Ţie, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, păcătoşii şi netrebnicii robii Tăi, că Tu îi aperi pe toţi cei ce vin la Tine şi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie dătătoare de lumină, având-Te pe Tine, Preasfânta Maică şi Fecioară, ne luminezi pe noi cu lumina Fiului Tău ăi ne-ai dăruit nouă icoana Ta purtătoare de biruinţă, ca să nu ne poticnim în noaptea vremurilor de pe urmă, ci, ocrotiţi de Tine, să lucrăm lui Dumnezeu în lumina Lui, nădăjduind de la Tine acestea:
Bucură-Te, vindecarea ranelor noastre din păcate;
Bucură-Te, Călăuză în Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-Te, că ai purtat în braţe pe Cel ce poartă toate;
Bucură-Te, Poartă de Aur a Împărăţiei Cereşti;
Bucură-Te, că ne luminezi cu lumina Fiului Tău;
Bucură-Te, că ne îndulcim, privind Sfânta Ta icoană;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 12:

Vrând să dai har oamenilor Tăi, ne-ai dăruit nouă, Stăpână, icoana Ta şi cu ea făgăduinţa „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" pe care nimeni dintre duşmanii noştri nu o va putea încălca vreo dată. Că fiind

ocrotiţi de atâta milă Dumnezeiască să cântăm Atotmilostivului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând minunile Tale, Atotputernică Stăpână, Te ştim pe Tine, Apărătoare caldă şi plină de dragoste că cei ce aleargă la Tine să nu rămână ru-
şinaţi, ci, apăraţi întotdeauna de Tine, să-Ţi cânte unele ca acestea:
Bucură-Te, Bucuria celor ce se afla in scârbe;
Bucură-Te, îngrădire a celor ce nădăjduiesc în Dumnezeu;
Bucură-Te, că de Tine tremură duşmanii noştri;
Bucură-Te, că cei ce au icoana Ta saltă de bucurie;
Bucură-Te, că îi proslăveşti pe cei ce Te slăvesc pe Tine;
Bucură-Te, că ţara noastră şi pe toţi creştinii cu tărie îi ocroteşti;
Bucură-Te, Maica noastră cerească, care cu cuvintele Tale „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" dăruieşti putere plină de har sufletelor noastre!

Condacul 13:

O, Preasfântă, Preacurată, Prea-binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară Maria, Multmilostivă Maică a lui Dumnezeu şi a oamenilor, caută spre sufletele noastre îndurerate şi Te milostiveşte Preacurată, înalţă puternica Ta rugăciune către dreptul Judecător ca să ne milu-iască pre noi, păcătoşii. Caută spre noi Atotcântată Născătoare de Dumnezeu, străluceşte iluminare inimilor noastre întunecate şi luminează turma Ta, Preacurată, că mântuiţi prin Tine, cu bucurie să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Acest Condac se repetă de trei ori, după care se citeşte Icosul 1 şi Condacul 1. Apoi se citesc Rugăciunile care urmează.

Rugăciune către Maica Domnului

O, Preabună Apărătoare a neamului creştinesc, Maica Celui ce ţine toate cu dreapta Sa, a lui Hristos Dumnezeul nostru! Revarsă asupra noastră milele şi darurile Lui ca să nu ne înfricoşăm noi de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, că celor ce nădăjduiesc spre Tine ai zis: „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră".

Păzeşte adevărata şi sfânta noastră Dreptmăritoare Biserică şi locaşul acesta de dezbinări şi eresuri şi pune început de pocăinţă poporului nostru. Întoarce Sfânta Rusie şi ţara noastră pe calea de Domnul dăruită a credinţei nevătămate, ca să se umple de tămâia rugăciunilor şi să înflorească precum crinul; ca să trăim în bunăcuviinţă şi curăţenie, păziţi de Tine fiind întotdeauna de ispitirile lui antihrist, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, de cutremur, de foc, de foame şi de molimă; de moarte năprasnică, de robiile şi dezbinările din familie; viaţa călugărească o întăreşte şi ne mântuieşte pre noi, Preacurată, că spre Tine nădăjduim după cuvântul Tău: „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră".

Roagă-Te pentru noi, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, Domnului Dumnezeului nostru, Celui ce ne miluieşte şi ne mântuieşte pre noi ca să nu ne lipsească pre noi de apărare şi să ne învrednicească a fi părtaşi Împărăţiei Sale, precum El Însuşi a zis: „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră". Că Lui i se cuvine toată slava, stăpânirea, cinstea şi închinăciunea - Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.[70]

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Sporitoarea minţii"

După începutul obişnuit(vezi Acatistul Maicii Domnului Pantanassa):

Condacul 1:

[70] http://www.ortodoxia.md/video/3636-acatistul-preasfintei-stpanei-noastre-nsctoare-de-dumnezeu-in-cinstea-icoanei-qeu-sunt-cu-voi-i-nimeni-impotriva-voastrq-

Celei alese dintre toate neamurile, Maicii Domnului, Împărătesei Cerului şi a Pământului, Care dăruieşte vindecare duhovnicească întregii lumi, cântare de mulţumire Îi aducem pentru Dumnezeiasca comoară pe care ne-a dăruit-o, icoana Ei făcătoare de minuni numită Sporirea minţii. Cu bucurie slăvim şi cu dragoste glăsuim: Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Icosul 1:

Îngerul a strigat: Bucură-Te! - iar Preacurata auzind Buna Vestire a Arhanghelului, în smerenia inimii Ei, aşa ia răspuns: Iată roaba Domnului, fie Mie după cuvântul tău! Atunci Dumnezeu Cuvântul în pântecele Ei S-a întrupat. Noi păcătoşii pe Maica Domnului cu evlavie O cinstim, aşa cum Îngerul ne-a învăţat şi cu smerenie Îi spunem:
Bucură-Te Cea Binecuvântată între femei, că pe Tine Te fericesc toate neamurile!
Bucură-Te Cea adumbrită de Puterea Celui Preaînalt şi sfinţită de Duhul Sfânt!
Bucură-Te că ai născut pe Mântuitorul lumii!
Bucură-Te Maica Luminii, Cea care îi luminezi pe toţi!
Bucură-Te Împărăteasa Cerului şi a Pământului!
Bucură-Te că ai aflat Har de la Domnul Iisus!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 2:

Văzându-l Preacurată, pe binevestitorul evanghelicelor taine, pe Apostolul Luca, l-ai binecuvântat să picteze chipul Tău preacurat. Privind la acesta ai grăit: Cu acest chip zugrăvit vor fi Harul Meu şi puterea! Întreaga lume creştină ai împodobit cu sfintele Tale icoane. Cu evlavie ne închinăm şi, mulţumindu-I Lui Dumnezeu pentru Tine, Îi cântăm. Aliluia!

Icosul 2:

Fecioară Preacurată, tuturor credincioşilor ai binevoit a le descoperi că în lume lucrează Voia Lui Dumnezeu, bună, bineplăcută şi desăvârşită, care depăşeşte orice minte. Născătoare de Dumnezeu, Atotlăudată, caută spre noi şi cu lumina adevărului luminează-ne, mângâie-ne ca o Maică şi pe calea cea dreaptă călăuzeşte-ne, că astfel ne rugăm Ţie:
Bucură-Te, că ai născut pe Hristos, Puterea şi Înţelepciunea Lui Dumnezeu!
Bucură-Te, că pe Dumnezeu L-ai unit cu omul!
Bucură-Te, că luminezi sufletele noastre cu lumina minţii!
Bucură-Te, că dăruieşti Har sfintelor Tale icoane şi vindecări întregii lumi!
Bucură-Te, că ridici la Cer minţile şi inimile noastre!
Bucură-Te, că împreună cu Fiul Tău - Dumnezeu, împărăţeşti de-a pururi!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 3:

Nişte creştini evlavioşi au mutat din cetatea Nazaretului în Italia - în oraşul Loreto, casa unde Preacurata Fecioară S-a născut şi a primit Binevestirea Arhanghelului. În catul de sus al casei sfinte se păstrează icoana Născătoarei de Dumnezeu, făurită din lemn, pe care Puterile Îngereşti nevăzut o înconjoară şi o cinstesc cu cucernicie, cântându-I cu bucurie Lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Maică Milostivă eşti pentru creştinii din toate colţurile lumii. În Casa Ta sosesc neamuri felurite din multe ţări şi în faţa icoanei Tale îşi mărturisesc păcatele. De la răsărit şi până la apus icoana Ta este slăvită şi credincioşii vindecaţi de boli, de dureri şi de necazuri Îţi aduc mulţumire**:**

Bucură-Te, casă pe care Înţelepciunea Lui Dumnezeu Şi-a zidit-o Sieşi!
Bucură-Te, că prin naşterea Ta ai luminat casa Lui Dumnezeu!
Bucură-Te, scară pe care de la Pământ la Cer ne suim!
Bucură-Te, că ne închinăm cu credinţă Preacuratului Tău Chip zugrăvit!
Bucură-Te, că săvârşeşti semne minunate prin icoanele Tale!
Bucură-Te, Puternică Apărătoare a neamului creştinesc şi Acoperământ al întregii lumi!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 4:

Preacurata Născătoare s-a arătat unui zugrav cu mintea tulburată şi i-a spus să-I picteze icoana care sfinţeşte casa Ei din oraşul Loreto. Zugravul împlinind porunca s-a vindecat. Din acea zi, au numit icoana pictată Sporirea minţii şi în faţa ei au cântat laudă Lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Creştinii din Rusia auzind că Maica Domnului, spre bucuria lor, le dă icoana Sa făcătoare de minuni numită Sporirea minţii, şi-au împodobit bisericile şi casele lor cu aceasta imagine a Preacuratei şi cu credinţă se apropiau şi Îi cântau Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu aşa:

Bucură-Te, că tămăduieşti grabnic durerile sufleteşti şi trupeşti cu icoana Ta!
Bucură-Te, că îi izbăveşti de toate necazurile, pe iubitorii şi cinstitorii icoanei Tale!
Bucură-Te, că pătrunzi în chip nevăzut, în casele noastre, împreună cu sfintele Tale icoane!3

Bucură-Te, că îi primeşti în puternicele Tale braţe pe cei părăsiţi de doctori!
Bucură-Te, Vindecătoarea celor care şi-au rătăcit minţile, din pricina bolii!
Bucură-Te, nădejdea celor fără de nădejde, luminarea cugetelor noastre!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 5:

Icoana Maicii Domnului îi luminează cu lumina cunoştinţei Dumnezeieşti pe cei aflaţi în întunericul neştiinţei, limpezeşte mintea cea întunecată de păcate, îi îndrumă pe calea Poruncilor Mântuitorului pe cei rătăciţi; iar noi, Domnului spre mulţumire Îi cântăm: Aliluia!

Icosul 5:

Văzând comoara Dumnezeiască, icoana minunată a Maicii Domnului, să alergăm către aceasta cu sârguinţă, ca să primim vindecare în neputinţe, mângâiere în mâhniri, izbăvire în necazuri şi cu bucurie să-I cântăm Apărătoarei noastre:
Bucură-Te, că prin Tine a strălucit în întuneric Soarele Dreptăţii - Dumnezeul nostru!
Bucură-Te, Maică a luminii minţii, Care ai luminat întreaga lume cu Harul Tău!
Bucură-Te, că ne înţelepţeşti cu Harul Tău şi aprinzi flacăra credinţei!
Bucură-Te, izvorul sfinţeniei!
Bucură-Te, puternica noastră Apărătoare de necazuri şi de urgii!
Bucură-Te, făclie neostoită a iubirii Dumnezeieşti!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 6:

Întreaga lume propovăduieşte milostivirea Ta, o, Maică a Domnului nostru! Icoana Sporirea minţii cu raze de minuni străluceşte, luminând sufletele noastre cu lumina Harului Dumnezeiesc şi ne îndeamnă să Îi cântăm Lui Dumnezeu, Celui ce Te-a proslăvit: Aliluia!

Icosul 6:

În cinstea Ta Preacurată, icoana străluceşte lumina mântuirii celor rătăciţi în bezna păcatelor şi a patimilor! Toţi cei care se roagă cu credinţă şi cu evlavie în faţa ei primesc grabnic ajutor. Întunecimea minţilor noastre risipeşte-o cu lumina Ta, Atotlăudată, şi dă-le să vadă lumina cea adevărată tuturor celor care cu dragoste Îţi spun aşa:
Bucură-Te, Stea neapusă că ai adus în lume Soarele Dreptăţii!
Bucură-Te, Maica Luminii celei Adevărate, Care luminează sufletele credincioşilor!
Bucură-Te, Povăţuitoarea învăţăturii celei pline de Har!
Bucură-Te, că luminezi mintea noastră tulbure cu luminosul Tău Acoperământ!
Bucură-Te, că ne izbăveşti de întuneric şi de veşnicele cazne!
Bucură-Te, că ne slobozeşti de cursele vrăşmaşilor!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 7:

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, Preamilostivul Dumnezeu şi Ziditorul nostru i-a dăruit Maicii Sale pentru noi icoana Sporirea minţii, pentru ca toţi cei care cu credinţă se roagă în faţa ei, să primească Puterea Cuvântului, minte şi înţelepciune şi în liniştea cugetului lor să-I cânte Domnului şi Împăratului nostru: Aliluia!

Icosul 7:

Prin sfânta Ta icoană descoperi credincioşilor, Maică a Lui Dumnezeu, noi şi preaslăvite minuni. Cu Puterea Harului Lui Hristos îi luminezi pe cei cu mintea tulburată, ne fereşti de nebunie, întremezi slăbiciunile şi tuturor celor care aleargă la tămăduitoarea Ta icoană le dăruieşti grabnică vindecare, îndemnându-i să-Ţi cânte:

Bucură-Te, că ne scoţi din adâncul neştiinţei şi luminezi mintea multora!
Bucură-Te, că dăruieşti cuvântul înţelepciunii celor care îl cer!
Bucură-Te, că întregeşti minţile celor fără de minte!
Bucură-Te, că ne înalţi mintea spre Dumnezeu!
Bucură-Te, că aduci rugăciunile binecredincioşilor spre Fiul Tău, Dumnezeu!
Bucură-Te, că neîncetat pentru noi toţi Te rogi Atotţiitorului!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 8:

Nespus este să priveşti la icoana Ta pictată pe lemn, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Cu puterea Ta Dumnezeiască risipeşti duhurile întunericului şi dăruieşti minte celor cu greutate la învăţătură. Noi păcătoşii cu lacrimi Te rugăm să ne izbăveşti de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi, ca întotdeauna să-I cântăm Domnului şi Mântuitorului nostru: Aliluia!

Icosul 8:

Ca nişte aştri luminaţi de Dumnezeu sunt icoanele Tale făcătoare de minuni, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, printre care şi icoana Sporirea minţii, care cu Har străluceşte şi inimile noastre îngheţate le încălzeşte cu semnele milostivirii Tale faţă de noi păcătoşii. Pentru aceasta în faţa chipului Tău sfânt ne plecăm genunchii şi Îţi spunem, Preacurată, aşa:

Bucură-Te, că prefaci necazurile noastre în bucurii!
Bucură-Te, Ocrotitorea şi Călăuzitoarea preaînţeleaptă a tinereţii!
Bucură-Te, că dăruieşti minte copiilor cu dificultăţi la învăţătură!

Bucură-Te, că strici cursele vrăjmaşilor!
Bucură-Te, Vindecătoarea celor stăpâniţi de întunecarea minţii!
Bucură-Te, că Harul icoanei Tale alungă demonii!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 9:

Toţi Îngerii Îţi slujesc cu evlavie, Crăiasă a Cerului şi a Pământului! Neamul omenesc Îţi aduce laudă şi cinsteşte icoana Ta, pe care ne-ai dăruit-o spre bucurie şi mângâiere. Învaţă-ne, Preabună, cu vrednicie să Te slăvim şi Mântuitorului lumii, Celui din Tine născut să-I cântăm:Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii nu cunosc taina Ta de slujire a neamului creştinesc, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nici nu pot înţelege puterea minunată izvorâtă de la icoanele Tale, pentru toată trebuinţa sufletească şi trupească a oamenilor. Iar noi, creştinii drept slăvitori, cu lacrimi de bucurie în ochi în faţa sfintei Tale icoane stând, Te slăvim, Fecioară plină de Har:
Bucură-Te, Cea căreia i se închină Arhanghelii!
Bucură-Te, Cea căreia îi aduc laudă Heruvimii şi Serafimii!
Bucură-Te, podoaba strălucitoare a Bisericii cereşti şi pământeşti!
Bucură-Te, că eşti cinstită de Puterile Cereşti şi de Oştirile Îngereşti!
Bucură-Te, că tot Pământul îl îmbrăţişezi cu lumina sufletului Tău!
Bucură-Te, că pe toţi ne-ai înfiat în faţa Crucii Fiului Tău!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi

Condacul 10:

Dorind să mântuiască lumea de nebunie şi de amăgirea vrăjmaşului, Domnul Cel Iubitor de oameni ne-a dăruit minunata icoană a Ta, Născătoare de Dumnezeu. În faţa ei se tămăduiesc cei tulburaţi la minte,

se izbăvesc cei chinuiţi de demoni, suferinzii dobândesc mângâiere şi bucurie. Pentru aceasta slăvindu-L pe Dumnezeu să-I cântăm cântare de mulţumire: Aliluia!

Icosul 10:

Zid nebiruit şi Acoperământ fii nouă, Preacurată, împotriva năvălirii vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, ocrotindu-ne de orice boală şi năpastă! Cu credinţă căzând la icoana Ta, Sporirea minţii, pentru Ajutor Haric şi tămăduirea tuturor neputinţelor trupeşti şi sufleteşti, cu bucurie Îţi spunem aşa:
Bucură-Te, Păzitoarea noastră de căile pierzării!
Bucură-Te, Izgonitoarea duhului bolii şi al leneviei!
Bucură-Te, dobândirea duhului înţelepciunii şi al puterii!
Bucură-Te, că îi ruşinezi pe vrăjmaşi cu Puterea Lui Dumnezeu!
Bucură-Te, că dăruieşti sănătate demonizaţilor!
Bucură-Te, că păcatele noastre le curăţeşti cu lacrimile Tale!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 11:

Cântare de mulţumire Îţi aducem în faţa preacinstitului Tău chip, Preacurată, pentru negrăita Ta milostivire către noi şi ne rugăm Ţie, păzeşte minţile şi inimile noastre de învăţături stricătoare, de necredinţă, de superstiţii, apără ţara noastră de răul iscat de potrivnicii credinţei şi învredniceşte-ne cu inima curată să-L slăvim pe Ziditorul nostru, cântându-I cântarea: Aliluia!

Icosul 11:

Ca o făclie purtătoare de lumină este icoana Ta, Maică a Domnului! Te rugăm luminează Pământul cu strălucirea minunilor Tale, îndrumându-ne pe calea mântuirii şi aprinde inimile noastre cu dragoste către Tine,

Preacurată, iar noi cunoscând puterea Harului Tău, cu bucurie Te Preaslăvim:
Bucură-Te, că descoperi credincioşilor ascunsele taine Dumnezeieşti!
Bucură-Te, fulger ce luminezi sufletele!
Bucură-Te, că ruşinezi înţelepciunea deşartă a veacului acestuia!
Bucură-Te, că ne dăruieşti în inimă gândul cel bun în ceasul descumpănirii!
Bucură-Te, descoperirea înţelepciunii şi bunătăţii Lui Dumnezeu!
Bucură-Te, frumuseţea lumii de Sus!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 12:

O, Preabună, cere pentru noi Harul Dumnezeiesc de la Fiul Tău şi Dumnezeu şi întinde-ne o mână de ajutor, ca să nu murim nepocăiţi. Încălzeşte-ne cu iubirea Ta, smereşte-ne, curăţeşte minţile noastre de gândurile păcătoase, luminează inimile noastre ca să vadă calea mântuirii şi învredniceşte-ne ca încă din viaţa aceasta să-i cântăm Ziditorului şi Făcătorului nostru: Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Icosul 12:

Cântând minunile săvârşite prin icoana Ta, Te lăudăm, Te slăvim pe Tine Cea cu adevărat mai cinstită decât
Heruvimii şi mai slăvită decât Serafimii. Trimite-ne Harul Tău şi izbăveşte de tot necazul şi ispitele
vrăjmaşilor pe cei care Te laudă ca pe Apărătoarea şi Ocrotitoarea noastră, aşa:
Bucură-Te, că mântuieşti întreaga lume cu rugăciunile Tale!
Bucură-Te, Maica Luminii, Care îi luminezi pe toţi cu lumina curăţiei Tale!
Bucură-Te, că ai binecuvântat tot Pământul cu icoanele Tale făcătoare de minuni!

Bucură-Te, că bucurie Haric verşi în inimile iubitorilor de Dumnezeu!
Bucură-Te, că deschizi uşile milostivirii Dumnezeieşti, cu mijlocirea Ta!
Bucură-Te, că ne ajuţi să dobândim darurile Sfântului Duh!
Bucură-Te Crăiasă Preamilostivă, că dăruieşti minte şi înţelepciune credincioşilor Tăi!

Condacul 13:

Maica Părintelui Înţelepciunii, Atotlăudată, Tu eşti lumina mâhniţilor, sporirea minţii şi bucuria inimilor noastre. Auzi-ne şi primeşte rugăciunea noastră, a păcătoşilor, înţelepţeşte-ne şi povăţuieşte-ne să cântăm şi să ne rugăm în faţa icoanei Tale! Roagă-Te pentru noi, nevrednicii robii Tăi, care Te slăvim şi Fiului Tău şi Dumnezeu mulţumindu-I Îi cântăm: Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori.Apoi se zic iarăşi Icosul şi Condacul 1 şi rugăciunea:

Rugăciune către Maica Domnului pentru sporirea minţii

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, casă pe care Înţelepciunea Lui Dumnezeu Sieşi Şi-a zidit-o, dătătoarea darurilor duhovniceşti, primeşte această cântare de rugăciune de la noi, robii Tăi, care cu credinţă şi cu smerenie ne închinăm în faţa Preacinstitei Tale icoane. Înduplecă-L pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru să le dea mai marilor noştri înţelepciune şi putere, judecătorilor - dreptate şi necăutare la faţa omului, păstorilor - înţelepciune duhovnicească, râvnă şi bună pază a sufletelor noastre, învăţătorilor - smerită înţelepciune, fiilor - ascultare şi nouă tuturor duhul chibzuinţei, al evlaviei, al smereniei, al blândeţii, al răbdării, al curăţiei şi al adevărului. Maică Prealăudată, Te rugăm dă-ne bună sporire a minţii! Împacă-i pe cei aflaţi în vrajbă şi în dezbinare şi pune între ei o legătură de iubire nedespărţită! Pe cei rătăciţi întoarce-i spre lumina adevărului Lui Hristos şi povăţuieşte-i cu frica de Dumnezeu la înfrânare! Dă-le cuvântul înţelepciunii şi cunoştinţe folositoare de suflet celor care le cer! Luminează-ne cu bucuria cea nepieritoare!

Văzând faptele minunate şi preachibzuita înţelepciune a Lui Dumnezeu în lume şi în viaţa noastră, să ne înstrăinăm de deşertăciunea pământească şi de grijile lumeşti şi să ne ridicăm minţile şi inimile spre Cer! Îţi mulţumim pentru sănătate şi tot ajutorul Tău sfânt Maică Multmilostivă şi Te dorim în inimile noastre! Slavă Ţie Doamne, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie! Amin![71]

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Grabnic Ajutătoare"

După începutul obişnuit(vezi Acatistul Maicii Domnului Pantanassa):

Condacul 1:

Celei alese din toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu şi Împărătesei, care ia aminte şi degrab ascultă rugăciunile celor smeriţi şi care varsă râuri de tămăduiri prin icoana Sa cea Sfântă, peste sufletele credincioşilor, îi aducem cântare şi mulţumire iar tu, Apărătoarea noastră cea atotmilostivă, pleacă-te cu bunăvoinţă la glasurile noastre de laudă şi din toate nevoile ne slobozeşte pe noi, cei care te chemăm: Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Icosul 1:

Mulţimile îngerilor îţi slujesc cu evlavie şi toate puterile cereşti cu netăcute glasuri te fericesc, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Ceea ce ai născut pe împăratul îngerilor, pe Hristos Dumnezeu, iar noi, păcătoşii, îndrăznim să-i urmărim şi neputând să te lăudăm cu vrednicie, cu cuget smerit cântăm aşa:

[71] http://sfvasilebz.ro/Acatistul_Sporirea_mintii.pdf

Bucură-te, sălăşluirea Dumnezeirii celei neapropiate;
Bucură-te, mirarea neîncetată a îngerilor;
Bucură-te, masă sfântă care ne hrăneşti pe noi cu Pâinea vieţii;
Bucură-te, măslin cu rod bun, care ne ungi inimile cu untdelemnul milei;
Bucură-te, comoara neîmpuţinată a darurilor harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, din care pururea curg râuri de tămăduiri;
Bucură-te, mângâietoarea celor întristaţi;
Bucură-te, ajutătoare a celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, vindecătoarea celor bolnavi;
Bucură-te, întărirea celor slăbănogi;
Bucură-te, slobozirea celor robiţi;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 2:

Văzând milostivire a ta cea neurmată, Stăpână, şi multele tale minuni ce pururea se arată prin Sfânta ta Icoană cu care ca şi cu nişte stele de Dumnezeu luminate, toată lumea o ai înfrumuseţat, te mărim pe tine Ceea ce ai mărit tot neamul nostru cu bunăvoinţa ta şi cu dragoste ne închinăm prea curatului tău chip, cântând Fiului tău, Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Descoperind cerească înţelegere, Născătoare de Dumnezeu, ai binevoit ca în grădina ta cea pământească, în Sfântul Munte al Athosului cu multe minuni să preaslăveşti icoana ta, pe care, cu glas dumnezeiesc ce din ea s-a auzit, singură ai numit-o “Grabnică ascultătoare”. Iar noi toţi cunoscând milostivirea ta cea mare să-ţi cântăm ţie:

Bucură-te, Maica noastră milostivă tuturor, în Hristos;
Bucură-te, locuinţa Duhului Sfânt;
Bucură-te, dragostea lui Dumnezeu spre oameni arătată;
Bucură-te, înălţarea neamului omenesc;
Bucură-te, palat luminos al cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfânta Sfintelor cea mult cântată;
Bucură-te, Ceea ce ai născut pe Mielul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, Ceea ce ne-ai crescut nouă pomul vieţii;
Bucură-te, hrana cea nepieritoare din chivotul cel cu totul din aur;
Bucură-te, Ceea ce ai hrănit pe Cel ce hrăneşte toată zidirea;
Bucură-te, prin care noi toţi nădăjduim să ne mântuim;
Bucură-te, prin ale cărei rugăciuni aşteptăm să primim moştenirea cea cerească;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 3:

Lucrând cu putere dumnezeiască, trapezarul Nil, care umbla fără evlavie în faţa icoanei tale din Mănăstirea Dochiar, cu orbirea şi cu slăbănogirea trupului l-ai pedepsit, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ca să nu mai îndrăznească să ocărască prea curatul chip, pe care l-ai dăruit cu milostivire, ca pe un zălog de evlavie, întregului munte al Athosului, ca toţi cei care locuiesc aici, cu glasuri preacuvioase să cânte lui Dumnezeu-Cuvântul Cel ce S-a născut din tine: Aliluia!

Icosul 3:

Având mare dragoste pentru oamenii răscumpăraţi prin sângele Fiului tău şi Dumnezeu, Stăpână preabună, pocăinţa trapezarului Nil cu miloslivire ai primit-o şi i-ai dăruit tămăduire de orbirea şi slăbănogirea

lui, ca să slujească neîncetat şi să-ţi aducă rugăciuni netăcute în faţa mult-tămăduitoarei tale icoane, zicând acestea:
Bucură-te, sfânta zămislire a lui Ioachim şi a Anei;
Bucură-te, Ceea ce prin naşterea ta, capul şarpelui l-ai zdrobit;
Bucură-te, Ceea ce eşti binecuvântată între femei;
Bucură-te, Ceea ce ai născut fără ardere pe Mântuitorul sufletelor noastre;
Bucură-te, Ceea ce fecioria şi nasterea le-ai unit în chip minunat;
Bucură-te, Ceea ce în amândouă neprihănită te-ai păstrat;
Bucură-te, Ceea ce eşti minunea întregii lumi;
Bucură-te, Ceea ce eşti mirarea tuturor neamurilor pământului;
Bucură-te, Ceea ce eşti îndreptarea celor ce păcătuiesc;
Bucură-te, Ceea ce eşti întărirea în fapte bune a celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, Ceea ce fără de răutate pedepseşti;
Bucură-te, Ceea ce ne dăruieşti înţelepciune cu inimă bună;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 4:

Fugind de furtuna vieţii şi adăpostindu-se în limanul liniştit de mântuire din muntele Athos, cei ce aleargă la tine dobândesc aici mângâiere plină de dar şi ajutor dumnezeiesc de la sfânta ta Icoană, Născătoare de Dumnezeu, Ceea ce străluceşti dintr-însă raze de minuni şi râu de milostivire reverşi cu neîmpuţinare. Pentru aceasta toţi cei ce doresc ca în pustietatea Athosului să dobândească mântuire, mărind îndurările tale de Maică, Îi cântă cu mulţumire lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind glasul dumnezeiesc din Sfânta ta Icoană, trapezarul Nil te-a

cunoscut pe tine ca pe o degrabă ascultătoare a tuturor celor ce cu credinţă şi cu dragoste aleargă la chipul tău cel, făcător de minuni şi, primind de la el înţelepţirea prostiei sale şi vederea ochilor săi, ţi-a cântat ţie cu multumire, din tot sufletul, aşa:

Bucură-te, Ceea ce cu o vremelnică pedeapsă înţelepţeşti pe cei proşti;
Bucură-te, Ceea ce pocăinţa celor ce păcătuiesc cu milostivire o primeşti;
Bucură-te, Ceea ce îndrepţi pe calea mântuirii pe cei ce rătăcesc;
Bucură-te, Ceea ce rănile păcatelor le tămăduiesti cu bunăvointă;
Bucură-te, Ceea ce dai pe faţă cu multă dragoste, pe cei împietriţi cu inima;
Bucură-te, Ceea ce cu amărăciunea suferinţelor trupeşti de veşnicele chinuri ne izbăveşti;
Bucură-te, Ceea ce tulburarea patimilor o potoleşti;
Bucură-te, Ceea ce întinzi mână de ajutor tuturor celor ce pier;
Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucur-te, îmbrăcămintea celor goi;
Bucură-te, adăpostirea sărmanilor;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 5:

Graiurile tale de Dumnezeu vestitoare auzindu-le călugării din Mănăstirea Dochiar, ţie, Ceea ce eşti dumnezeiască grabnică ascultătoare, au zidit o Biserică lângă trapeză, unde icoana ta făcătoare de minuni se află, preacurată Fecioară, şi unde pe toţi credincioşii îi mângâi cu semnele tale, de care să nu ne lipseşti nici pe noi, smeriţii, care după datorie te lăudăm şi cântăm lui Dumnezeu Creatorul: Aliluia!

Icosul 5:

Văzând râurile de minuni, din sfântă icoana Ta izvorând, grabnică ascultătoare, toţi călugării muntelui Athos au alergat spre ea ca să se închine, iar tu, Maica lui Dumnezeu, după trebuinţa fiecăruia, darurile milostivirii tale dăruindu-le din belşug, din icoana ta cea făcătoare de minuni, ai făcut ca toţi să-ti cânte cu mulţumire, aşa:
Bucură-te, Maica milostivirii şi a îndurărilor;
Bucură-te, atotţiitoarea, Ceea ce i-ai împrumutat trup Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, palat al buneivestiri, fără de sămânţă;
Bucură-te, Ceea ce L-ai întrupat pe Cel ce este fără de trup;
Bucură-te, Ceea ce ai unit pe Dumnezeu cu oamenii;
Bucură-te, vederea doritoare a preacuvioşilor;
Bucură-te, dumnezeiasca bucurie a celor ce postesc;
Bucură-te, veselia lină a vieţuitorilor în pustie;
Bucură-te, nădejdea cea tare a călugărilor;
Bucură-te, Ceea ce biruieşti taberele demonilor;
Bucură-te, Ceea ce ruşinezi pe vrăjmasii mântuirii neamului omenesc;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 6:

Muntele Athosului propovăduieşte milele şi minunile tale, prea binecuvântată Maică a Domnului nostru Iisus Hristos şi se împodobeşte frumos cu multele tale icoane făcătoare de minuni, în mijlocul cărora icoana ta, grabnică ascultătoare, numită de tine, străluceşte ca luna plină cu razele neînserate ale minunilor, îndemnându-ne să cântăm laude

Celui ce te-a proslăvit pe tine, Dumnezeului Celui ce este Unul în Treime: Aliluia!

Icosul 6:

Ai strălucit în prea curata icoana ta, Marie de Dumnezeu Născătoare, lumina mântuirii tuturor celor ce rătăcesc în întunericul păcatelor şi al patimilor şi ai numit-o pe aceasta grabnică ascultătoare, celor ce se roagă cu credinţă şi evlavie, din tot sufletul, dându-le grabnicul tău ajutor, celor care-ţi cântă ţie unele ca acestea:
Bucură-te, fulger care luminezi sufletele;
Bucură-te, tunet care înspăimânţi pe cei ce ispitesc;
Bucură-te, adăpost bine liniştit al celor osteniţi de întreitele valuri ale mării vieţii;
Bucură-te, liman fără furtună al celor înviforaţi de valurile patimilor;
Bucură-te, Ceea ce povăţuieşti pe cei tineri spre curăţire;
Bucură-te, acoperământul şi îngrădirea fecioriei;
Uucură-te, Ceea ce răceala sufletească o încălzeşti cu darul tău;
Bucură-te, Ceea ce povăţuieşti pe calea mântuirii pe cei credincioşi;
Bucură-te, Ceea ce abaţi din căile pierzării pe cei ce se poticnesc;
Uucură-te, chezăşia noastră în faţa Fiului tău şi Dumnezeu;
Bucură-te, Ceea ce pururea Îl rogi ca să ne miluiască pe noi păcătoşii;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 7:

Vrând să arăţi marea ta dragoste neamului creştinesc, Născătoare de Dumnezeu preabună, ai ales muntele Athosului şi într-însul ai înmulţit sălăşluirea căugărilor, ca toţi cei înviforaţi de deşertăciunea lumească să poată dobândi aici un liman de mântuire liniştită şi uşoară, şi ajutaţi de

tine să se învrednicească de moştenirea cerească şi să cânte cu sfinţii, Prea Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 7:

Un nou semn al milostivirii tale ai arătat, Stăpână, în minunata proslăvire a sfintei tale icoane degrabă ascultătoare, nu numai călugărilor din muntele Athosului, ci tuturor creştinilor dreptmăritori, care cu evlavie cinstesc Prea Sfântă icoana ta, pentru ca toţi să cânte:
Bucură-te, Maica Dumnezeului nostru;
Bucură-te, Ceea ce întru naştere şi după naştere fecioară ai rămas;
Bucură-te, căci pe tine te fericesc toate neamurile;
Bucură-te, căci te-a preamărit Cel Atotputernic;
Bucură-te, căci Domnul a căutat spre smerenia ta;
Bucură-te, căci împăratul împăraţilor a dorit bunătatea ta;
Bucură-te, binecuvântată fiică a împăratului ceresc;
Bucură-te, Născătoarea Fiului Celui mai înainte de veci, neispitită de bărbat;
Bucură-te, mireasa neprihănită a Duhului Sfânt;
Bucură-te, tăinuitoarea harului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, frumuseţea lumii celei de sus;
Bucur-te, apărătoarea lumii celei de jos;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 8:

Străini şi călători suntem noi pe pământ, şi, după cuvântul apostolului, nu avem aici cetate stătătoare. Către cine dar vom alerga, Stăpână, în scârbele călătoriei noastre, dacă nu către tine, atotbună. Nu ne lepăda pe noi, Maica lui Dumnezeu. Nu ne spune nouă: “nu vă cunosc pe voi din

pricina păcatelor voastre" ci ne miluieşte pe noi cei sărmani şi fără ajutor şi primeşte-ne în veşnicele lăcaşuri Ceea ce eşti acoperământul nostru, şi cu dragoste să cântăm în Patria cerească Împăratului slavei, Hristos: Aliluia!

Icosul 8:

Tuturor credincioşilor o mare mângâiere este a căuta spre a ta icoană Stăpână, în care vedem ţinând pe mâna ta pe pruncul cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia ne închinăm cu evlavie, ca unui Mântuitor şi Dumnezeu al nostru, iar ţie, adevăratei Născătoare de Dumnezeu, cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, pururea Fecioară, Ceea ce te-ai bucurat de bunavestire a arhanghelului;
Bucură-te, mireasă nenuntită;
Bucură-te, Maica luminii, înţelegere care luminezi toate sufletele;
Bucură-te, prestol însufleţit al Făcătorului Cerului şi pământului;
Bucură-te, blândă porumbiţă;
Bucură-te, mieluşea neprihănită;
Bucură-te, pahar plin de bucurie;
Bucură-te, vas nesecat plin de apa vieţii;
Bucură-te, alabastru cu mir, plin de mireasma lui Hristos;
Bucură-te, cu care se izgoneşte puterea patimilor noastre;
Bucură-te, prin care am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu;
Bucură-te, prin care ne-am învătat a ne închina lui Dumnezeu, Cel ce este Unul în Treime;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 9:

Toate neamurile te fericesc: "Bucură-te", atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre spre bine le împlineşti. Toate neamurile te fericesc după datorie: "Marie, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu" căci de la răsărit şi până la apus este lăudat numele tău, iar cetele călugăreşti acoperământ al lor te numesc, mai ales cele ce se nevoiesc în muntele Athosului, pe care cu deosebită bunăvoinţă i-ai umbrit, făcând multe minuni şi milele tale cele bogate arătându-le lor, şi aşa cu mulţumire îi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei mult grăitori nu se dumiresc să cunoască taina fecioriei tale, Născătoare de Dumnezeu, nici nu pot să lămurească puterea de minuni făcătoare, care din icoana ta se revarsă spre tămăduirea celor neputincioşi, spre toată folosinţa sufletească şi trupească a creştini lor. Iar noi întru adevăr te slăvim şi fără îndoială te mărturisim pe tine Fecioară, închinându-ne cu credinţă în faţa sfintei tale icoane şi îţi cântăm acestea:

Bucură-te, mirarea celor plini de îndoială;
Bucură-te, laudă cunoscută a celor credincioşi;
Bucură-te, Ceea ce din coapse curate, fără de prihană, pe Iisus L-ai născut;
Bucură-te, Ceea ce întru naşterea ta nu ţi-ai vătămat cheile fecioriei;
Bucură-te, prea proslăvită Născătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, mărirea fecioarelor;
Bucură-te, curată bucurie a mamelor;
Bucură-te, Ceea ce eşti singura neprihănită şi bună;

Bucură-te, Ceea ce ai născut pe Cel ce, potrivit făgăduinţei, a zdrobit capul şarpelui;
Bucură-te, Ceea ce ai izbăvit din osândirea cea de demult pe strămoşii cei căzuţi;
Bucură-te, Ceea ce prin naşterea ta ai deschis Edenul cel sfânt;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 10:

Întocmind mântuirea oamenilor, care poartă numele lui Hristos, ai binevoit, Născătoare de Dumnezeu, să rânduieşti muntele Athosului spre locuinţă călugărilor şi ai grăit în vedere celui dintâi pustnic al Athosului, cuviosului Petru, ca să fie muntele acesta spre locuinţă călugărilor, mângâindu-l cu bunele tale făgăduinţe, că vei fi ajutătoarea şi acoperământul tuturor celor care se nevoiesc cu plăcere de Dumnezeu, îndestulându-i cu darurile cele trebuincioase şi dintru toate nevoile mântuindu-i, ca fără de împiedicare să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Zid de apărare eşti, Fecioară, călugărilor şi tuturor nevoitorilor fecioriei şi curăţiei, drept aceea, grădina ta pământească, muntele Athosului, l-ai făcut neapropiat femeilor, ca fără sila păcatului să vieţuiască într-însul călugării, spre tine, după Dumnezeu, punându-şi singura lor nădejde de mântuire şi să-ţi cânte acestea:
Bucură-te, neveştejita floare a fecioriei;
Bucură-te, crin de cerească curăţie;
Bucură-te, pridvor ceresc de lumină purtător, care luminezi pe nevoitorii curăţiei;
Bucură-te, cartea înţelepciunii dumnezeieşti care înţelepţeşti pe cei ce se

luptă, cu întreagă înţelepciune;
Bucură-te, Ceea ce eşti mijlocitoarea mântuirii călugărilor celor ce bine se nevoiesc;
Bucură-te, Ceea ce eşti acoperământul şi îngrădirea vieţuitorilor din pustia muntelui Athos;
Bucură-te, Ceea ce dai mângâiere duhovnicească sufletelor amărâte;
Bucură-te, Ceea ce reverşi bucurie plină de dar în inimile iubitoare de Dumnezeu;
Bucură-te, Ceea ce hrăneşti pe micile fecioare şi pe orfanii fără mamă;
Bucură-te, Ceea ce cu dragostea Mirelui Celui fără de moarte îi îndulceşti pe cei ce stau în ceata feciorelnicilor;
Bucură-te, Ceea ce eşti puternică ajutătoare celor ce duc luptă grea împotriva atacurilor patimilor trupeşti;
Bucură-te, Ceea ce eşti neadormită veghetoare a lăcaşuriior călugăreşti;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 11:

Cântarea noastră smerită, din plinătatea dragostei şi osârdiei adusă ţie, nu o lepăda Curată, şi nu te întoarce dinspre noi, cei ce suntem spurcaţi cu multe păcate, ci ajută-ne nouă, Atotbună, ca prin pocăinţă să ne curăţim de întinăciunea păcatelor şi să păşim în viaţa curată şi plăcută lui Dumnezeu, avându-te pe tine îndemnătoare la nevoinţă şi ajutătoare, ca să putem cânta cu vrednicie şi cu dreptate: Aliluia!

Icosul 11:

Cu luminoasele raze ale minunilor, Sfânta ta Icoană luminează pururea, Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi umple toată lumea cu lumina ei cea

plină de dar, alungând orice lucrare vrăjmaşă cu puterea dumnezeiască ce dintr-însa izvorăşte. Pentru aceasta, ne bucurăm noi păcătoşii, care avem un zălog aşa de scump al bunăvoinţei tale pentru noi şi pe tine grabnică ascultătoare a rugăciunilor noastre, cu mulţumită te cântăm:
Bucură-te, luceafărul soarelui celui neapus;
Bucură-te, zorile zilei celei neapuse;
Bucură-te, Ceea ce ne-ai luminat dimineaţa mântuirii;
Buc~ră-te, Ceea ce ai născut pe Mirele Cel nemuritor al sufletelor noastre;
Bucură-te, Ceea ce dorinţele noastre cele plăcute lui Dumnezeu, le împlineşti;
Bucură-te, Ceea ce în scârbele şi năpastele noastre cu bunăvoinţă te grăbeşti să ne ajuţi nouă;
Bucură-te, rai înţelegător, plin de toată mângâierea duhovnicească;
Bucură-te, Ceea ce din plinătatea ta şi nouă ne izvorăşti picături de mângâiere;
Bucură-te, Ceea ce răcoreşti patimile noastre;
Bucură-te, Ceea ce dai nepătimirea cea plină de dar celor ce te laudă pe tine;
Bucură-te, Ceea ce iubeşti foarte pe toţi cei ce trăiesc în iconomia întregii înţelepciuni;
Bucură-te, Ceea ce îi cercetezi pe aleşii lui Dumnezeu în somnul de noapte şi în vedenii;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 12:

Darul lui Dumnezeu, cel ce se revarsă din Sfânta ta icoana, grabnică ascultătoare, numită de tine, Maica lui Dumnezeu, Stăpână, îi atrage spre

ea pe toţi cei scârbiţi şi împovăraţi şi care nu pleacă deşerţi de la acest izvor al milelor tale şi al îndurărilor: în necazuri bucurie; în năpaste apărătoare; în boli tămăduitoare, fără împuţinare primind faceri de bine de la chipul tău cel de minuni făcător, atotbună, şi cu mulţumită cântând lui Dumnezeu, dătătorului de bunătăţi: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând minunile tale, Stăpână, şi marea ta milostivire spre neamul creştinesc, Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, nădăjduim şi noi spre negrăită bunătatea ta şi cu cuget smerit îţi aducem unele cântări ca acestea:
Bucură-te, Ceea ce eşti o dulce vorbitoare cu cei ce se nevoiesc în tăcere;
Bucură-te, Ceea ce eşti bucuria cea plină de dar a celor ce se ostenesc în pustietăţi şi prin munţi;
Bucură-te, Ceea ce înţelepţeşti în chip tainic pe robii lui Dumnezeu cei tăinuiţi în mijlocul lumii;
Bucură-te, Ceea ce eşti împăcarea cu Dumnezeu a păcătoşilor şi a celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, Ceea ce eşti cârmuitoarea cea mai de seamă a muntelui Athos;
Bucură-te, Ceea ce pe Petru cel iubitor de pustie cu cercetarea ta l-ai luminat;
Bucură-te, Ceea ce pe Atanasie cel de Dumnezeu înţelepţit, cu starea de faţă aici l-ai umplut de dar;
Bucură-te, Ceea ce pe mulţi preacuvioşi ai Athosului i-ai proslăvit cu slava cea cerească;
Bucură-te, Ceea ce vieţuitorilor acestui munte le-ai arătat o deosebită dragoste;
Bucură-te, Ceea ce eşti tămăduitoare fără de plată a trupurilor noastre;

Bucură-te, Ceea ce conduci sufletele noastre spre Împărăţia cea de sus;
Bucură-te, atotbună, grabnică ascultătoare, Ceea ce toate cererile noastre bine le împlineşti!

Condacul 13:

O, întru tot cântată Maică, numită în Sfânta Icoană grabnică ascultătoare, Născătoare de Dumnezeu, Marie, primeşte cu milostivire, această puţină rugăciune a noastră, pe care din osârdie o aducem ţie, cu credinţă şi cu dragoste şi roagă Treimea cea pururea închinată, să ne izbăvească de gheena focului, de întunericul cel mai dinafară şi de muncile cele veşnice, ca prin mijlocirea Ta, să moştenim împărăţia cea cerească şi să ne învredniclm să cântăm cu Sfinii lui Dumnezeu: Aliluia! (de trei ori)

Apoi se zice iarăşi Icosul 1 şi Condacul 1

Rugăciune către Maica Domnului

Stăpână binecuvântată, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, mai presus de cuvânt, spre mântuirea noastră şi darul Lui mai presus decât toţi din belşug l- ai primit, Ceea ce eşti o mare de daruri dumnezeieşti şi un râu de minuni pururea curgător, revărsând bunătatea ta tuturor, celor ce cu credinţă aleargă la tine! Căzând la icoana ta, de minuni făcătoare, ne rugăm ţie, întru tot înduratei Maici a iubitorului de oameni, Stăpână, revarsă asupra noastră prea bogate milele tale şi cererile noastre, aduse celei grabnică ascultătoare, grăbeşte spre a le împlini, întocmindu-le fiecăruia spre folos, spre mângâiere şi mântuire.

Cercetează-ne, bună, pe noi robii tăi cu darul tău şi dă celor neputincioşi tămăduire şi sănătate desăvârşită, linişte celor înviforaţi şi mântuire tuturor, ca să te slăvim în vecii vecilor. Amin.[72]

[72] http://www.sarbatori-crestine.ro/rugaciuni/acatiste-catre-maica-domnului/acatistul-maicii-domnului-grabnica-ascultatoare/

Cuprins

Maica Domnului - puntea dintre cer şi pământ....5

Minuni ale Preabinecuvântatei Stăpânei noastre....5

- Diverse minuni ale Maicii Domnului....3
- Maica Domnului învie un om ucis şi tăiat în bucăţi....4
- Vindecarea unei femei demonizate....6
- O vindecare de epilepsie....7
- Vindecarea monahului Ilarion....8
- Maica Domnului vindecă un orb pedepsit pe nedrept....9
- Vindecarea unui preot paralizat....12
- Maica Domnului vindecă pe binecredinciosul împărat Leon....12
- Un copil evreu aruncat în foc....13
- Sfântul Roman Melodul....14
- Virginia Crengăniş....17
- Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria....24
- Părintele Cleopa - o minune a Maicii Domnului....26
- Arhanghelul Gavriil învaţă pe un călugăr Axionul Maicii Domnului....28
- Un călugăr care se îmbăta....30
- Maica Domnului izbăveşte un prunc ce era pe moarte....32
- Dimitrios....33
- Sfântul Ioan Cucuzel....34

Maica Domnului vindecă o soră 37
Maica Domnului vindecă o femeie bolnavă de cancer 40
Hristos mântuieşte un călugăr pentru mijlocirea Preacuratei Sale Maici 42
Maica Domnului ascultă ruga unui preot smerit 44
Maica Domnului păzeşte căsătoria albă 45
Despre pictorul salvat de Maica Domnului 48
Maica Domnului vindecă soţia unui ateu 49
Despre pocăinţa unui tâlhar din Trento 50
Monahul stăpânit de dracul curviei 53
Maica Domnului mântuieşte un împărat trufaş 55
Maica Domnului învie o femeie pentru a-şi mărturisi păcatul 56
Maica Domnului îi dăruieşte biruinţă unui monah împotriva diavolului curviei 58
Maica Domnului da biruinţa unui părinte neînvăţat care se lupta cu un sectant 59
Pustnicul Anatolie 60
Maica Domnului salvează o femeie de la moarte 62
Maica Domnului împacă doi fraţi 62
Pustnicul Ermolae 64
Maica Domnului vindecă un muribund după ce căzut de pe zidurile cetăţii 64
Sfântul Arhanghel Gavriil scapă un tânăr de înec 67
Maica Domnului se arată unui om plin de evlavie 68
Maica Domnului se roagă pururea pentru noi 71

Maica Domnului se roagă pururea pentru noi....72
Maica Domnului se arată Sfântului Atanasie cel Mare....74
Icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului....77
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu....78
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Nămăieşti....80
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Putna....82
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Golia....83
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Malevi....84
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la catedrala din Iaşi....86
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Prodromiţa"....87
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Lacuschitiotisa"....92
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Portaitissa"....93
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră"....98
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Pantanassa"- vindecătoare de cancer....100
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Trihirusa"....111
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Acatist"....116
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Glicofilusa"....117
Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Gherontissa"....120

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Gorgoepicusa”..... 120

Acatiste ale Maicii Domnului folositoare pentru fiecare creştin..... 123

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Pantanassa” 124

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră” 137

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Sporitoarea minţii” 146

Acatistul Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Grabnic Ajutătoare” 157

Bibliografie 179

Bibliografie

Danion Vasile (2004). Mângâiere pentru bolnavi Galaţi: Ed. Egumeniţa.

Catavasier sau Octoih Mic (2002) Alba Iulia: Ed. Reîntregirea

Arhim. Teofilact Marinakis (2008). Patericul Maicii Domnului Galaţi: Ed. Egumeniţa

Părintele Cătălin Dumitran, Părintele Dr. Mihai Petian (2008). Revista Lumină Lină , revistă redactată de Parohiile Sibiu Spitale I şi Sfântul Ilie II, Sibiu, anul 2, nr. 47

Tradus de Ieromonah. Rafail Protosinghelul (2005). Minunile Maicii Domnului Mănăstirea Neamţ: Ed. Apologeticum

Proloagele - Vieţile Sfinţilor şi cuvinte de învăţătură pentru fiecare lună Craiova: Ed. Mitropoliei Olteniei

Acatistul Maicii Domnului "Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră" Tipărit cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Galaction Episcopul Alexandriei şi al Teleormanului

Nicodim Măndiţă (1994) Din Minunile Maicii Domnului

Pr. Dr. Mihai Petian, Maica Domnului în Evanghelia după Ioan, în Credinţă şi viaţă în Hristos, Anuarul Episcopiei Sălajului, Zalău, 2012

http://www.facebook.com/SfantaTreime.TheHolyTrinity/photos_stream

http://annetharesseconsulting.wordpress.com/2012/03/31/02-chenare-pagina-an/8f45/

http://dcbraneanu.files.wordpress.com/2012/05/minunile-de-la-nc483mc483iec59fti-bt.pdf

http://www.pemptousia.ro/2011/11/icoana-pantanassa-marturie-athonita-in-romania/

http://www.bibliotecametropolitana.ro/Uploads/Icoane%20facatoare%20de%20minuni%20din%20Romania.pdf

http://www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/viata-parintelui-cleopa/o-minune-a-maicii-domnului-83021.html

http://www.manastirea-sireti.md/uploads/books/ro/Minunile%20Maicii%20Domnului.pdf

http://www.biserica-mihai-viteazul.ro/ro/index/minuni.htm

ftp://ftp.logos.md/Biblioteca/_Colectie_RO/Paterice/Patericul%20Athonit.pdf

http://stiri.lacasuriortodoxe.ro/tematic/icoane-duhovnicesti/6120-icoana-facatoare-de-minuni-maica-domnului-portaitissa-portarita-de-la-iveron.html

http://www.crestinortodox.ro/icoane-facatoare-minuni/icoana-maicii-domnului-la-manastirea-iviron-portarita-119968.html

http://babylenuta.blogspot.ro/2011/07/sfanta-icoana-portarita-din-minunile.html

http://logos.md/forum/showthread.php?t=31

http://www.calauzaortodoxa.ro/maica-domnului/minunile-maicii-domnului-%E2%80%93-minunea-5/

http://paginiortodoxe2.tripod.com/predici_cleopa_sfinti/predica_nasterea_maicii_domnului_norom.html

http://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-dreptul-simeon-73002.html

http://bibliaortodoxa.ro/

http://www.munteleathos.com/

http://dcbraneanu.files.wordpress.com/2012/05/minunile-de-la-nc483mc483iec59fti-bt.pdf

http://www.formula-as.ro/2011/1000/miracole-28/minunatele-numiri-si-intruchipari-ale-maicii-domnului-14575

http://www.readoz.com/publication/read?i=1040225

http://sfvasilebz.ro/Acatistul_Sporirea_mintii.pdfhttp://saraca.orthodoxphotos.com/acatiste/acatistul_pantanassa.htm

http://www.ortodoxia.md/video/3636-acatistul-preasfintei-stpanei-noastre-nsctoare-de-dumnezeu-in-cinstea-icoanei-qeu-sunt-cu-voi-i-nimeni-impotriva-voastrq-

http://dexonline.ro/